

Is het wijs om de training 'Wijzer met Kids' te volgen?

Afstudeeronderzoek:

Een evaluatieonderzoek naar hoe oud-vrijwilligers terugblikken op de training 'Wijzer met Kids' die aangeboden wordt door Stichting Muses.

Een inventarisatieonderzoek naar wat de redenen zijn van oud-vrijwilligers om de training 'Wijzer met Kids', aangeboden door Stichting Muses, niet te volgen.

Stichting Muses; traint je van voorbereiding tot terugkeer

Achternaam, voornaam
Studentnummer
Plaats en jaar uitgave
Instelling
Studierichting
Eerste begeleider Saxon
Tweede begeleider Saxon

Jacobs Ramalho, Demi
401396
Amsterdam, 2018
Hogeschool Saxion
Toegepaste Psychologie
Miranda Klomparends-Bekkema
Willy Veldhoen- de Jong

Opdrachtgever
Organisatie

Romy Schagen
Stichting Muses
Nieuwe Herengracht 18
1018 DP Amsterdam
www.muses.nl
romy@muses.nl
06-23859049

Contact

Voorwoord

“Het is vandaag 14 december 2017, de laatste dag van mijn stage bij Sao Mai te Hanoi. Het is een rare dag. Na drie maanden hier gewerkt te hebben, heb ik vandaag een tegenstrijdig gevoel voor wat betreft het werken met deze kinderen.

Ik weet niet of zij blij moeten zijn met het feit dat ik ontwikkelingshulp heb gedaan bij hen op school of dat ze überhaupt blij met mij moeten zijn; een blanke (rijke) westerling, die een paar uurtjes in de ochtend komt helpen en even komt vertellen wat de kinderen precies moeten gaan doen die dag.

Het afscheidscadeau dat ik zelf mocht uitzoeken wordt ingepakt aan mij gegeven en de coördinator zegt: “Thank you for everything”, terwijl zij bezig is met het maken van een foto. Ik lach vriendelijk toe, loop de klas uit en doe mijn schoenen weer aan die ik netjes voor de deur uitgetrokken had, zoals gebruikelijk is in Vietnam, om vervolgens te vertrekken.

Terwijl ik richting de deur loop om het lokaal te verlaten, gaat deze plotseling open. Eén van de leerlingen die ik heb begeleid loopt naar binnen, met een vermoeide blik in zijn ogen, om mij nog een laatste knuffel te geven. In Vietnam doen de kinderen tussen 11:00 uur en 14:00 uur een middagdutje, maar deze leerling werd wakker gemaakt door zijn docent, zodat hij nog eenmaal alleen afscheid kon nemen van mij. Eerder had ik afscheid genomen van alle kinderen tezamen. Terwijl hij mij een knuffel geeft, zegt de docent: “He miss you”. Voor velen lijkt dit een schattig en lief moment waarop ik blij zou moeten zijn vanwege de band die ik heb opgebouwd met de kinderen, maar voor mij voelde het verre van goed”.

Dit is één van de meerdere tegenstrijdige situaties die ik tijdens mijn vrijwilligerswerk in Vietnam heb meegemaakt. Voor mij was dit een hele lastige situatie, doordat ik niet de goede balans kon vinden tussen een relatie opbouwen met de kinderen en afstand bewaren tussen mijzelf en de kinderen. Dagelijks zag ik dat ook andere vrijwilligers moeite hadden met deze situatie en hierdoor een onveilige hechting stimuleerden met hun gedrag. Eenmaal terug in Nederland kon ik het idee van de onveilige hechting niet loslaten. Naar mijn idee werd de onveilige hechting mede veroorzaakt doordat vrijwilligers onvoorbereid naar het buitenland gaan. Hierdoor brengen zij onbedoeld vaak veel schade toe aan de kinderen waarmee ze werken.

Zodoende besloot ik om de toekomstige vrijwilligers en de kinderen hierbij te willen helpen door te onderzoeken wat de toegevoegde waarde is van een training die zich focust op de ontwikkeling van kinderen, de hechting tussen vrijwilligers en kinderen, en het opstellen van een activiteitenplan door vrijwilligers.

Tijdens dit onderzoek heb ik gebruik gemaakt van interviews, brainstormmomenten, ervaringen en adviezen.

De doelen van dit onderzoek zijn (1) het in kaart brengen van de toegevoegde waarde van de training 'Wijzer met Kids' en (2) de bewustwording van het ontstaan van hechttingsrelaties tussen vrijwilligers en kinderen, en de daarbij horende negatieve en positieve gevolgen.

Bij het tot stand komen van dit verslag zijn een aantal mensen zeer belangrijk geweest. Ten eerste wil ik graag Stichting Muses bedanken voor het geven van deze opdracht. Ten tweede wil ik mijn twee begeleiders van Saxion Hogeschool bedanken voor het samen brainstormen, het geven van feedback en de steun die ik tijdens dit traject heb gekregen. Tenslotte wil ik mijn familie en vrienden bedanken voor hun steun en voor het eindeloos lezen van dit verslag!

Deventer, 4 juni 2018

Demi Jacobs Ramalho

Samenvatting

Meer dan 7000 mensen per jaar combineren een verre reis met het werken voor een goed doel. Dit wordt vrijwilligerstoerisme genoemd. Het merendeel van deze vrijwilligers gaat vaak onvoorbereid met (kwetsbare) kinderen werken.

Stichting Muses bereidt sinds 2007 meer dan 1000 vrijwilligers per jaar voor die in het buitenland vrijwilligerswerk gaan doen. Deze voorbereiding houdt in dat de vrijwilligers een ééndaagse training volgen op de locatie van Stichting Muses in Amsterdam. De partnerorganisaties van Stichting Muses stellen deze 'voorbereidingstraining' verplicht voor alle vrijwilligers. Als aanvulling en verdieping op deze training kunnen de vrijwilligers ervoor kiezen om de training 'Wijzer met Kids' te volgen. Uit onderzoek blijkt echter dat minder dan 10% van de oud-vrijwilligers de training 'Wijzer met Kids' heeft gevolgd.

Dit onderzoek is onderverdeeld in vijf hoofdstukken. In hoofdstuk 1 wordt de aanleiding van het onderzoek beschreven. Aan de hand van die aanleiding zijn de onderzoeksvraag en de bijbehorende deelvragen geformuleerd. De onderzoeksvraag van dit onderzoek luidt: "Wat is volgens de vrijwilligers de toegevoegde waarde van de training 'Wijzer met Kids' geweest voor hun vrijwilligerswerk en wat is de reden van de overige oud-vrijwilligers voor het niet volgen van deze training?". Aan het einde van hoofdstuk 1 wordt de doelstelling van Stichting Muses beschreven. In hoofdstuk 2 wordt theoretisch ingegaan op de constructen van het onderzoek. De constructen van dit onderzoek zijn vrijwilligerstoerisme, hechtingspatronen, Better Care Network Netherlands en de training 'Wijzer met Kids'. In hoofdstuk 3 wordt beschreven op welke wijze de gegevens verzameld worden om vervolgens hiermee de onderzoeksvraag te kunnen beantwoorden. Ook worden de onderzoeksmethode en onderzoeksdoelgroep besproken. Aan het einde van dit hoofdstuk wordt de onderzoeksprocedure verantwoord en wordt uitgelegd hoe de analyses uitgevoerd worden. In hoofdstuk 4 worden de resultaten weergegeven. Daaropvolgend wordt in het laatste hoofdstuk, hoofdstuk 5, de onderzoeksvraag beantwoord, worden de aanbevelingen gegeven en de uitkomsten bediscussieerd.

Dit onderzoek toont aan dat de training 'Wijzer met Kids' een toegevoegde waarde heeft gehad voor oud-vrijwilligers die deze training gevolgd hebben. Zo geven oud-vrijwilligers aan dat deze training hen bewuster heeft gemaakt van hechtingsrelaties en de gevolgen hiervan. Dit blijkt ook uit het onderzoek, waarin naar voren komt dat het merendeel van de oud-vrijwilligers ook daadwerkelijk een veilige hechting stimuleert. Deze oud-vrijwilligers hebben deze training als goed en positief ervaren. Echter wordt de verdiepende training 'Wijzer met Kids' vaak niet gevolgd door vrijwilligers, omdat zij verwachten dat deze training geen toegevoegde waarde voor hen heeft. Veelal wordt er gedacht dat zij de inhoud van deze training al eens geleerd hebben tijdens hun opleiding. Maar zoals eerder

aangegeven, blijkt deze training wel degelijk van toegevoegde waarde voor vrijwilligers die met kinderen gaan werken. Het advies voor Stichting Muses luidt dan ook om de verdiepende training 'Wijzer met Kids' verplicht te stellen voor toekomstige vrijwilligers die niet voldoen aan bepaalde pedagogische kenniscriteria.

Inhoudsopgave

1. Aanleiding van het onderzoek	7
1.1 Aanleiding	7
1.2 Onderzoeksvraag	9
1.3 Doelstelling	10
2. Theoretisch kader	12
2.1 Vrijwilligerstoerisme	12
2.1.1 Voor- en nadelen vrijwilligerstoerisme	13
2.1.1.1 Negatieve gevolgen van vrijwilligerstoerisme: hechting	14
2.2 Hechtingspatronen	15
2.3 Better Care Network Netherlands	16
2.4 Stichting Muses en de Training 'Wijzer met Kids'	17
2.4.1 Motieven voor het volgen van trainingen	19
2.5 Conceptueel model en hypothesen	20
3. Onderzoeksprocedure	22
3.1 Onderzoeksmethode	22
3.2 Onderzoeksdoelgroep	22
3.3 Onderzoeksinstrumenten	23
3.4 Onderzoeksproces	24
3.5 Analyses	25
4. Onderzoeksresultaten	27
4.1 Uitvoering onderzoek en respons	27
4.2 Analyses	28
4.2.1 Kwalitatieve analyses	28
4.2.2 Kwantitatieve analyses	31
5. Conclusie, discussie en aanbevelingen	33
5.1 Conclusie	33
5.2 Discussie	35
5.3 Aanbevelingen	36
5.3.1 Vervolgonderzoek	37
Literatuurlijst	40
Bijlagen	42
Bijlage 1: Interview-schema	42
Bijlage 2: Inventarisatie	48
Bijlage 3: E-mail naar oud-vrijwilligers	49
Bijlage 4: Herinneringsmail naar oud-vrijwilligers	51

Bijlage 5: Interviews.....	53
Interview A.	53
Interview B.	61
Interview C.....	73
Interview D.	86
Interview E.....	95
Interview F.....	106
Interview G.....	114
Interview H.	122
Interview I.....	130
Interview J.	140
Bijlage 6: Codeboek interviews.....	148
Bijlage 7: Toelatingscriteria voor partnerorganisaties.....	179
Bijlage 8: Eigen werkverklaring.....	183

1. Aanleiding van het onderzoek

In dit hoofdstuk wordt het onderzoek, in opdracht van Stichting Muses, beschreven. Ten eerste wordt de aanleiding van dit onderzoek uitgelegd. Er wordt nagegaan wat de vraag is, welke oorzaken er zijn en welke oplossingen mogelijk zijn voor deze vraag. Vervolgens worden de onderzoeksvragen en de deelvragen besproken. Als laatste wordt de organisatie beschreven en de doelstelling vastgesteld.

1.1 Aanleiding

Per jaar vertrekken er ruim 7000 Nederlandse vrijwilligers naar ontwikkelingslanden (Van den Brink, 2014). Dit wordt vrijwilligerstoerisme genoemd: het combineren van een reis naar een ontwikkelingsland met het werken voor een goed doel (Tomazos, 2012, p.177). De meeste vrijwilligers zijn werkzaam bij projecten die betrekking hebben op het werken met kwetsbare kinderen (Ebbers, 2017).

De projecten en programma's waarin deze vrijwilligers werkzaam zijn hanteren weinig toelatingseisen (Ebbers, 2017). Vrijwilligers hoeven bijvoorbeeld niet in het bezit te zijn van een erkende opleiding om Engelse les te geven aan kinderen. Daarnaast voeren de vrijwilligers vaak niet de activiteiten/taken uit die van tevoren zijn besproken. In het boek "Volunteer" van Lonely Planet vertelt Rachel Oxberry over haar vrijwilligerswerk in Ecuador en hoe dit anders is verlopen dan van tevoren was afgesproken. Rachel verwachtte bijvoorbeeld dat zij Engelse les ging geven, maar uiteindelijk heeft zij de rol van "moeder" op zich moeten nemen. Op een gegeven moment moest zij de kinderen routine en discipline aanleren en was zij verantwoordelijk voor baby's jonger dan één jaar oud (Hindle et al., 2010).

Vrijwilligerswerk wordt door locatieverzorger in ontwikkelingslanden niet altijd gezien als een bijdrage aan de ontwikkeling van de kinderen. Zo dragen vrijwilligers bij aan uitbuiting van kinderen. Althans, dat beweert RTL Nieuws (2017). Vrijwilligerswerk wordt vaak gezien als verdienmiddel voor lucratieve doelen en niet direct voor het helpen en stimuleren van een goede en positieve ontwikkeling van de kinderen (Mullen, Rozema & Better Care Network Netherlands, 2014). Hier wordt aandacht aan besteed in de documentaire "Last minute weeshuis" van Karin van Mullem en Arno Rozema (2014). In deze documentaire worden de reizen van drie vrijwilligers in beeld gebracht en wordt de vraag behandeld of vrijwilligerswerk in het belang van het kind wordt uitgevoerd. Uit de interviews van deze documentaire wordt geconcludeerd dat vrijwilligers een lucratieve inkomstenbron zijn en dat dat vaak belangrijker is dan het welzijn van de kinderen zelf (Mullen, Rozema & Better Care Network Netherlands, 2014). Dit kan betekenen dat door andere prioriteiten, de vrijwilligers dus onbedoeld schade kunnen brengen aan de kinderen.

Om onbedoeld schade aan de kinderen te voorkomen heeft Better Care Network Netherlands (2013) richtlijnen opgesteld. Deze richtlijnen zijn bedoeld als leidraad om verantwoord vrijwilligerswerk te

doen. Deze richtlijnen zijn tevens vrijblijvend en niet verplicht voor organisaties die vrijwilligers naar het buitenland sturen. Twee van deze richtlijnen zijn dat vrijwilligers zich bewust zijn van het belang van een hechtingstijl bij kinderen en dat vrijwilligers goed voorbereid zijn met een training.

Sinds 2007 worden meerdere vrijwilligers getraind door Stichting Muses (R. Schagen, persoonlijke communicatie, 12 maart 2018). Stichting Muses biedt eendaagse trainingen aan, aan vrijwilligers die in het buitenland vrijwilligerswerk gaan doen. Het aanbod bestaat uit een voorbereidingstraining van een dag en een ééndaagse vervolgtraining/verdiepende training: 'Wijzer met Kids'. De partnerorganisaties waar Stichting Muses mee samenwerkt hebben de voorbereidingstraining verplicht gesteld om de vrijwilligers voor te bereiden op hun vrijwilligerswerk. Onderwerpen die hier aan bod komen zijn bijvoorbeeld de rol van een vrijwilliger en hoe vrijwilligers duurzaam werk kunnen verrichten. Het is echter niet duidelijk voor Stichting Muses of de partnerorganisaties ook de training 'Wijzer met Kids' verplicht stellen aan de vrijwilligers. In 2017 waren er 900 vrijwilligers die de voorbereidingstraining hebben gevolgd en 70 vrijwilligers die de verdiepende training 'Wijzer met Kids' hebben gevolgd (R. Schagen, persoonlijke communicatie, 12 maart 2018). Dit betekent dat nog geen 10% van de vrijwilligers de verdiepende training 'Wijzer met Kids' heeft gevolgd. Volgens Stichting Muses kunnen argumenten als tijdsinvestering, reiskosten en beschikbaarheid van training(en) de redenen zijn voor het niet volgen van de verdiepende training 'Wijzer met Kids'. Zij hebben hier echter nog geen duidelijk beeld van.

De oprichters van Stichting Muses zijn zich echter zeer bewust van de toegevoegde waarde van de verdiepende training 'Wijzer met Kids' en de mogelijke gevolgen van het werken van vrijwilligers met kinderen in het buitenland (R. Schagen, persoonlijke communicatie, 12 maart 2018). R. Schagen, oprichter van Stichting Muses, geeft aan dat er meerdere mogelijke negatieve gevolgen zijn voor de sociaal-emotionele ontwikkeling van de kinderen (persoonlijke communicatie, 12 maart 2018). Zij geeft aan dat als vrijwilligers op een onverantwoordelijke manier omgaan met de kinderen, zij schade kunnen brengen aan deze kinderen. Bijvoorbeeld door een emotionele band op te bouwen met de kinderen; na vertrek bestaat de kans dat kinderen andere mensen niet meer vertrouwen, dat vriendschappen moeilijk te behouden zijn en dat kinderen een laag zelfbeeld kunnen krijgen. De mogelijke negatieve gevolgen worden bevestigd door Ebbers (2017). Ebbers (2017) geeft aan dat wanneer vrijwilligers niet getraind worden en zonder relevante kennis direct contact hebben met de kinderen, er een grote kans bestaat op schadelijke gevolgen voor de kinderen, zoals ernstige hechtingsproblematieken. Er ontstaat een grote kans dat bij het kind een verstoorde sociaal-emotionele ontwikkeling ontstaat vanwege de tijdelijke relaties die worden gevormd tijdens deze korte hulpverleningsperiode. Het kind bouwt in korte tijd meerdere relaties op met tijdelijke

vrijwilligers, waardoor de hechtingscyclus van het kind regelmatig opnieuw moet worden opgestart en vervolgens weer wordt verstoord (Rees, 2005).

Stichting Muses biedt de training ‘Wijzer met Kids’ aan, om deze schade bij de kinderen te beperken. Het is echter nog niet bekend of deze training daadwerkelijk een toegevoegde waarde heeft gehad voor de vrijwilligers en voor hun vrijwilligerswerk, en zolang dit niet bekend is, kunnen partnerorganisaties deze training niet aanbevelen of verplicht stellen. Er is bewijs nodig van de toegevoegde waarde voor het volgen van dit programma om de toekomstige vrijwilligers bewust te maken om deze noodzakelijke training te volgen.

Een onderzoek naar de toegevoegde waarde van de training ‘Wijzer met Kids’ is dus voor meerdere doelgroepen relevant. Het onderzoek is vanzelfsprekend belangrijk voor de kinderen in het buitenland; wiens sociaal-emotionele ontwikkeling beïnvloed wordt. Daarnaast is dit onderzoek ook belangrijk voor de partnerorganisaties, toekomstige vrijwilligers en de trainers van Stichting Muses. Met de resultaten van dit onderzoek kan worden ingespeeld op de verwijzingen vanuit de partnerorganisaties. De aanname dat deze partnerorganisaties, via Stichting Muses, vrijwilligers verantwoord naar het buitenland sturen, kan op basis van een onderzoek naar de toegevoegde waarde van de ‘Wijzer met Kids’ worden bevestigd.

1.2 Onderzoeksvraag

Naar aanleiding van dit onderzoek luidt de volgende onderzoeksvraag:

“Wat is volgens de oud-vrijwilligers de toegevoegde waarde van de training ‘Wijzer met Kids’ geweest voor hun vrijwilligerswerk en wat is de reden van de overige oud-vrijwilligers voor het niet volgen van deze training?”

Deze onderzoeksvraag wordt beantwoord met behulp van de volgende deelvragen:

Deelvraag 1: Wat zijn de redenen geweest voor het volgen van de training ‘Wijzer met Kids’ van de oud-vrijwilligers?

Deelvraag 2: In hoeverre heeft het volgen van de training ‘Wijzer met Kids’ bijgedragen aan de ervaring van oud-vrijwilligers in het buitenland?

Bij deze deelvraag wordt nagegaan of de training ‘Wijzer met Kids’ toegevoegde waarde heeft gehad voor de oud-vrijwilligers en hoe de invloed van deze training door oud-vrijwilligers is ervaren.

Deelvraag 3: In hoeverre kunnen de oud-vrijwilligers een adequate hechtingsreactie aanwijzen?

Uit vier mogelijkheden wijzen oud-vrijwilligers een antwoord aan over hoe zij zouden reageren op de casus. De casussen betreffen situaties tussen vrijwilliger en kind waarbij de antwoordmogelijkheden een vertaling zijn naar een bepaald hechtingspatroon.

Deelvraag 4: In hoeverre beschrijven oud-vrijwilligers de invloed van de training 'Wijzer met Kids' op het omgaan met "hechting" tijdens het werken met kinderen?

Bij deze deelvraag beschrijven oud-vrijwilligers of de training 'Wijzer met Kids' invloed heeft gehad op de keuze die zij gemaakt hebben bij deelvraag drie. Hierbij wordt dan een richtlijn meegenomen van Better Care Network Netherlands: "wees bewust van het belang van hechting".

Deelvraag 5: Hoe evalueren de oud-vrijwilligers de training 'Wijzer met Kids'?

Bij deze deelvraag wordt een terugblik geschetst van oud-vrijwilligers op de training 'Wijzer met Kids': hoe zij de training vonden, of zij toekomstige vrijwilligers deze training zouden aanbevelen en welke tips zij hebben voor het verbeteren van de training.

Deelvraag 6: Welke redenen geven oud-vrijwilligers voor het niet volgen van de training 'Wijzer met Kids'?

1.3 Doelstelling

Stichting Muses is in 2007 opgericht door Jurrien Mammen en Romy Schagen. Na het verrichten van vrijwilligerswerk in Guatemala realiseerden zij zich dat vrijwilligers vaak niet opgeleid worden en/of getraind worden om in het buitenland met kinderen te werken. Daarom besloten zij om Stichting Muses op te richten met het doel vrijwilligers voor te bereiden op hun reis en werk in het buitenland. De voorbereidingstraining en de training 'Wijzer met Kids' zijn de trainingen die Stichting Muses aanbiedt voordat vrijwilligers op reis gaan. Stichting Muses heeft tot doel vrijwilligers bewust te laten worden van duurzaam vrijwilligerswerk (Muses, z.j.).

Met dit onderzoek wil Stichting Muses informatie verkrijgen van de oud-vrijwilligers die hun trainingen gevolgd hebben en ervaring hebben opgedaan met vrijwilligerswerk in het buitenland. Zo wil Stichting Muses nagaan of het belang dat zij hechten aan het volgen van de verdiepende training 'Wijzer met Kids' ook wordt bevestigd door de oud-vrijwilligers die deze training gevolgd hebben. Op basis van de ervaringen van oud-vrijwilligers kan Stichting Muses de toekomstige vrijwilligers bewust maken van het belang van het volgen van de verdiepende training 'Wijzer met Kids' om zo onbedoelde schade aan de kinderen in het buitenland te beperken. Op die manier kan Stichting Muses bevestigen dat vrijwilligers door hen goed voorbereid naar het buitenland gaan, omdat zij voldoen aan de twee

richtlijnen van Better Care Network Netherlands. In hoofdstuk 2 worden deze richtlijnen uitgebreider besproken. Het eindproduct voor de opdrachtgever is het onderzoeksverslag met daarin de resultaten van het onderzoek. Indien de resultaten de toegevoegde waarde bevestigen, dan wordt bij het onderzoeksverslag een korte animatiefilm ingeleverd die een beeld geven van de resultaten van het onderzoek. Zo kunnen de toekomstige vrijwilligers bewust gemaakt worden van de toegevoegde waarde van de training 'Wijzer met Kids'. Stichting Muses heeft de vrije keuze om de korte animatiefilm te gebruiken voor toekomstige vrijwilligers of om de korte animatiefilm aan te passen naar wens. Hiermee wordt bedoeld dat Stichting Muses de inhoud van de korte animatiefilm niet mag aanpassen, maar wel de structuur van de film of de gebruikte beelden. Daarnaast komt in het onderzoeksverslag te staan om welke redenen overige oud-vrijwilligers de training 'Wijzer met Kids' niet gevolgd hebben. Stichting Muses kan op basis van deze inventarisatie besluiten hoe deze keuzes mogelijk beïnvloed kunnen worden. Ook kan op basis van deze inventarisatie een vervolgonderzoek geadviseerd worden.

2. Theoretisch kader

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de constructen die uit de onderzoeksvragen voortkomen: 1. vrijwilligerstoerisme, 2. hechtingspatronen, 3. de richtlijnen van Better Care Network Netherlands en 4. de training 'Wijzer met Kids'. Hierop volgend wordt het conceptuele model van het onderzoek besproken. Dit model geeft weer hoe de constructen van dit onderzoek onderling samenhangen.

2.1 Vrijwilligerstoerisme

Renske de Greef beschrijft het afscheid tussen haar en de kinderen waarmee zij in een weeshuis in Tanzania gewerkt heeft:

"Ik zwaai naar de kinderen, die allemaal braaf terugzwaaien. Ik kijk vooral naar Anna, Fatima en Christus, die vooraan op een rij zitten, alsof ze daar zijn neergezet voor een olijke foto. (...) Ik weet niet of zij blij zijn dat ik in hun leven ben gekomen. Ik weet alleen zeker dat zij van kokosmelk houden. En dan bedenk ik me opeens dat ik ze nooit meer zal zien. *Nooit* meer. En dat is opeens zo raar en onwerkelijk, en ook zo verdrietig, dat ik vastberaden naar hen toe loop. Maar net voordat ik me naar hen toe wil buigen om hen te omhelzen, stop ik aarzelend. Ik kijk hen even ongemakkelijk aan en geef hun dan een aai over hun hoofd". (Greef, 2009, p. 268-269)

Renske de Greef is één van de vele vrijwilligers die naar het buitenland vertrok om vrijwilligerswerk te doen. Dit heeft zij gedaan zonder geschikte opleiding, met hoge verwachtingen en met weinig referentiekader (Greef, 2009). In haar boek beschrijft zij haar reis, die ze samen met een vriendin maakte, vanaf haar vertrek uit Nederland tot en met het afscheid van de kinderen in Tanzania. Hierin vertelt zij ook hoe het is om vrijwilligerswerk te doen en schetst zij een profiel van de nieuwste subcultuur "vrijwilligerstoerisme" in verre landen (Greef, 2009).

Bij vrijwilligerstoerisme, het combineren van een reis en vrijwilligerswerk, zijn kenmerken van vrijwilligerswerk van belang. In Nederland geldt dat vrijwilligerswerk niet verplicht en onbetaald werken is ten behoeven van anderen of voor de samenleving (Rijksoverheid, z.j.). Het werken is onbetaald, het werken is niet verplicht (hoewel er afspraken zijn gemaakt door de vrijwilligers met de organisatie), het werk komt ten goede aan anderen of de samenleving en er wordt gewerkt via een organisatie (VNG, z.j.). Deze kenmerken gelden ook voor vrijwilligerstoerisme. De laatste jaren is vrijwilligerswerktoerisme toegenomen. Echter is er ook veel kritiek op deze werkvorm, zoals dat er te weinig toelatingseisen gehanteerd worden voor het werken met kwetsbare kinderen.

2.1.1 Voor- en nadelen vrijwilligerstoerisme

Vrijwilligerstoerisme heeft zowel voor- als nadelen. Dit wordt weergegeven in Figuur 1.

Figuur 1. Voor- en nadelen vrijwilligerstoerisme

Zoals te zien is in Figuur 1 wordt vrijwilligerstoerisme gezien als een oplossing voor sociale projecten in het buitenland. Dit gebeurt door het koppelen van een lokaal project aan een tussenorganisatie (Lyons & Wearing, 2008). Zoals bijvoorbeeld de partnerorganisaties van Stichting Muses. Het verrichte werk door vrijwilligers en de inkomsten van de ontvangende organisatie in het buitenland wordt gezien als een voordeel. Door vrijwilligerswerk te doen, ervaren vrijwilligers persoonlijke groei omdat zij uit hun *comfort* zone stappen. Hoewel dit als voordeel wordt gezien, brengt vrijwilligerstoerisme ook nadelen. Zoals het nadeel dat lokale mensen geen banen bij deze projecten kunnen vinden. Dit gebeurt omdat lokale organisaties geen loon hoeven te betalen voor de vrijwilligers en omdat vrijwilligers zelf geld betalen om bij projecten te werken. Tevens worden er

geen eisen gesteld aan de pedagogische kwaliteiten van de vrijwilligers en worden privé-verhalen van kinderen vaak misbruikt voor donaties (Beishuizen & Bregman, 2015).

Intercultureel contact wordt zowel gezien als een voor- als nadeel. Intercultureel contact leidt vaak tot meer begrip voor elkaar en andere culturen. Intercultureel contact heeft niet alleen maar positieve gevolgen (Beishuizen & Bregman, 2015). Bijvoorbeeld vrijwilligers kunnen door hun gedrag de cultuur van lokale mensen beledigen. Zoals weergegeven wordt in Figuur 1, zijn er meerdere negatieve gevolgen van vrijwilligerstoerisme. In de volgende paragraaf wordt verder ingegaan op de negatieve gevolgen van vrijwilligerstoerisme omtrent hechting.

2.1.1.1 Negatieve gevolgen van vrijwilligerstoerisme: hechting

Unicef (2014) stelt dat kwetsbare kinderen professionele begeleiding nodig hebben. Dit betekent dat vrijwilligers die direct met kinderen gaan werken, zouden moeten beschikken over een professionele achtergrond en/of expertise op dit gebied (Better Care Network Netherlands, 2016). Voor het vrijwillig werken met kwetsbare kinderen in het buitenland worden echter geen specifieke pedagogische kwaliteiten van de vrijwilliger verplicht gesteld (Czarnecki, 2015). Uit onderzoek blijkt dat 55% van de reisorganisaties geen erkende vrijwilligerstoerisme-richtlijnen hanteert (Van den Brink, 2014).

Daarnaast is er veel kritiek op de afwisseling van vrijwilligers. Er bestaat namelijk de kans dat door de wisselende (vrijwillige) hulpverleners achterstanden ontstaan in de sociaal-emotionele, cognitieve- en fysieke ontwikkeling van het kind (Van IJendoorn, 2014). Door deze afwisseling missen de kinderen hechtingsfiguren wat uitloopt tot hechtingsproblemen in hun kinder- en volwassen tijd. Het gevolg hiervan is dat deze kinderen minder vertrouwen hebben in zichzelf en dat zij vriendschappen en relaties moeizamer opbouwen (Better Care Network Netherlands, 2013).

Zoals eerder aangegeven heeft het sturen van vrijwilligers invloed op de ontwikkeling van "hechting" bij kinderen. De tekenen van schade is zichtbaar bij aankomst van nieuwe vrijwilligers. De ervaring leert dat wanneer vrijwilligers binnenlopen bij een school/weeshuis/kinderopvang in ontwikkelingslanden dat de kinderen spontaan op vrijwilligers afgaan om ze te knuffelen en te omhelzen. Dit is een alarmsignaal van een onveilige hechting. Bij een veilige hechting nemen jonge kinderen juist een afwachthouding aan tegenover onbekende mensen. Een kind dat spontaan vreemde mensen gaat omhelzen mist mogelijk de veiligheid en steun van vaste opvoeders/verzorgers/volwassenen (Vossen, 2015).

Bij elk kind ontstaat gehechtheid van nature. Daarentegen is het ontwikkelen van een veilige hechting niet vanzelfsprekend. Een veilige hechting is afhankelijk van meerdere factoren die te maken hebben met het kind zelf, de opvoeder/verzorgers en de opvoedingssituatie (Stichting Kwaliteitsregister Jeugd, z.j.). Wanneer een kind zich aan iemand hecht, leert het kind zichzelf kennen en zich zelfstandig te

ontwikkelen. Een hechtingsrelatie kan met een moeder of grootouder zijn, maar ook een begeleider op een kinderdagverblijf (Zaal, Boerhave, & Koster, 2009). Zodoende hebben vrijwilligers die met kinderen werken ook invloed op hechtingspatronen.

2.2 Hechtingspatronen

Hechting wordt gedefinieerd als een emotionele band tussen het kind en zijn ouders/verzorgers (Rigter, 2013). Hechtingservaringen worden eigen gemaakt en werken als een innerlijk werkmodel. Een innerlijk werkmodel van een kind is afhankelijk van de mate van respons van ouders/verzorgers. Een veilig gehecht kind komt voort uit de respons van ouders/verzorgers die bescherming verlenen en herhaaldelijk steun aanbieden (Kooyman, Olij, & Storm, 2011). Dit innerlijke werkmodel heeft invloed op de emotionele beleving van relaties, de cognitieve stijl, het vermogen tot reflectie, de coherentie van het denken en de werking van het (autobiografisch) geheugen van het kind (Nicolai, z.j.). Dit betekent dat wanneer vrijwilligers ontwikkelingshulp gaan doen, er een hechtingsband kan ontstaan tussen de vrijwilligers en het kind. Zoals eerder genoemd kan de sociaal-emotionele ontwikkeling van het kind verstoord worden door de afwisseling van steeds nieuwe verzorgers (Better Care Network Netherlands, 2013).

Volgens Feldman (2009) zijn er vier hechtingspatronen:

- veilig hechtingspatroon;
- kinderen met een angstig-vermijdend hechtingspatroon;
- kinderen met een angstig-ambivalent hechtingspatroon;
- kinderen met een gedesorganiseerd of gedesoriënteerd hechtingspatroon.

In het veilige hechtingspatroon zoekt het kind steun en troost bij de verzorger, zodat hij/zij daarna over kan gaan tot zelfstandig exploratief gedrag. Om over te gaan tot zelfstandig exploratief gedrag, moet de verzorger sensitief reageren op stresssignalen van het kind. Om een veilig hechtingspatroon te stimuleren, moet de verzorger een adequate aandacht hanteren. Te denken valt aan voldoende ondersteuning, oog hebben voor frustraties/ontreddering, stabiliteit en aan warmte (Verdult, 2005).

Kinderen met een angstig-ambivalent hechtingspatroon reageren sterk op scheiding en dreiging. Dit betekent dat zij contact zoeken met hun hechtingsfiguur/verzorger, maar dat zij vaak boos zijn en moeilijk te troosten zijn. Met andere woorden: ze houden zich vast aan het hechtingsfiguur/de verzorger wat ten koste gaat van het exploratief gedrag; zij kunnen de verzorger niet loslaten, maar kunnen ook niet getroost en gesteund worden door de verzorger. Gedragingen die dit

hechtingspatroon stimuleren zijn: weinig stimulatie, weinig steun, weinig betrokkenheid, wisselend beschikbaar en weinig sensitiviteit (Verdult, 2005).

Kinderen met een angstig-vermijdend hechtingspatroon zoeken geen troost of steun bij de verzorger en richten zich voornamelijk op de omgeving. Dit gedrag is een vorm van zelfbescherming tegen de afwijzing die het contact met de verzorger oproept van “onbereikbare” verzorgers. Gedragingen die dit hechtingspatroon stimuleren, zijn opdringerige en tegenstrijdige verzorgers, te veel stimulatie en verwachtingen en controlerende en invasieve gedragingen vanuit de verzorgers (Verdult, 2005).

Kinderen met een gedesorganiseerde hechting zijn niet in staat om adequaat te reageren op scheiding en dreiging. Deze kinderen vertonen chaotisch gedrag: zij lijken overspoeld te worden door emoties. Deze kinderen wisselen van strategie, waardoor hun gedrag doelloos en tegenstrijdig lijkt. Gedragingen die dit hechtingspatroon stimuleren zijn tegenstrijdige stimulatie, onvoorspelbaar gedrag van de verzorger, angstaanjagend gedrag en situaties waarbij het kind zich niet veilig voelt (Verdult, 2005).

Vrijwilligers kunnen hechtingspatronen stimuleren door hun manier van werken met de (kwetsbare) kinderen. Echter stimuleren de meeste vrijwilligers helaas geen veilige hechting (Better Care Network Netherlands, z.j.). Dit kan komen, doordat zij niet de juiste opleiding hebben genoten, niet moesten voldoen aan toelatingseisen voordat ze konden beginnen met vrijwilligerswerken geen kennis hebben van het werken met kinderen in het algemeen. Vaak zijn vrijwilligers zich niet bewust van het effect van hun gedrag op deze kinderen en hun hechtingspatronen (Unicef, z.j.).

2.3 Better Care Network Netherlands

Om zoveel mogelijke schade bij kinderen te voorkomen heeft Better Care Network Netherlands richtlijnen opgesteld. Deze richtlijnen zijn opgesteld in het belang van het kind, zodat vrijwilligers verantwoord naar het buitenland vertrekken. De zeven gestelde richtlijnen door Better Care Network Netherlands zijn:

1. Wees bewust van het belang van hechting van kinderen.

Kinderen met traumatische ervaringen, zoals het gescheiden worden van ouders/familie hebben behoefte aan vaste verzorgers met wie zij een langdurige relatie kunnen opbouwen. Door wisselende verzorgers kunnen de kinderen hechtingsfiguren missen, wat zich uit in minder zelfvertrouwen en moeite met het opbouwen van relaties. Doordat het sturen van vrijwilligers, voor een korte periode, schade kan toebrengen aan het kind, is het belangrijk om als vrijwilliger bewust te zijn van het belang van hechting van kinderen (Better Care Network Netherlands, 2013).

2. Zorg voor goed geschoolde en ervaren vrijwilligers.

Voor een goede ontwikkeling van kinderen in ontwikkelingslanden is het belangrijk dat vrijwilligers goed geschoold en ervaren zijn. Vrijwilligers kunnen dan geselecteerd worden op basis van relevante kennis en ervaring (Better Care Network Netherlands, 2013).

3. Zorg voor gedragscodes en een kindgericht beleid.

Vrijwilligers moeten zich houden aan een goed en helder beleid met betrekking tot veiligheid en bescherming van de rechten van kinderen. Bijvoorbeeld een verbod op het gebruik van foto's en informatie van de kinderen op sociale media (Better Care Network Netherlands, 2013).

4. Bereid vrijwilligers goed voor met een training.

De organisaties die vrijwilligers naar het buitenland sturen moeten een training geven ter voorbereiding van vrijwilligerswerk. Hierbij kan beroep worden gedaan op de organisatie Stichting Muses (Better Care Network Netherlands, 2013).

5. Zorg voor goede begeleiding tijdens het vrijwilligerswerk.

De begeleiding komt vanuit de zendende organisatie. Tijdens de begeleiding vindt er regelmatig contact plaats tussen de zendende organisatie en de vrijwilliger. Er worden er afspraken gemaakt over de werkzaamheden van de vrijwilliger. Er wordt een aanspreekpersoon aangesteld vanuit de organisatie voor de vrijwilliger en er worden afspraken gemaakt over eventuele religieuze verplichtingen (Better Care Network Netherlands, 2013).

6. Speciaal voor internationale stages.

Een goede voorbereiding is essentieel om de belangen van een stagiair te peilen: het belang van het kind staat altijd voorop en de aanwezigheid van stagiaires mag nooit schade toebrengen aan de ontwikkeling van kinderen (Better Care Network Netherlands, 2013).

7. Keuze van je projectpartner.

Het is van belang dat de richtlijnen en regels van het project waar de vrijwilliger werkzaam is overeenkomt met de zendende Nederlandse organisatie (Better Care Network Netherlands, 2013).

2.4 Stichting Muses en de Training 'Wijzer met Kids'

Stichting Muses is een stichting die vrijwilligers voorbereidt om in het buitenland vrijwilligerswerk te gaan doen met kinderen. Hierdoor heeft Stichting Muses te maken met de richtlijnen één en vier. Richtlijn één, het belang van hechting van kinderen, is een significant onderwerp tijdens vrijwilligerswerk. De vrijwilliger bouwt namelijk een emotionele band op met een kind tijdens zijn/haar verblijf. Het is belangrijk om bewust om te gaan met hechting, zodat een veilig hechtingspatroon

gestimuleerd wordt bij de kinderen, ondanks de afwisseling van vrijwilligers. De training ‘Wijzer met Kids’ van Stichting Muses heeft onder andere als doel vrijwilligers bewust te maken van het belang van hechting bij kinderen.

De training ‘Wijzer met Kids’ is een verdieping op de voorbereidingstraining van Stichting Muses wat de nadruk legt op drie onderwerpen: de ontwikkeling van het kind in een ontwikkelingsland, hechting bij kinderen en het ontwikkelen van een les/activiteitenplan (Muses, z.j.). Deze drie onderwerpen zijn van belang voor de vrijwilliger om op de juiste manier met kwetsbare kinderen te kunnen werken. Althans, zo beweert Better Care Network Netherlands (2016). Deze training is bestemd voor vrijwilligers die tijdens hun vrijwilligerswerk bijvoorbeeld op een school lesgeven, in de klas gaan helpen of in een weeshuis gaan werken.

Deze training “Wijzer met Kids” vindt plaats in Amsterdam op het kantoor van Stichting Muses. Het is een vijf uur durende training en het betreft vier onderdelen: de ontwikkeling van een kind, de behoeften van een kind, hechting en het maken van een lesplan. Vrijwilligers krijgen wetenschappelijke informatie over deze onderwerpen en gaan daarna samen opdrachten uitvoeren.

De training begint met het onderwerp: “de ontwikkeling van een kind”. Hierbij wordt aandacht besteed aan de ontwikkeling van een kind op drie gebieden: fysiek, cognitief en sociaal-emotioneel. De training is gericht op de ontwikkeling van kinderen tot ongeveer 12 jaar. In deze levensfase vinden namelijk de grootste mijlpalen plaats. Hierbij wordt de nadruk gelegd op het feit dat de mijlpalen van kinderen in Nederland kunnen verschillen met die van kinderen in ontwikkelingslanden. Tijdens dit onderdeel wordt er met de vrijwilligers besproken hoe de ontwikkeling verloopt en welk gedrag hierbij hoort. Ook worden er tips gegeven om de ontwikkeling te stimuleren.

Daarnaast worden voorbeelden gegeven van hoe de ontwikkeling van een kind in het land van herkomst eruit ziet. Bijvoorbeeld dat ouders in Japan hun kinderen veel meer verantwoordelijkheid geven en het daar dus heel normaal is dat een vierjarig kind alleen met de metro reist of dat een zesjarige alleen boodschappen gaat doen. Er wordt stilgestaan bij het feit dat er meerdere factoren meespelen waarom een kind zich anders kan ontwikkelen. Te denken valt aan armoede, ondervoeding en kwaliteit van het leven. Tijdens dit onderdeel worden vrijwilligers dus bewust gemaakt van het feit dat de ontwikkeling van kinderen kan verschillen.

Het tweede onderdeel van de training ‘Wijzer met Kids’, de behoeften van een kind, is gebaseerd op de behoeften-piramide van Maslow. Het uitgangspunt van deze behoeften-piramide is dat iedereen basisbehoeften heeft. Als aan deze basisbehoeften voldaan is, kan ieder persoon zich richten op zijn secundaire behoeften (Wiekens, 2012). Zo wordt er nagegaan aan welke behoeften voldaan moeten worden voordat een kind zich optimaal kan ontwikkelen. De piramide begint met lichamelijke

behoeften en eindigt met zelfontplooiing. Het doel van dit onderdeel is dat de vrijwilliger weet dat het kinderen anders reageren op het verliezen van bepaalde behoeften of op het gebrek aan bepaalde behoeften. Zo wordt er stilgestaan bij de rol van de vrijwilliger tegenover de kinderen waarmee ze gaan werken. Hiernaast wordt ook stilgestaan bij hoe je met een warme afstand kinderen kan helpen ontwikkelen. Met een warme afstand wordt bedoeld dat tijdens de omgang met een kind, de vrijwilliger bepaalde vaardigheden gebruikt die geen oproep doen op het relationele appèl (Broos, 2005). Te denken valt aan het geven van Engelse les aan een groep kinderen of kinderen naast de vrijwilligers laten zitten in plaats van op schoot.

Na de pauze worden de vrijwilligers getraind op het derde onderwerp "hechting". Zo wordt aan de hand van de theorie over hechting uitgelegd wat het inhoudt, wat een veilige en onveilige hechting is en welke hechtingsstoornissen/problemen er kunnen ontstaan. Daarbij wordt ingegaan op de verschillende soorten hechtingsstoornissen: het geremde type en het ongeremde type. Er worden verschillende vormen van gedrag beschreven, zodat de vrijwilligers in de toekomst kunnen herkennen of kinderen die veilig gehecht zijn of niet. Een voorbeeld van zo'n gedragsvorm kan zijn dat een kind snel affectie toont aan vreemden. De vrijwilliger kan dit dan herkennen als een symptoom van onveilige hechting.

Om deze onderwerpen samen te verbinden en om de vrijwilliger te laten nadenken over zijn/haar rol, wordt er tussen deze onderwerpen het ontwikkelen van een lesplan, een reflectiemoment ingelast. Tijdens dit reflectiemoment gaan de vrijwilligers aan de hand van kaartjes en foto's met elkaar in discussie over wat je als vrijwilliger wel en niet kunt doen. Bijvoorbeeld of je kinderen op schoot mag nemen of dat je een persoonlijke les mag geven aan een kind. Na het reflectiemoment wordt er aan de vrijwilligers uitgelegd hoe zij een lesplan kunnen schrijven.

2.4.1 Motieven voor het volgen van trainingen

Persuasion is een vorm van sociale invloed. Het betekent dat iemand overgehaald wordt om zijn/haar normen, waarden en attitude te veranderen. Dit gebeurt bijvoorbeeld door iemand te beïnvloeden om een bepaalde actie te beginnen en/of gedrag te veranderen (O'Keefe, 2015).

In het model "Behavior Model" van Foog beweert dat *persuasion* bestaat uit drie factoren: *motivation*, *ability* en *trigger*. Dit betekent dat een persoon gemotiveerd moet zijn om iets te doen (*motivation*) en het vermogen moet hebben om het gedrag daadwerkelijk uit te voeren (*ability*). De derde factor, *trigger*, houdt in dat dezelfde persoon getriggerd moet zijn om het gewenste gedrag te vertonen (O'Keefe, 2015).

Om dus te zorgen dat mensen bepaald gewenst gedrag vertonen, zoals bijvoorbeeld de training 'Wijzer met Kids' volgen van Stichting Muses, moeten vrijwilligers gemotiveerd zijn en het vermogen hebben om de training te volgen (denk aan trainingsdagen, trainingstijden en/of reistijd en reiskosten). Daarnaast is het belangrijk om de vrijwilligers te triggeren om het juiste gedrag te tonen door het volgen van de training 'Wijzer met Kids'. Bijvoorbeeld door te bevestigen dat de training toegevoegde waarde heeft gehad voor oud-vrijwilligers.

2.5 Conceptueel model en hypothesen

Het conceptuele model van deze evaluatie en het inventariserende onderzoek wordt in Figuur 2 weergegeven. Het conceptuele model geeft weer hoe de verschillende variabelen van het onderzoek samenhangen. Het probleem wordt inzichtelijk gemaakt om een beeld te geven van hoe antwoord wordt gegeven op de onderzoeksvraag (Segers, 2002).

In het conceptuele model is te zien dat de training 'Wijzer met Kids' invloed heeft op de ervaringen van oud-vrijwilligers en de terugblik op de training zelf. Verder wordt in dit onderzoek aandacht besteed aan het onderwerp "hechting". Het onderwerp "hechting" komt namelijk veel aan bod tijdens de training om vrijwilligers bewust te maken van hechtingspatronen en de negatieve gevolgen daarvan. Zodoende is dit onderwerp een gedeelte van het onderzoek waarop de 'Wijzer met Kids' invloed heeft. Daarnaast wordt in dit conceptuele model een inventarisatie weergegeven, namelijk het inventariseren van de redenen voor het niet volgen van de training 'Wijzer met Kids'. Deze twee onderdelen bij elkaar vormen de basis van dit onderzoek.

Figuur 2. Conceptuele model: de onderzochte onderwerpen van het onderzoek.

Er zijn geen eerdere onderzoek gedaan naar de training 'Wijzer met Kids' van Stichting Muses op dit specifieke gebied en daardoor kunnen geen vergelijkingen gemaakt worden met voorafgaande onderzoeken. Hierdoor kunnen geen hypothesen of verwachtingen met betrekking tot de uitkomsten van het onderzoek opgesteld worden.

3. Onderzoeksprocedure

In dit hoofdstuk worden de onderzoeksmethode, onderzoeksdoelgroep en het onderzoeksinstrument besproken. Ook wordt uitgelegd hoe de onderzoeksvraag beantwoord gaat worden.

3.1 Onderzoeksmethode

De onderzoeksmethode voor dit onderzoek bestaat uit een mixed design. Een mixed design houdt in dat er in één onderzoek zowel kwalitatieve als kwantitatieve methoden worden gecombineerd (De Boer, 2016). Er is voor de kwalitatieve methode gekozen om de ervaringen van oud-vrijwilligers in kaart te brengen. Aan de hand van een semi-gestructureerd interview wordt diepgaand gevraagd naar meningen en gedragingen van oud-vrijwilligers. Het interview wordt semi-gestructureerd gehouden zodat alle geïnterviewde vrijwilligers dezelfde vragen beantwoorden, maar wel hun eigen mening kwijt kunnen. Door middel van het stellen van open vragen kunnen oud-vrijwilligers hun input inbrengen en kunnen zij verantwoorden waarom zij zich op een bepaalde manier hebben gedragen. Daarbij is gekozen voor het afnemen van interviews omdat de betekenis van gebeurtenissen voor oud-vrijwilligers en hoe de oud-vrijwilligers de invloed van de training hierop omschrijven te achterhalen valt. Daarnaast is gekozen voor een combinatie. Naast het kwalitatieve onderdeel is er ook een kwantitatief onderdeel, een inventarisatie, om de redenen voor het niet volgen van de training 'Wijzer met Kids' in kaart te brengen. Er is gekozen om dit kwantitatief te doen, omdat voornamelijk in kaart wordt gebracht wat de redenen zijn. Voor dit onderzoek is het minder relevant om diepgaand te ondervragen waarom de training niet gevolgd is. Dit wordt gedaan met behulp van een korte kwantitatieve vragenlijst, waarin cijfermatig wordt getoetst waarom vrijwilligers de training niet hebben gevolgd (Jonker, 2004).

3.2 Onderzoeksdoelgroep

De doelgroep bestaat uit oud-vrijwilligers die de training(en) hebben gevolgd bij Stichting Muses in 2017 en hun project in het buitenland hebben afgerond. De vrijwilligers, die de trainingen bij Stichting Muses volgen, zijn doorgestuurd door partnerorganisaties, zoals onder andere Activity International, Projects Abroad, Travel Active, Be-More en Doing Good (Muses, z.j.). Uit eerder onderzoek van Stichting Muses (M. Oeffelt, persoonlijke communicatie, 2017) blijkt dat een Muses-vrijwilliger een gemiddelde leeftijd heeft van 21,5 jaar oud en dat 83% vrouw is.

Binnen de doelgroep van oud-vrijwilligers worden twee populaties onderscheiden: vrijwilligers die zowel de voorbereidingstraining als de verdiepende training 'Wijzer met Kids' hebben gevolgd en vrijwilligers die alleen de voorbereidingstraining hebben gevolgd. De populatie die beide trainingen

heeft gevolgd bestaat uit 70 vrijwilligers. De populatie die alleen de voorbereidingstraining heeft gevolgd bestaat uit 900 vrijwilligers (R. Schagen, persoonlijke communicatie, 12 maart 2018).

Voor het kwalitatieve onderdeel van het onderzoek worden de vrijwilligers die beide trainingen hebben gevolgd benaderd. Dit houdt in dat de 70 vrijwilligers die in 2017 de training ‘Wijzer met Kids’ hebben gevolgd, via e-mail uitgenodigd worden om deel te nemen aan een interview. Deze e-mailadressen zijn te vinden in de database van Stichting Muses. Elke vrijwilliger die de training(en) gevolgd heeft bij Muses heeft zijn/haar gegevens moeten achterlaten, waaronder het e-mailadres. Op deze manier kunnen de vrijwilligers makkelijk en snel benaderd worden. Dit betekent dat de groep voor het kwalitatieve onderdeel van dit onderzoek een selecte steekproef is (Verhoeven, 2014). Er wordt niet verwacht dat alle vrijwilligers willen deelnemen aan het interview. De oud-vrijwilligers die wel willen deelnemen aan het onderzoek kunnen hun contactgegevens invullen en worden vervolgens gebeld voor een afspraak.

Voor het kwantitatieve onderdeel van het onderzoek wordt uit de populatie een aselechte steekproef getrokken. Dit wordt gedaan aan de hand van de toevalsgenerator, waarbij gebruik gemaakt wordt van een rekenkundig model (Verhoeven, 2014). Zo wordt ingevoerd dat er 900 gegevens in het databestand te vinden zijn, het begin- en het eindnummer en het aantal willekeurige getallen dat getrokken wordt. Er worden 150 van de 900 oud-vrijwilligers benaderd om de vragenlijst in te vullen. Zo worden willekeurige nummers getrokken die corresponderen met de nummering van de vrijwilligers in het databestand. Vrijwilligers die alleen de voorbereidingstraining hebben gevolgd worden ook via e-mail benaderd om een aantal vragen te beantwoorden. Dit wordt samen gedaan met andere lopende onderzoeken bij Stichting Muses. Om oud-vrijwilligers niet te belasten met meerdere vragenlijsten is besloten om drie kwantitatieve vragenlijsten samen te voegen tot één. Hierin worden vragen over de demografische gegevens en over de reden voor het niet volgen van de training “Wijzer met Kids” gesteld.

3.3 Onderzoeksinstrumenten

De onderzoeksinstrumenten van dit onderzoek bestaan uit een semi-gestructureerd interview en een korte kwantitatieve vragenlijst.

Het interview bestaat uit verschillende onderdelen zoals het voorstellen van de interviewer, een uitleg van het onderzoek en vragen over het project waarbij de oud-vrijwilliger werkzaam was. Daaropvolgend worden vragen gesteld over de redenen voor het volgen van de training ‘Wijzer met Kids’, hoe deze training ervaren is, hoe oud-vrijwilligers het onderwerp “hechting” hebben toegepast in de praktijk en wat de invloed van de training hierop was. Als laatst worden vragen gesteld, zoals of

oud-vrijwilligers de training zouden adviseren aan toekomstige vrijwilligers en of zij tips hebben voor de verbetering van de training. Er wordt veertig minuten uitgetrokken voor de afname van één interview. De ervaringen worden gemeten aan de hand van open evaluatievragen. Het gestructureerde onderdeel “hechting” wordt gemeten aan de hand van antwoordmogelijkheden op een casus. Deze beschrijvende casus is een vertaling van een opvoedstijl naar gedrag. De antwoordmogelijkheden zijn opgebouwd aan de hand van de vier hechtingspatronen: veilig hechtingspatroon, angstig-vermijdend hechtingspatroon, angstig-ambivalent hechtingspatroon en gedesoriënteerd hechtingspatroon. De vragen zijn mede gebaseerd op de inhoud die vrijwilligers tijdens de training ‘Wijzer met Kids’ aangeboden hebben gekregen. Er wordt dus ook gevraagd naar de mening van de training, of deze zinvol was en of oud-vrijwilligers onderwerpen hebben gemist tijdens de training. Ook worden hier richtlijnen van Better Care Network bij betrokken: bewust zijn van het belang van een hechtingstijl en goed voorbereid zijn in het veld met een training. Tijdens het interview wordt er doorgevraagd en kan de geïnterviewde ook zijn/haar eigen input inbrengen. De interviews worden semi-gestructureerd gehouden, zodat elke geïnterviewde zoveel mogelijk dezelfde vragen krijgt. Hiervoor is een interview-schema gecreëerd zodat de interviewer dezelfde vragen op dezelfde manier aan oud-vrijwilligers kan stellen. Dit interview-schema wordt gebruikt als leidraad voor het gesprek en er wordt hier niet van afgeweken. Dit interview-schema is te vinden in bijlage 1.

Het kwantitatieve gedeelte van het onderzoek is niet gebaseerd op een bestaande vragenlijst. De vragen die behandeld worden in deze vragenlijst zijn specifiek gericht op het vraagstuk van Stichting Muses; hier worden geen gevalideerde schalen bij gehanteerd. Omdat er geen mogelijke vergelijking is met een voorafgaand onderzoek is het niet mogelijk om een uitspraak te doen over betrouwbaarheid en validiteit.

Bij de korte kwantitatieve vragenlijst wordt eerst gevraagd naar geslacht, leeftijd en hoogst afgeronde opleiding. Daarna wordt één vraag gesteld met betrekking tot de redenen om de training ‘Wijzer met Kids’ niet te volgen en of er eventueel andere redenen waren, die niet binnen de antwoordmogelijkheden vielen, om de training niet te volgen. De antwoordmogelijkheden bestaan uit zeven alternatieven. In het geval dat de oud-vrijwilliger deze alternatieven niet van toepassing vindt, kan de oud-vrijwilliger een andere reden zelf intypen. Zo kan worden nagekeken of er significante verschillen zijn tussen de oud-vrijwilligers en of de redenen eventueel samenhangen met de demografische gegevens. De inventarisatie is te vinden in bijlage 2.

3.4 Onderzoeksproces

Er worden verschillende procedures gehanteerd tijdens dit onderzoek. Allereerst worden oud-vrijwilligers benaderd met een e-mail. Nadat de eerste mailing verstuurd is en er binnen anderhalve

week niet de ingeschatte aanmeldingen zijn, wordt een herinneringsmail gestuurd. Deze herinneringsmail wordt ook gestuurd naar oud-vrijwilligers die de training in 2016 hebben gevolgd. Dit gaat om twintig oud-vrijwilligers. Dit is een back-up plan voor wanneer er onvoldoende aanmeldingen zijn. Indien de vrijwilligers mee willen doen aan het interview, kunnen zij een formulier invullen met persoonlijke gegevens, waaronder hun naam en telefoonnummer. Vrijwilligers worden vervolgens gebeld om een afspraak te maken voor het interview. Hierbij kunnen vrijwilligers hun voorkeur aangeven voor een persoonlijk of telefonisch interview. Er wordt ingeschat dat er tussen de acht en twaalf interviews zullen worden afgenomen. Wanneer blijkt dat er verzadiging plaatsvindt, worden oud-vrijwilligers op dat moment niet nog een derde keer benaderd. Wanneer er geen verzadiging plaatsvindt en het geschatte aantal interviews niet bereikt wordt, worden oud-vrijwilligers gebeld om te vragen of zij deel willen nemen aan het onderzoek. De tijdsperiode voor het afnemen van interviews betreft vijf weken.

De korte kwantitatieve vragenlijst is vijf weken lang beschikbaar voor oud-vrijwilligers om deze in te vullen. Op het moment dat de tijdsperiode van het interview afgelopen is, wordt ook de vragenlijst online gesloten.

3.5 Analyses

De deelvragen voor het beantwoorden van de onderzoeksvraag “Wat is volgens de oud-vrijwilligers de toegevoegde waarde van de training ‘Wijzer met Kids’ geweest voor hun vrijwilligerswerk en wat is de reden van de overige oud-vrijwilligers voor het niet volgen van deze training?” worden beantwoord op basis van de uitkomsten van de afgenomen interviews en de uitkomsten van de korte kwantitatieve vragenlijsten. Dit houdt in dat deelvraag 1 tot en met deelvraag 5 (Wat zijn de redenen geweest voor het volgen van de training ‘Wijzer met Kids’ van de oud-vrijwilligers?; In hoeverre heeft het volgen van de training ‘Wijzer met Kids’ bijgedragen aan de ervaring van oud-vrijwilligers in het buitenland?; In hoeverre kunnen de oud-vrijwilligers een adequate hechtingsreactie aanwijzen?; In hoeverre beschrijven oud-vrijwilligers de invloed van de training ‘Wijzer met Kids’ in het omgaan met hechting tijdens het werken met kinderen?; en hoe evalueren de oud-vrijwilligers de training ‘Wijzer met Kids’?) verder beantwoord worden met het analyseren van de afgenomen interviews. Deelvraag zes “Welke redenen geven oud-vrijwilligers voor het niet volgen van de training ‘Wijzer met Kids’?” wordt beantwoord met het analyseren van de respons van de korte vragenlijst.

Voor het beantwoorden van deelvraag 1 tot en met deelvraag 5, is de analysemethode voor het kwalitatieve onderdeel van het onderzoek “het zelf coderen met behulp van MAXqda” gekozen. MAXqda is een programma om interviewtranscripten samen te brengen en te coderen. De interviewtranscripten worden geclassificeerd en omgezet in kwantitatieve gegevens (Kuckartz, 2010).

De afgenomen interviews worden woordelijk getranscribeerd. Vervolgens worden de getranscribeerde interviews ingevoerd op MAXqda. Daaropvolgend worden tekstfragmenten gecodeerd. De codering wordt aan de hand van de volgorde van het interview gedaan en op basis van de deelvragen. Dit betekent dat de antwoorden op de deelvragen worden gecodeerd om de analyses mogelijk te maken. Na het coderen van alle interviews wordt een codeboek gemaakt met alle gecodeerde tekstfragmenten om uiteindelijk de resultaten naast elkaar te kunnen leggen en uitspraken te kunnen doen. Zo worden alle tekstfragmenten bij elkaar gegroepeerd en zo kan later antwoord op de deelvragen gegeven worden. De analyses worden door de onderzoeker gecodeerd.

De analysemethode voor het kwantitatieve onderdeel van het onderzoek wordt verwerkt met behulp van het softwareprogramma Statistical Package for the Social Sciences (SPSS). Ten eerste worden de gegevens in een SPSS-bestand ingevoerd. Ten tweede worden de meetniveaus bepaald van de variabelen om tot de juiste frequenties te kunnen komen. Dit wordt een frequentieanalyse genoemd. Ten derde worden tabellen gemaakt om deze frequenties weer te geven. Ten slotte worden de analyses gemaakt aan de hand van de frequenties. Zo wordt antwoord gegeven op deelvraag 6: "Welke redenen geven oud-vrijwilligers voor het niet volgen van de training 'Wijzer met Kids'?"

4. Onderzoeksresultaten

In dit hoofdstuk worden de onderzoeksresultaten beschreven. Allereerst wordt uitgelegd hoe het onderzoek is uitgevoerd en wat de respons is geweest. Vervolgens worden de resultaten geordend en worden de analyses gerapporteerd. Ten slotte wordt dit hoofdstuk afgesloten met tabellen om de resultaten van het onderzoek in beeld te brengen.

4.1 Uitvoering onderzoeken respons

De uitnodigingen voor deelname aan het kwalitatieve onderdeel van het onderzoek zijn per e-mail (bijlage 3) verstuurd naar negentig oud-vrijwilligers die de verdiepende training 'Wijzer met Kids' hebben gevolgd. De respons van de eerste mailing leverde vier aanmeldingen op. Na anderhalve week is een herinnerings-email (bijlage 4) gestuurd naar de oud-vrijwilligers. De respons van de herinnerings-email leverde zes oud-vrijwilligers op die aan het onderzoek mee wilden doen. Dit betekent dat 11.1% van de oud-vrijwilligers geïnterviewd is. De interviews zijn telefonisch gehouden, op één interview na. Dat interview is face-to-face gehouden.

Wat betreft het kwantitatieve onderdeel van het onderzoek is er voor de afgesproken datum een e-mail met de vragenlijst verstuurd. Helaas is deze e-mail door de hoofdonderzoeker van Stichting Muses te vroeg gestuurd zonder toevoeging van de vragen over de demografische gegevens. Hierdoor zijn er geen demografische gegevens bekend van negen oud-vrijwilligers. Op het moment dat dit bekend was, is een herinneringsmail gestuurd naar de overige oud-vrijwilligers met de nieuwe vragenlijst; waarin de demografische gegevens wel werden gevraagd. Er is geen herinneringsmail gestuurd naar de oud-vrijwilligers die de incomplete vragenlijst hebben beantwoord. In totaal zijn er 35 respondenten die deel hebben genomen aan het kwantitatieve onderdeel; negen respondenten naar aanleiding van de eerste mailing en 26 respondenten naar aanleiding van de herinnerings-email. Dit betekent dat 35 van de 150 oud-vrijwilligers de vragenlijst hebben ingevuld; dit betreft 23.3%. De vraag waarin naar de reden voor het niet volgen van de training wordt gevraagd is voor dit onderzoek waardevoller dan de vraag over de demografische gegevens. Daarom is de gehele groep respondenten meegenomen in de analyses. De negen oud-vrijwilligers die geen demografische gegevens hebben ingevuld, worden weergegeven als "ontbrekende waarde" in de Tabel 1 (kopje kwantitatieve analyses).

4.2 Analyses

4.2.1 Kwalitatieve analyses

De kwalitatieve gegevens van de geïnterviewde oud-vrijwilligers zijn te vinden in bijlage 5 en bijlage 6. In bijlage 5 zijn de getranscribeerde interviews te vinden en in bijlage 6 zijn de gecodeerde tekstfragmenten.

Deelvraag 1 luidt: “Wat zijn de redenen geweest voor het volgen van de training ‘Wijzer met Kids’ van de oud-vrijwilligers?”. Uit het onderzoek kwam naar voren dat er verschillende beweegredenen waren voor de oud-vrijwilligers om de training ‘Wijzer met Kids’ te volgen. 40% van de oud-vrijwilligers die de training ‘Wijzer met Kids’ gevolgd heeft, heeft dit gedaan omdat dit verplicht werd gesteld door de partnerorganisatie. 30% van de oud-vrijwilligers heeft deze training gevolgd omdat de partnerorganisatie het aanbevolen heeft. De overige 30% heeft uit eigen initiatief de training gevolgd naar aanleiding van informatie over de training “Wijzer met Kids” die zij tijdens de voorbereidingstraining hadden gekregen. 20% hiervan vond het verstandig om de training te volgen ondanks de reeds aanwezige pedagogische achtergrond.

Op de vraag of de ‘Wijzer met Kids’ training een bijdrage heeft geleverd aan hun vrijwilligerswerk in het buitenland, deelvraag twee, antwoordden alle oud-vrijwilligers positief. Zo antwoordden twee oud-vrijwilligers het volgende: “Ik was dan in ieder geval bewust van het probleem” en “Andere vrijwilligers hadden lang allemaal niet zo’n training en dan merk je toch wel dat ik een soort van steentje voor had”. Een andere oud-vrijwilliger heeft een voorbeeld gegeven van de positieve bijdrage van de ‘Wijzer met Kids’; dankzij de training beweert deze oud-vrijwilliger te herkennen wanneer kinderen zich aan vrijwilligers of andersom als vrijwilligers zich aan kinderen gaan hechten. Zo heeft deze oud-vrijwilliger een andere vrijwilliger op het project kunnen aanspreken op haar gedrag dat onveilige hechting zou kunnen stimuleren. Tijdens het interview is ook gevraagd of de oud-vrijwilligers onderwerpen gemist hebben tijdens de training. Gemiste onderwerpen tijdens de training zijn volgens de oud-vrijwilligers het bespreken van activiteiten om te doen met kinderen jonger dan vier jaar, informatieverstrekking rondom hygiëne, meer vaardigheden opdoen over hoe je het bespreekbaar kan maken als een vrijwilliger geen duidelijke taak heeft op het project en onderscheid maken tussen mensen met ervaring en mensen zonder ervaring met het werken met kinderen bij het volgen van de training.

Deelvraag 3 luidt: “In hoeverre kunnen de oud-vrijwilligers een adequate hechtingsreactie aanwijzen?”. Voor het beantwoorden van deze vraag zijn vier casussen (bijlage 1, p. 44-45) voorgelegd aan oud-vrijwilligers. Elke casus betrof een probleemsituatie waarin vrijwilligers een veilige of onveilige hechting (angstig-vermijdend, angstig-ambivalent of gedesorganiseerd of gedesoriënteerd) met hun

gedrag zouden kunnen stimuleren. De oud-vrijwilligers mochten uit 4 antwoordmogelijkheden, 1 optie kiezen die zou omschrijven hoe zij op de situatie zouden reageren. Voor elke casus geldt dat optie A een veilige hechting stimuleert en de overige opties een onveilige hechting stimuleren. In Tabel 1 worden de gekozen opties weergegeven.

Tabel 1. Weergave van de gekozen opties op de casussen door oud-vrijwilligers

	Optie A	Optie B	Optie C	Optie D
Casus 1	9	-	1	-
Casus 2	7	-	2	1
Casus 3	6	-	4	-
Casus 4	9	-	1	-
Totaal	31	0	8	1
Procent	77.5	0	20	2.5

Zoals te zien is in Tabel 1 kiest 77.5% van de oud-vrijwilligers voor optie A. Optie A is een vertaling naar gedrag dat veilige hechting zou stimuleren bij kinderen. Dit betekent dat het merendeel van de oud-vrijwilligers gekozen heeft voor het hebben van een adequate hechtingsreactie tijdens een situatie die het risico op onveilige hechting vergroot.

Deelvraag 4 luidt: “In hoeverre beschrijven oud-vrijwilligers de invloed van de training ‘Wijzer met Kids’ op het omgaan met “hechting” tijdens het werken met kinderen?”. Bij deze deelvraag is eerst de vraag gesteld of de oud-vrijwilligers al kennis hadden over hechting. Het merendeel van de respondenten geeft aan al kennis te hebben over hechting voordat zij de training gingen volgen. Zo geeft 50% aan dat zij tijdens hun opleiding theoretische kennis hebben opgedaan over hechting. Dit zijn opleidingen zoals geneeskunde, verpleegkunde en pedagogisch gerelateerde opleidingen. Daarnaast is gevraagd of oud-vrijwilligers bij andere vrijwilligers, waarmee zij werkten, gedrag hebben gezien, wat zij vanuit de training geleerd hebben dat inadequaats was. 20% van de oud-vrijwilligers geven aan dat zij van hun mede-vrijwilligers gedrag hebben gezien dat zij juist geleerd hadden dat adequaat was. Eén oud-vrijwilliger heeft bijvoorbeeld met een andere vrijwilliger op het project gewerkt die haar vragen kwam stellen over hoe zij het beste met hechting om kon gaan. Deze vrijwilliger beweert het volgende: “Het is wel met de kennis die ik al had uit de training, dat ik kon vertellen dat het niet handig was om elke dag te knuffelen”. Daaropvolgend werd aan oud-vrijwilligers gevraagd naar de invloed van de training op het hebben van een adequate hechtingsreactie. Er zijn meerdere overeenkomsten te vinden in de uitspraken van de oud-vrijwilligers. Zo antwoordde een oud-vrijwilliger het volgende: “Je wordt erg bewust van situaties die je in eerste instantie niet herkent

als een probleem”; een andere oud-vrijwilliger beweert: “Je leert hoe je heel waardevol werk kunt doen zonder dat je kinderen daarna laat vallen”. Hiermee wordt bedoeld dat vrijwilligers tijdens de training leren hoe zij waardevol werk kunnen doen zonder dat kinderen zich aan vrijwilligers hechten. Een andere vrijwilliger had het volgende hierover te zeggen: “Ik moet eerlijk zeggen dat ik door de training van Muses voorbereid was. Terwijl andere vrijwilligers dat helemaal niet waren en die hadden echt zoiets van: oh nee, waar ben ik nu in terecht gekomen”.

De laatste deelvraag van het kwalitatieve onderdeel, deelvraag vijf, luidt: “Hoe evalueren de oud-vrijwilligers de training ‘Wijzer met Kids’?”. De algemene evaluatie van de training ‘Wijzer met Kids’ is positief beoordeeld. Oud-vrijwilligers vinden de training nuttig en goed. De training geeft een mooie visualisatie van het effect van de hulp die vrijwilligers hebben op kinderen en de training doet volgens hen een oproep op de bewustwording van hechting. Alle respondenten bevelen het aan als toekomstig vrijwilliger deze training te volgen. Een oud-vrijwilliger zei het volgende hierover: “Ja, ik zou het zeker aanraden. Ik vind het ook best bijzonder dat sommige vrijwilligers echt onvoorbereid naar het buitenland gaan. Want er waren ook jongere meiden, je merkt dat het juist voor hen heel belangrijk is om zo’n training te volgen”. Tevens wordt bij deze vraag ook meerdere keren door oud-vrijwilligers benoemd dat als een toekomstige vrijwilliger een pedagogische achtergrond heeft, dat het volgen van deze training niet aanbevolen wordt. Een andere vrijwilliger die ook een pedagogische achtergrond heeft, antwoordde juist het volgende: “Je mist misschien een paar euro en een middag. Het ergstewat je kan overkomen is dat je denkt dat je iets hebt geleerd wat je allang wist”. Om deze deelvraag af te ronden is gevraagd naar tips voor Stichting Muses om de training te kunnen verbeteren. Zo wordt door een oud-vrijwilliger aan Stichting Muses geadviseerd om de inhoud aan te passen omtrent het onderwerp “verzorgende taken”. Tijdens de training ‘Wijzer met Kids’ wordt gezegd dat vrijwilligers verzorgende taken met kinderen moeten vermijden. Deze oud-vrijwilliger geeft als tip om dit niet zo te leren aan toekomstige vrijwilligers, maar om te leren hoe vrijwilligers verantwoord verzorgende taken kunnen uitvoeren met kinderen. Een andere oud-vrijwilliger heeft aangegeven dat zij het fijn had gevonden om aan het einde van de training een geheugensteuntje mee te willen krijgen voor in het buitenland. Daarnaast geven oud-vrijwilligers als tip dat ook de communicatie tussen mede-vrijwilligers moet worden besproken tijdens de training en om meerdere casussen te behandelen over onverwachte situaties in het buitenland. Tevens gaf een oud-vrijwilliger het volgende aan: “Het was eigenlijk een beetje toevallig dat ik wist van het bestaan van deze training. Als ik niet verplicht was om de voorbereidings training te volgen, dan zou ik dat dus niet weten. Misschien een idee om meer reclame te maken. Het is een mooie training en dat mag zeker getoond worden”.

4.2.2 Kwantitatieve analyses

De demografische gegevens van de respondenten die horen bij het kwantitatieve onderdeel zijn te vinden in Tabel 2. De redenen van de oud-vrijwilligers voor het niet volgen van de training 'Wijzer met Kids' worden in Tabel 3 en 4 weergegeven.

In totaal hebben 35 respondenten deelgenomen aan de kwantitatieve analyses. Negen van de 35 respondenten hebben echter de demografische gegevens niet kunnen invullen. Dit betreft 25.7%.

Zoals te zien is in Tabel 2 is 62.9% vrouw en 11.4% man. Ook is te zien in Tabel 2 dat de meeste oud-vrijwilligers zich in de leeftijdsgroep van 18 tot en met 22 jaar bevinden. De meeste oud-vrijwilligers hebben aangegeven dat HBO hun hoogst afgeronde opleiding is.

Tabel 2. Kwantitatieve analyses: geslacht, leeftijdsgroepen en hoogst afgeronde opleiding van respondenten.

		Aantal respondenten	Percentage respondenten
Geslacht	Man	4	11.4
	Vrouw	22	62.9
	Ontbrekende waarde	9	25.7
Leeftijdsgroep	18 t/m 22	10	23
	23 t/m 29	8	23
	30 t/m 68	7	17.3
	Ontbrekende waarde	9	25.7
Hoogst afgeronde opleiding	Havo	6	17.1
	Vwo	4	11.4
	MBO	5	14.3
	HBO	9	25.7
	Universiteit	2	5.7
	Ontbrekende waarde	9	25.7

Oud-vrijwilligers die in 2017 de voorbereidingstraining hebben gevolgd, geven verschillende redenen waarom zij de verdiepende training niet hebben gevolgd. Deze redenen zijn te zien in Tabel 3. Zes van de 35 oud-vrijwilligers aan dat zij niet wisten dat deze training gegeven werd. Dit betreft 18.8% van de respondenten. Zes andere oud-vrijwilligers (18.8%) geven aan dat zij niet gingen werken met kinderen.

Vier van de 35 respondenten (12.5%) geven aan niet dat zij niet konden op de dagen dat de training 'Wijzer met Kids' gegeven werd. Negen oud-vrijwilligers (28.1%) geven aan dat zij de inhoud van de training 'Wijzer met Kids' al hebben meegekregen tijdens hun opleiding. Reistijd is voor één vrijwilliger de reden geweest om de training niet te volgen. Dit betreft 3.1%. Verder geven zes oud-vrijwilligers aan dat zij geen interesse hadden in het volgen van de verdiepende training. Dit betreft 18.8% van de oud-vrijwilligers.

Tabel 3. Kwantitatieve analyses: redenen voor het niet volgen van de training 'Wijzer met Kids'.

Redenen	Frequentie	Percentage
"Ik wist niet dat deze training er was"	6	18.8
"Ik ging niet met kinderen werken"	6	18.8
"Ik kon niet op de gegeven trainingsdagen"	4	12.5
"De inhoud daarvan heb ik al meegekregen in mijn opleiding"	9	28.1
Reistijd	1	3.1
Reiskosten	0	0
Geen interesse	6	18.8

Zoals te zien is in Tabel 4, hebben drie van de 35 oud-vrijwilligers een andere reden gegeven voor het niet volgen van de training 'Wijzer met Kids'. Eén oud-vrijwilliger geeft aan moeder te zijn van vier kinderen, waaronder één kind met complexe problematiek, waardoor het volgen van de training haar overbodig leek. Een andere oud-vrijwilliger beweert dat het gebrek aan tijd de reden was voor het niet volgen van de training. Weer een andere oud-vrijwilliger geeft aan dat het niet volgen van deze training meerdere redenen had. Namelijk het niet weten dat deze training er was, lange reistijd, hoge reiskosten en het gebrek aan interesse in deze training. Elk van deze drie oud-vrijwilligers betreft 2.9%.

Tabel 4. Kwantitatieve analyses: andere redenen voor het niet volgen van de training 'Wijzer met Kids'.

Andere redenen	Percentage
"Ik ben moeder van vier kinderen, waaronder een kind met complexe problematiek, dus de training leek voor mij overbodig te zijn"	2.9
"Gebrek aan tijd"	2.9
"Ik wist niet dat deze training er was, reistijd, reiskosten en geen interesse"	2.9
Totaal	8.6

5. Conclusie, discussie en aanbevelingen

In dit laatste hoofdstuk wordt er een conclusie getrokken uit de resultaten van het onderzoek. Dit betekent dat de deelvragen beantwoord worden, de resultaten aan de literatuur gekoppeld worden, de resultaten en het onderzoek bediscussieerd worden en uiteindelijk de onderzoeksvraag beantwoord wordt. Gebaseerd op de resultaten worden aanbevelingen gegeven aan Stichting Muses. Als laatste worden er aanbevelingen gegeven voor vervolgonderzoek.

5.1 Conclusie

Met behulp van de resultaten van dit onderzoek wordt in kaart gebracht of de training 'Wijzer met Kids' toegevoegde waarde heeft gehad voor oud-vrijwilligers en wat de meest voorkomende reden is geweest voor overige oud-vrijwilligers om deze training niet te volgen.

Deelvraag 1: Wat zijn de redenen geweest voor het volgen van de training 'Wijzer met Kids' van de oud-vrijwilligers?

De meest voorkomende reden voor het volgen van de training 'Wijzer met Kids' is dat de partnerorganisaties, waar de vrijwilligers mee reisden, de training verplicht hebben gesteld of de training hebben aanbevolen. De partnerorganisaties hebben grotendeels invloed gehad op de beslissing voor het wel of niet volgen van de training 'Wijzer met Kids'. Een andere reden voor het volgen van de training 'Wijzer met Kids' was dat oud-vrijwilligers informatie over deze training hebben gekregen tijdens de voorbereidingstraining.

Deelvraag 2: In hoeverre heeft het volgen van de training bijgedragen aan de ervaring van vrijwilligers in het buitenland?

Oud-vrijwilligers geven aan dat zij de training zinvol en waardevol vonden. Ook vrijwilligers die een pedagogische achtergrond hebben en voor wie de verstrekte informatie overbodig had kunnen zijn vonden de training nuttig. De training heeft invloed op het bewust worden van hechting en de gevolgen hiervan.

Deelvraag 3: In hoeverre kunnen de oud-vrijwilligers een adequate hechtingsreactie aanwijzen?

Het merendeel van de oud-vrijwilligers kiest de antwoordmogelijkheid die een veilige hechting stimuleert. Dit betekent dat de ondervraagde oud-vrijwilligers bewust zijn van hechting en hoe zij zouden moeten reageren op verschillende probleemsituaties.

Deelvraag 4: In hoeverre beschrijven oud-vrijwilligers de invloed van de training 'Wijzer met Kids' op het omgaan met "hechting" tijdens het werken met kinderen?

Oud-vrijwilligers geven aan dat deze training hen bewuster heeft gemaakt van hechtingsrelaties en de gevolgen hiervan. Daarnaast zijn de oud-vrijwilligers zich meer bewust geworden van het belang van hechting. Zo voldoet de invloed van deze training aan één richtlijn van Better Care Network Netherlands: “Wees bewust van het belang van hechting”.

Deelvraag 5: Hoe evalueren de oud-vrijwilligers de training ‘Wijzer met Kids’?

Oud-vrijwilligers vinden de training goed en duidelijk. Zij bevelen toekomstige vrijwilligers sterk aan om deze training te volgen, ook oud-vrijwilligers die een pedagogische achtergrond hebben. Oud-vrijwilligers hebben ook tips voor Stichting Muses. Deze tips hebben betrekking op de inhoud van de training, maar ook op de reclame voor deze training en het vervolg van de training (flyer of reminder om mee te nemen).

Deelvraag 6: Welke redenen geven oud-vrijwilligers voor het niet volgen van de training ‘Wijzer met Kids’?

Het merendeel van de vrijwilligers geeft aan dat zij de inhoud van deze training al gehad hebben tijdens hun opleiding. Andere vrijwilligers geven aan dat zij niet wisten dat deze training bestond, dat zij niet met kinderen gingen werken en/of dat zij geen interesse hadden in deze training. Een kleiner aantal geeft aan dat zij niet konden op de gegeven trainingsdagen. De overige vrijwilliger geeft aan dat de lange reistijd de reden was voor het niet volgen van deze training.

Onderzoeksvraag: Wat is volgens de oud-vrijwilligers de toegevoegde waarde van de training ‘Wijzer met Kids’ geweest voor hun vrijwilligerswerk en wat is de reden van de overige oud-vrijwilligers voor het niet volgen van deze training?

Volgens oud-vrijwilligers van Stichting Muses heeft de training ‘Wijzer met Kids’ een toegevoegde waarde voor hun vrijwilligerswerk. Oud-vrijwilligers geven aan dat zij de training zinvol en waardevol vinden. De training heeft invloed op het bewust worden van hechting. Daarnaast vinden ze het een goede, duidelijke en concrete training. Ook vrijwilligers die een pedagogische achtergrond hebben en voor wie de verstrekte informatie overbodig kan zijn vonden de training nuttig. Het overgrote deel van de oud-vrijwilligers kiest de antwoordmogelijkheid die een veilige hechting stimuleert. Oud-vrijwilligers geven aan dat de training invloed heeft gehad in hun omgang met hechting tijdens hun vrijwilligerswerk. Zij bevelen toekomstige vrijwilligers dan ook sterk aan om deze training te volgen. De meest voorkomende reden van de oud-vrijwilligers voor het niet volgen van deze training is dat oud-vrijwilligers de inhoud van de training al hebben meegekregen tijdens hun opleiding.

Naar aanleiding van de resultaten van dit onderzoek kan ook worden bevestigd dat Stichting Muses voldoet aan twee richtlijnen van Better Care Network Netherlands (2013). Deze richtlijnen zijn: “wees

bewust van het belang van hechting van kinderen” en “bereid vrijwilligers goed voor met een training”. Aangezien de vrijwilligers hebben aangegeven dat ze met deze training voorbereid naar het buitenland gaan, kan worden geconcludeerd dat de training toegevoegde waarde heeft.

5.2 Discussie

Uit eerder onderzoek is gebleken dat het verantwoord is om vrijwilligers met een goede voorbereiding naar het buitenland te sturen voor vrijwilligerswerk. Dit wordt dan via een training gedaan (Better Care Network Netherlands, 2013). De training ‘Wijzer met Kids’ is echter niet meegenomen in dit onderzoek. Dit betekent dat er niet geconcludeerd kan worden dat vrijwilligers die de training ‘Wijzer met Kids’ gevolgd hebben goed voorbereid naar het buitenland gaan en zo voldoen aan de richtlijn van Better Care Network Netherlands. Dit tast de betrouwbaarheid en validiteit van het onderzoek aan. De resultaten van dit onderzoek zijn echter subjectief. Dit betekent dat de training ‘Wijzer met Kids’ een toegevoegde waarde is voor oud-vrijwilligers; dus dat oud-vrijwilligers vinden dat zij goed voorbereid zijn door deze training.

Vrijwilligers zijn via de e-mail benaderd en alleen vrijwilligers die mee wilden doen zijn geïnterviewd. Het beeld dat nu op basis van dit onderzoek is verkregen kan de betrouwbaarheid aantasten, doordat het aantal geïnterviewde oud-vrijwilligers niet representatief is voor de gehele doelgroep. Om de betrouwbaarheid van dit onderzoek te vergroten, zou dit onderzoek voortgezet moeten worden waarin meer oud-vrijwilligers geïnterviewd worden. Vrijwilligers die niet tevreden waren met de training willen misschien ook niet geïnterviewd worden, waardoor het kan zijn dat veel relevante input niet is verkregen. De gehouden interviews bestonden allemaal uit dezelfde vragen en de interviewer heeft bij elk interview het interview-schema gevolgd. Er is voor gezorgd dat van tevoren een afspraak gemaakt werd met de oud-vrijwilliger. Zo werd de datum en het tijdstip afgesproken. Door het maken van afspraken werden de oud-vrijwilligers niet verrast en konden zij zich voorbereiden op het interview. Door de gemaakte afspraak waren zowel de interviewer als de geïnterviewden in staat om van te voren een rustige locatie te vinden om het interview plaats te laten vinden. Het kwam soms voor dat de telefonische verbinding niet goed was, maar dit heeft niet gezorgd voor onduidelijkheden tijdens de gesprekken. De vragen zijn letterlijk voorgelezen aan elke oud-vrijwilliger: open en niet-sturend. Dit heeft ervoor gezorgd dat aan elk oud-vrijwilliger dezelfde vragen neutraal en objectief werden gesteld. Daarnaast is aangegeven dat de gegevens anoniem verwerkt zouden worden en dat de identiteit van de vrijwilligers niet terug te vinden zou zijn, waardoor verwacht werd dat de respondenten weinig tot geen sociaal-wenselijke antwoorden zouden geven. Hoewel dit de betrouwbaarheid en validiteit van het onderzoek versterkt, is dit onderzoek niet representatief voor de gehele doelgroep. Dit komt omdat maar tien van de 70 oud-vrijwilligers geïnterviewd zijn. Dit

betreft slechts 11.1%. Echter is dit onderzoek wel instrumenteel bruikbaar. Hier wordt verder op ingegaan in de volgende paragraaf.

De opdrachtgever Stichting Muses kan de resultaten van dit onderzoek gebruiken, omdat de resultaten van de interviews een terugblik werpen op hoe de tien oud-vrijwilligers de training hebben ervaren. Dit kan gebruikt worden om toekomstige vrijwilligers te overtuigen van deelname aan deze training. Ook partnerorganisaties kunnen deze resultaten gebruiken als ondersteuning bij het maken van de beslissing of hun vrijwilligers wel of niet de training zouden moeten volgen.

5.3 Aanbevelingen

Op basis van de resultaten van dit onderzoek wordt aanbevolen om deze resultaten creatief en duidelijk naar buiten te brengen zodat toekomstige vrijwilligers deze kunnen bekijken. Dit kan bijvoorbeeld worden gedaan door het maken van een animatiefilm. Hierbij kunnen beelden gebruikt worden, teksten ingevoegd worden en audiobestanden toegevoegd worden. Op bijvoorbeeld de website Vyond kan een animatiefilm worden gemaakt (link: www.vyond.com/goanimate). Een account kost 40 euro per maand. Het maken van een animatiefilmpje kan worden gedaan door stagiaires bij Stichting Muses of de stichting huurt mensen in om het filmpje te maken. Het is voordeliger voor Stichting Muses om zelf een account aan te schaffen en stagiaires van opleidingen zoals "HBO Audiovisuele kunsten: animatiefilm" dit soort opdrachten te laten doen. Om beeld te geven aan deze aanbevelingen wordt een korte animatiefilm gebruikt als voorbeeld voor een eventuele toekomstige animatiefilm. Het ingeleverde filmpje is een beeldweergave van de resultaten van dit onderzoek. Deze aanbeveling is behaald wanneer een stagiaire bij Stichting Muses drie animatiefilmpjes gemaakt heeft om de resultaten van afgeronde onderzoeken in beeld te brengen.

De meest voorkomende reden voor de oud-vrijwilligers die de training niet hebben gevolgd, is dat zij de inhoud van de training al hebben meegekregen tijdens hun opleiding. Oud-vrijwilligers met een pedagogische achtergrond hebben inderdaad aangegeven dat de training voor hen overbodig kan zijn. Toch bevestigen zij dat de training zinvol was en dat zij de toekomstige vrijwilligers adviseren om deze training te volgen, tenzij zij al veel ervaring hebben met het werken met kinderen. Op basis van deze opmerkingen wordt aan Stichting Muses aanbevolen om toelatingscriteria te creëren die partnerorganisaties kunnen gebruiken. De partnerorganisaties kunnen deze toelatingscriteria (bijlage 7) gebruiken als ondersteuning om te beslissen welke vrijwilliger de training verplicht zou moeten volgen en welke vrijwilliger zelf kan kiezen voor de training. Dit kan gedaan worden bij de inschrijving van de vrijwilliger bij de partnerorganisatie. Indien de vrijwilliger zich online inschrijft worden de toelatingscriteria meegestuurd als bijlage met het inschrijfformulier. Aan de hand van de resultaten, wordt door de partnerorganisatie een e-mail verstuurd of de training 'Wijzer met Kids' verplicht,

aanbevolen of als optie aangeboden wordt aan de vrijwilliger. Als de vrijwilliger zich fysiek inschrijft bij de partnerorganisatie, worden de toelatingscriteria hardcopy aangeboden en wordt gevraagd of de vrijwilliger deze wil invullen. Op basis van deze toelatingscriteria kan een medewerker van de partnerorganisatie de vrijwilliger vertellen of de training 'Wijzer met Kids' wordt verplicht, aanbevolen of als optie aangeboden. Bij de toelatingscriteria wordt dan gevraagd naar de opleiding van de vrijwilliger en of de vrijwilliger ervaring heeft met het werken met kinderen. Ook kunnen de casussen van dit onderzoek gebruikt worden voor de toelatingscriteria. De vrijwilliger zou deze casussen moeten oplossen. Bij alle casussen geldt dat optie A een veilige hechting zou stimuleren bij het kind en dat de overige opties een vertaling zijn naar gedrag dat een onveilige hechting stimuleert. Wanneer de vrijwilliger geen tot één casus goed heeft, wordt het verplicht gesteld om de training te volgen, omdat het laat zien dat de vrijwilliger een onveilige hechting zou stimuleren met zijn/haar gedragskeuzes. Indien de vrijwilliger twee casussen goed heeft beantwoord, wordt de training aanbevolen maar niet verplicht. Wanneer de vrijwilliger drie tot vier casussen goed heeft, dan wordt de training als optie aangeboden maar niet verplicht gesteld. Aan de ene kant voorkomt de partnerorganisatie dat vrijwilligers met een pedagogische achtergrond overbodig de training moeten volgen. Aan de andere kant worden vrijwilligers zonder pedagogische achtergrond en zonder ervaring met het werken met kinderen bewust gemaakt van de noodzaak van het volgen van deze training. Voorbeelden van deze toelatingscriteria zijn te vinden in bijlage 7. Deze aanbeveling is behaald wanneer de partnerorganisatie deze toelatingscriteria gebruiken om vrijwilligers te adviseren om de training 'Wijzer met Kids' wel of niet te volgen. Eén jaar nadat deze toelatingscriteria gebruikt zijn, kan een onderzoek worden gedaan hoe dit bevallen is bij de vrijwilligers. Zo kan in kaart worden gebracht of deze toelatingscriteria daadwerkelijk het effect hebben wat verwacht wordt.

Voor deze aanbevelingen is er geen rol voor een toegepaste psycholoog; in de volgende paragraaf "vervolgonderzoek" wordt beschreven welke rol een toegepaste psycholoog kan spelen in het voortzetten van dit onderzoek.

5.3.1 Vervolgonderzoek

Dit onderzoek is niet representatief voor de gehele doelgroep. Daarom het advies om dit onderzoek voort te zetten. Het vervolg van dit onderzoek kan op verschillende manieren plaatsvinden. Bijvoorbeeld door de andere oud-vrijwilligers te benaderen voor een interview, zodat meer representatieve uitspraken gedaan kunnen worden over of de training 'Wijzer met Kids' een toegevoegde waarde heeft voor oud-vrijwilligers. Voor dit advies geldt dat het interview-schema van dit onderzoek gebruikt kan worden. Dit onderzoek kan gedaan worden door een toegepaste psychologie student, waarbij de student het volgende onderzoekt: geslacht, leeftijd, hoogst afgeronde

opleiding, motivatie om de training 'Wijzer met Kids' te volgen, mening over de training, antwoorden op voorgelegde casussen, invloed van de training op het hebben van een adequate hechtingsreactie en de algemene evaluatie van de training.

Een andere manier om dit onderzoek voort te zetten is door vrijwilligers nadat zij de training 'Wijzer met Kids' hebben gevolgd en voordat zij vertrekken naar het buitenland te interviewen. Dit vervolgonderzoek brengt in kaart hoe voorbereid vrijwilligers zich voelen na het volgen van de training en voor hun vertrek. Deze interviews kunnen groepsinterviews zijn met verschillende groepen die deze training volgen. De vragen die hier aan bod kunnen komen zijn gelijk aan de vragen die tijdens dit onderzoek gesteld zijn. Ze moeten dan wel anders geformuleerd worden. Bijvoorbeeld:

1. Hoe hebben jullie de training 'Wijzer met Kids' ervaren?
2. Vonden jullie de training zinvol? Waarom wel/niet?
3. Hebben jullie het gevoel dat de kennis die jullie tijdens de training opgedaan hebben kan gebruiken in het buitenland?
4. Nu dat je de training gevolgd hebt, wat vind je van de informatie die je tijdens de training hebt ontvangen over hechting?
5. Heeft deze informatie jou bewuster gemaakt van het belang van hechting?

Dit vervolgonderzoek kan ook onderzocht worden door een toegepaste psychologie student, waarbij onderzocht wordt hoe voorbereid vrijwilligers zich voelen tijdens hun vrijwilligersproject in het buitenland na het volgen van de training 'Wijzer met Kids'. Wat hierbij onderzocht moet worden, zijn geslacht, leeftijd, hoogst afgeronde opleiding, motivatie om de training te volgen, mening van de training, hoe voorbereid de vrijwilliger zich voelt, wat voor invloed de training heeft op de voorbereiding, wat voor invloed de training heeft op het hebben van een adequate hechtingsreactie en de algemene evaluatie over de training. Belangrijk bij dit onderzoek is dat de interviews in de tegenwoordige tijd worden gehouden.

Daarnaast kan onderzocht worden hoe toekomstige vrijwilligers gemotiveerd kunnen worden voor het volgen van de training 'Wijzer met Kids'. De verwachting hierbij is dat wanneer er onderzocht wordt wat vrijwilligers stimuleert om de training te volgen, en hierop wordt geanticipeerd, er ook daadwerkelijk meer vrijwilligers gemotiveerd zijn om deze training gaan volgen. Dit onderzoek kan uitgevoerd worden door bijvoorbeeld een toegepaste psychologie student. Wat tijdens dit vervolgonderzoek onderzocht wordt, is de algemene definitie van motivatie, hoe wordt motivatie getriggerd en hoe worden vrijwilligers getriggerd om de training 'Wijzer met Kids' te volgen. Tijdens dit vervolgonderzoek kunnen de uitkomsten van dit onderzoek ook gebruikt worden, waarbij het

gedeelte over waarom de oud-vrijwilligers de training hebben gevolgd meegenomen wordt. Uit dit onderzoek blijkt dat het merendeel van de oud-vrijwilligers de training hebben gevolgd omdat de partnerorganisatie deze training verplichtte, maar hoe worden de toekomstige vrijwilligers dan gemotiveerd om vrijwillig deze training te volgen? Het is van groot belang om dit te onderzoeken, zodat we nog beter vrijwilligerswerk met kinderen in het buitenland kunnen verrichten waarbij vele malen mindere schade wordt toegebracht aan de kinderen daar.

Literatuurlijst

- Beishuizen, M., & Bregman, T. (2015). *A life changing experience?* (Bachelor Thesis, Universiteit Utrecht, Utrecht). Geraadpleegd van <https://dspace.library.uu.nl/handle/1874/323796>
- Better Care Network Netherlands. (z.j.). Stop weeshuistoerisme. Geraadpleegd op 28 mei 2018, van <https://www.stopweeshuistoerisme.nl/hechting/>
- Better Care Network Netherlands. (2013). *Richtlijnen vrijwilligerswerk in het buitenland*. Geraadpleegd op 5 februari 2018, van https://www.bettercarenetwork.nl/content/17382/download/clnt/51154_Richtlijnen-vrijwilligerswerk_BCNN_DEF14.pdf
- Better Care Network Netherlands. (2016, 16 december). *Vrijwilligerswerk in "weeshuizen", waarom niet*. Geraadpleegd op 26 januari 2018, van http://www.bettercarenetwork.nl/content/17382/download/clnt/72344_Vrijwilligerswerk_in_weeshuizen-waarom_niet.pdf
- Broos, D. (2005). Hou me (niet) vast (Herz. ed.). Antwerpen, België: Garant Uitgevers.
- Czarnecki, D. (2015). From volunteering to voluntourism: Challenges for the responsible development of a growing travel trend. *Voluntourism Policy Paper*, 18, 10–11.
- De Boer, F. (2016). Mixed Methods: een nieuwe methodologische benadering? *Kwalon Tijdschrift voor Kwalitatief Onderzoek*, 11(2), 5-10
- De Greef, R. (2009). 28. In R. de Greef (Red.), *En je ziet nog eens wat* (Herz. ed.) (pp. 268-269). Amsterdam, Nederland: J. M. Meulenhoff.
- Ebbers, S., (2017). Verhaal achter vrijwilligerstoerisme . *Journal of Social Intervention: Theory and Practice* . 26 (1) , pp . 70–82 . DOI: <http://doi.org/10.18352/jsi.514>
- Feldman, R. S. (2009). *Ontwikkelingspsychologie*. Amsterdam: Pearson Benelux
- Hindle, C., Cavalieri, N., Collinson, R., Miller, K., Richard, M., & Wintle, S. (2010). *Volunteer* (Herz. ed.). London, Engeland: Lonely Planet Publications.
- Jonker, J. (2004). *De kern van methodologie: een inleiding* (2e ed.). Assen, Nederland: Koninklijke Van Gorcum.
- Kooyman, M., Olij, R., & Storm, R. (2011). Bondingspsychotherapie, een effectieve groepstherapie bij hechtingsproblemen. Geraadpleegd van https://www.groepspsychotherapie.nl/images/Bondingspsychotherapie_1.pdf
- Lyons, K.D., & Wearing, S. (2008). *Journeys of Discovery in Volunteer Tourism* (Herz. ed.). Cambridge, Verenigde Staten: CAB International.
- Kuckartz, U. (2010). Realizing Mixed-Methods Approaches with MAXQDA. Geraadpleegd op 8 mei 2018, van <https://www.maxqda.com/download/MixMethMAXQDA-Nov01-2010.pdf>
- Mullem, K. (Producent), Rozema, A. (Producent) & Better Care Network Netherlands (Regisseur). (2014). Last minute weeshuis [Film]. Nederland/Peru: VineVisuals.
- Muses. (z.j.). *Over Muses*. Geraadpleegd op 15 september 2017 van <https://muses.nl/overmuses/>
- Nicolai, N. (z.j.). Hechting en psychopathologie: een literatuuroverzicht. *Tijdschrift voor psychiatrie*, 2001(5), 333-335. Geraadpleegd van http://www.tijdschriftvoorpsychiatrie.nl/assets/articles/articles_234pdf.pdf
- O'Keefe, J.D. (2015). *Persuasion: Theory and Research* (Herz. ed.). Californië, Verenigde Staten: SAGE Publications.
- Rigter, J. (2013). *Handboek ontwikkelingspsychopathologie bij kinderen en jeugdigen* (Herz. ed.). Bussum, Nederland: Coutinho.
- Rees, C.A. (2005). Thinking about children's attachment. *Archives of Disease in Childhood*, 90(10), 1058–1065. doi:10.1136/adc.2004.068650.
- Rijksoverheid. (z.j.). Wat is vrijwilligerswerk? Geraadpleegd op 14 mei 2018, van <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/vrijwilligerswerk/vraag-en-antwoord/wat-is-vrijwilligerswerk>
- RTL Nieuws. (2017, 24 november). Vrijwilligerswerk in buitenland: 'Organisatie verdient geld, lokale bevolking niet' [Persbericht]. Geraadpleegd op 14 mei 2018, van

- <https://www.rtlnieuws.nl/geld-en-werk/vrijwilligerswerk-in-buitenland-organisatie-verdient-geld-lokale-bevolking-niet>
- Segers, J. (2002). *Methoden voor de Maatschappij wetenschappen* (2e ed.). Assen, Nederland: Uitgeverij van Gorcum.
- Stichting Kwaliteitsregister Jeugd. (z.j.). Opvoeden van kinderen met een problematische gehechtheid en trauma. Geraadpleegd op 17 april 2018, van <https://skjeugd.nl/scholing/opleidingen/opvoeden-van-kinderen-met-een-problematische-gehechtheid-en-trauma/>
- Tomazos, K. (2012), Volunteer tourists in the field: A question of balance? In: *Tourism Management* 33 (2012) pp. 177-187.
- Unicef. (z.j.). Richtlijnen voor vrijwilligers die met kinderen werken. Geraadpleegd op 28 mei 2018, van <https://bootvluchteling.nl/wp-content/uploads/2016/10/Richtlijnen-voor-vrijwilligers-in-omgang-met-kinderen.pdf>
- Unicef. (2014). *Unicef over weeshuizen en vrijwilligerstoerisme*. Geraadpleegd op 24 januari 2018 op <http://www.unicef.nl/wat-doet-unicef/onswerk-wereldwijd/onzevier-prioriteiten/bescherming/weeshuistoerisme/>.
- Van den Brink, S. (2014). *Richtlijnen & de Nederlandse vrijwilligerstoerisme sector*. Geraadpleegd op 24 januari 2018, van <http://www.volkskrant.nl/kijkverder/2015/vrijwilligerswerk/data/vrijwilligerstoerismeonderzoek.pdf>.
- Verdult, R. (2005). *Hechting: risico of bescherming?* Geraadpleegd op 19 maart 2018, van www.domusmedica.be/images/stories/huisartsnuarchief/H34_2_Hechting.pdf
- Verhoeven, N. (2014). *Wat is onderzoek?* (5e ed.). Den Haag, Nederland: Boom Lemma.
- Vossen, M. (2015). *Kinderen zonder thuis* (Herz. ed.). Tilburg, Nederland: Uitgeverij Wereldpodium.
- VNG. (z.j.). Vrijwilligerswerk en mantelzorgondersteuning. Geraadpleegd op 28 februari 2018, van <https://vng.nl/onderwerpenindex/maatschappelijke-ondersteuning/mantelzorg-vrijwilligerswerk/algemeen>
- Zaal, S., Boerhave, M., & Koster, M. (2009, december). *Hechting, Basisveiligheid, Basisvertrouwen*. Geraadpleegd op 18 april 2018, van https://www.cordaan.nl/sites/default/files/downloads/boekje_hechting_2009.pdf

Bijlagen

Bijlage 1: Interview-schema

Dit schema is de basis voor het uitvoeren van het semi-gestructureerd interview bij oud-vrijwilligers die in 2017 de training 'Wijzer met Kids' hebben gevolgd. Dit betekent dat tijdens het interview doorgevraagd wordt en dat de geïnterviewde ook zijn/haar eigen input kan brengen. Het onderdeel over hechting is een gestructureerd deel van het interview. Dit komt namelijk omdat de antwoorden wijzen op een bepaald hechtingsgedrag, die voorafgaand bepaald wordt tot welke hechtingstyperend gedrag het antwoord hoort.

Het doel van de interviews is het in kaart brengen hoe oud-vrijwilligers de invloed van de training 'Wijzer met Kids' hebben ervaren. Hierbij wordt er in kaart gebracht door welke redenen de vrijwilligers de training 'Wijzer met Kids' hebben gevolgd en welk hechtingstyperend gedrag de vrijwilligers zouden kiezen.

Hieronder is het interview-schema te vinden:

- **Semi-gestructureerd interview voor vrijwilligers die de training 'Wijzer met Kids' hebben gevolgd.**

Inleiding

- Voorstellen:
"Welkom! Allereerst wil ik je graag bedanken voor het willen meedoen aan dit onderzoek. Zoals je misschien al weet ben ik Demi en ben ik bij Stichting Muses aan het afstuderen. Ik doe onderzoek naar de verdiepende training van de voorbereidingstraining, de 'Wijzer met Kids'".
- Onderwerp:
"Ik wil voornamelijk vragen naar de ervaringen die je hebt meegemaakt in het buitenland, naar de invloed van de training 'Wijzer met Kids' op je vrijwilligerswerk en vragen hoe je met verschillende situaties tijdens je vrijwilligerswerk bent omgegaan. Ik wil graag dit gesprek opnemen zodat ik deze kan terugluisteren en kan analyseren. Deze gegevens worden anoniem verwerkt en de opnames worden na het analyseren verwijderd. Dit interview duurt ongeveer een halfuur. Ik zou graag de volgende gegevens van je willen:

Geslacht:

Leeftijd:

Hoogst afgeronde opleiding:

Vrijwilligerswerk

- Je hebt vrijwilligerswerk gedaan in het buitenland. Ik heb gezien dat je in ____ bent geweest!
Wat voor soort project heb je gedaan? Heb je in een kinderopvang, weeshuis, school of andere soortgelijk project gewerkt?
 - ☐ School
 - ☐ Kinderopvang
 - ☐ Weeshuis
 - ☐ Ander soort project, namelijk: _____

- Wat waren je taken in dit project?

- Hoe lang heb je bij dit project gewerkt?
(Kruis de optie waar de antwoord van de vrijwilliger onder valt).
 - ☐ Eén tot vier weken
 - ☐ Vier tot acht weken
 - ☐ Meer dan acht weken

- Hoe heb je het ervaren?
(Eventueel vragen naar positieve en negatieve ervaringen)

- Hoe vond je het om vrijwilligerswerk te doen in een ver land?

Volgen van de training 'Wijzer met Kids'

(Deelvraag 1: Wat zijn de redenen geweest voor het volgen van de training 'Wijzer met Kids' van de oud-vrijwilligers?)

- Hoe wist jij dat deze training gegeven werd?

- Wat was de reden dat je de verdiepende training 'Wijzer met Kids' hebt gevolgd?

Training 'Wijzer met Kids'

(Deelvraag 2: In hoeverre heeft het volgen van de training bijgedragen aan de ervaring van vrijwilligers in het buitenland?)

- Vond je deze training 'Wijzer met Kids' nuttig/zinnig? Waar blijkt dat uit?
- Heb je ervaren dat je de informatie die je tijdens de training 'Wijzer met Kids' hebt gehad, ook daadwerkelijk nodig hebt gehad in het buitenland?

Ja: Zou je een voorbeeld van een situatie kunnen geven die je hebt meegemaakt, waarbij je de informatie van de training hebt kunnen gebruiken?

Nee: Zou je een voorbeeld van een situatie kunnen geven die je hebt meegemaakt, waarbij je graag meer tools zou willen hebben vanuit de training 'Wijzer met Kids'?

- Zijn er andere onderwerpen die je gemist hebt in deze training?

Toepassing op de praktijk: hechting

(Deelvraag 3: In hoeverre kunnen de oud-vrijwilligers een adequate hechtingsreactie aanwijzen?)

"Ik wil jou graag nu situaties voorleggen; dit zijn mogelijk situaties die je in het buitenland hebt meegemaakt. Ik wil je vragen hoe je op de situatie gereageerd zou hebben na het volgen van de training(en) en tijdens je verblijf in het buitenland. Dit doe je door één optie te kiezen uit de vier mogelijkheden".

Casus 1:

Je staat op het schoolplein en er komt een kind naar je toe. Zij heeft een boek in haar handen en vraagt of je wilt voorlezen. Hoe reageer je hierop?

- A. Ja, dat wil ik wel! Roep je vriendjes en vriendinnetjes maar, dan gaan we samen lezen!
- B. Ik wijs een lokale hulpverlener aan zodat zij hem/haar kan vragen en loop weg.
- C. Ik weet niet hoe ik hierop moet reageren en besluit verder te gaan waar ik mee bezig was. De volgende keer dat ze het vraagt, lees ik wel voor!
- D. Ik zeg duidelijk "Nee!" en ga verder met mijn overige werkzaamheden.

Casus 2:

Je bent het laatste lokaal van de school waar je werkt nog aan het schilderen voordat je morgen verder op reis gaat! Er komen twee kinderen die langslopen en vragen of zij jou kunnen helpen. Hoe reageer je hierop?

- A. Ik leg mijn kwast neer en vraag of zij samen willen voetballen. Als zij lekker aan het voetballen zijn, ga ik weer verder met schilderen.
- B. Ik probeer niet te reageren. Ik heb een deadline te halen en dat zeg ik tegen hen.
- C. Omdat zij gisteren al hebben geholpen, geef ik nu aan dat zij vandaag niet kunnen helpen.
- D. Ik wil niet dat de kinderen aanwezig zijn bij het schilderen en stuur ze geagiteerd weg.

Casus 3:

Jij loopt elke dag na schooltijd naar huis. Vandaag vroeg de directrice of jij elke dag Linh wil brengen naar huis omdat de moeder van Linh haar been heeft gebroken en het toch op de weg is naar jouw woning. Linh stond naast de directrice toen zij dit vroeg. Hoe reageer je hierop?

- A. Ik geef aan dat dit niet behoort tot mijn taken, dat ik dit niet ga doen en probeer dit aan Linh uit te leggen.
- B. Ik zeg "Nee" en vermijd oogcontact met Linh zodat zij kan zien dat ik het meen. Daarna ga ik door met mijn werk.
- C. Ik geef aan dat ik haar best een aantal dagen naar huis wil brengen, maar de hele week lukt niet.
- D. Ik schrik van de vraag en zeg dat ik erover na moet denken. Dan loop ik snel weg.

Casus 4:

Tijdens het spelen komt er een huilend kind naar je toe. Ze omhelst jou in tranen. Hoe zou je op deze situatie reageren?

- A. Ik laat het toe dat zij mij knuffelt en laat haar dan naast mij zitten om te bespreken wat er gebeurd is. Daarna probeer ik samen met een lokale hulpverlener de situatie op te lossen zodat hij/zij het kan overnemen.
- B. Ik duw haar zachtjes weg, omdat ik een tijdelijke hulpverlener ben. Ik geef aan dat zij beter een lokale hulpverlener kan opzoeken.
- C. Ik sta toe dat zij mij even knuffelt, maar duw haar snel weer weg. Als zij klaar is met het vertellen van de gebeurtenis, geef ik haar troost door haar weer een knuffel te geven.
- D. Ik vind het geen goed idee dat zij mij knuffelt, dus duw ik haar weg.

Invloed op adequate hechtingsreactie

(Deelvraag 4: In hoeverre beschrijven oud-vrijwilligers de invloed van de training 'Wijzer met Kids' op het omgaan met "hechting" tijdens het werken met kinderen?)

"Je hebt net antwoordmogelijkheden gekozen over een casus wat betreft hechting. De volgende vragen gaan over in hoeverre de training 'Wijzer met Kids' hier invloed op heeft gehad".

- Wat vond je van de informatie die je hebt gekregen over hechting tijdens deze training?
 - o Doorvragen:
 - Had je voor de training hier al kennis van?
 - Hoe omschrijf jij de invloed die deze training heeft gehad op het bewustwording van het belang van hechting?
 - Ben je van mening dat je bewust bent omgegaan met hechting door het volgen van de training 'Wijzer met Kids'?
 - o Ja: Kun je een concreet voorbeeld geven dat je bewust bent omgegaan met hechting door het volgen van de training 'Wijzer met Kids'?
 - o Nee: In hoeverre zou de training 'Wijzer met Kids' jou daarin wel geholpen kunnen hebben?
 - Heb je bij andere vrijwilligers bij jouw project gedrag gezien dat je tijdens de training hebt geleerd dat niet adequaat was?
- Nee: Door naar volgende vraag.
- Ja:
 - Hoe kon je dit herkennen?
 - Kan je omschrijven welke invloed de training 'Wijzer met Kids' hierop gehad heeft?

Evaluatie training 'Wijzer met Kids'

(Deelvraag 5: Hoe evalueren de oud-vrijwilligers de training 'Wijzer met Kids'?)

- Op basis van je eigen ervaringen, zou jij de volgende vrijwilligers aanraden om de training 'Wijzer met Kids' te volgen? Waarom wel/niet?
- Wat voor tip zou je kunnen geven voor de verbetering van de training 'Wijzer met Kids'?

Afronden interview

- We zijn nu tot het einde van het interview gekomen. Heb jij nog vragen over het interview of over gerelateerde onderwerpen?
- Ik wil je graag bedanken voor je tijd en beschikbaarheid. Deze gegevens worden in een verslag (anoniem) verwerkt, als je interesse zou hebben in het eindresultaat van dit onderzoek dan zou ik deze naar je kunnen mailen. Heb je hier interesse in?
- Nogmaals bedankt voor je inbreng! Fijne dag.

Gestructureerde onderdeel van het interview:

Opvoedingsstijl (hechting)

- A. Sensitief en responsief: Opvoeders/verzorgers zijn voorspelbaar, betrouwbaar en houden een warme afstand.
- B. Consequent insensitief: Opvoeders/verzorgers reageren niet of inadequaat op signalen van het kind en weren contact af (bijvoorbeeld afkeer van lichamelijk contact).
- C. Tegenstrijdig: Opvoeders/verzorgers zijn soms responsief en soms niet. Zijn onregelmatig en daardoor moeilijk voorspelbaar.
- D. Angstaanjagend: Opvoeders/verzorgers jagen het kind angst aan. Bijvoorbeeld met geweld. Opvoeder/verzorger is onvoorspelbaar, angstaanjagend en geen veilige haven voor het kind.

Bijlage 2: Inventarisatie

Geslacht: m/v

Leeftijd: jaar

Hoogst afgeronde opleiding:

- ☐ Mavo/Vmbo
- ☐ Havo
- ☐ VWO
- ☐ MBO, te weten....
- ☐ HBO, te weten...
- ☐ Universiteit, te weten....

1. Volgens de gegevens van Stichting Muses heb je de training 'Wijzer met Kids' niet gevolgd.
Wat was hiervoor jou de reden van?

- ☐ Ik wist niet dat deze training er was
- ☐ Ik ging niet met kinderen werken
- ☐ Ik kon niet op de gegeven trainingsdagen
- ☐ De inhoud daarvan heb ik al meegekregen in mijn opleiding
- ☐ Reistijd
- ☐ Reiskosten
- ☐ Geen interesse
- ☐ Anders, namelijk_____

Bijlage 3: E-mail naar oud-vrijwilligers

Beste vrijwilliger,

Je hebt kort geleden vrijwilligerswerk gedaan in het buitenland, wat gaaf!! Vanuit Stichting Muses zijn wij onwijs benieuwd naar hoe de voorbereiding op je reis is geweest en hoe wij toekomstige vrijwilligers kunnen helpen met het stimuleren van een veilige hechting bij de kinderen waar vrijwilligers mee werken.

Tijdens je vrijwilligerswerk heb je zeker te maken gehad met hechting en is jouw mening over het werken met (kwetsbare) kinderen wellicht veranderd. In een kort gesprek van ongeveer dertig minuten, waarin je jouw mening kwijt kan, is mijn doel achterhalen hoe jij als vrijwilliger voorbereid bent door Stichting Muses vooral wat betreft het onderwerp hechting. Zodoende kunnen wij met jouw meningen en ervaringen, de toekomstige vrijwilligers helpen met het stimuleren van een veilige hechting.

Ben jij enthousiast geworden om jouw verhaal te vertellen en wil je hier graag meer over weten? Kijk dan in de info sheet in de bijlage of neem contact met mij op via onderstaande contactgegevens. Ik kijk er zeker naar uit om met jou in gesprek te gaan!

Met vriendelijke groet,

Demi Jacobs

Afstudeerder Stichting Muses

06-21869169

demi@muses.nl

Info sheet:

“Het interview is een gesprek waarin ik jou graag vragen wil stellen hoe je bepaalde dingen hebt ervaren en hoe jij daarop terug kijkt. Jouw ervaring kan mij helpen om vrijwilligers in de toekomst beter voor te bereiden. Omdat het vooral gaat over hechting en de voorbereiding daarop, kan ik ook zeggen: jouw bijdrage kan de negatieve schade bij kinderen door toekomstige vrijwilligers verminderen! Demi studeert Toegepaste Psychologie op Saxion Hogeschool te Deventer. Deze interviews worden gebruikt voor haar afstudeeronderzoek. Uiteraard worden de interviews anoniem gehouden”.

Wie?

Je zal in gesprek gaan met één iemand. De gesprekken worden afgenomen door Demi Jacobs. Demi doet onderzoek voor Stichting Muses naar de verdiepende training Wijzer met Kids. Jouw bijdrage is hiervoor zeer belangrijk aangezien je deze training gevolgd hebt in het afgelopen jaar.

Waarom?

Stichting Muses heeft tot doel de schade aan kinderen te voorkomen/vermijden door vrijwilligers die in het buitenland vrijwilligerswerk gaan doen. Dit doen zij door het geven van de verdiepende training Wijzer met Kids. Uit eerder onderzoek vanuit Stichting Muses blijkt dat geen 10% van de vrijwilligers die de voorbereidingstraining volgen, de verdiepende training Wijzer met Kids niet volgen. Stichting Muses wil graag de positieve impact van vrijwilligers wereldwijd vergroten, waardoor het belangrijk is om te luisteren naar de verhalen van oud-vrijwilligers, om toekomstige vrijwilligers beter voor te bereiden.

Waar?

Op een locatie die voor jou uitkomt. Wij bieden de mogelijkheid jou te ontvangen bij ons op het kantoor in Amsterdam, wanneer jij liever ergens anders afsprekt kan dit natuurlijk ook. Tevens is het ook mogelijk om een telefonische gesprek te houden.

Wanneer?

Op een dag en tijdstip die jou goed uitkomt! Geïnteresseerde worden gebeld voor een afspraak.

Bijlage 4: Herinneringsmail naar oud-vrijwilligers

Beste vrijwilliger,

Kort geleden heb ik jullie benaderd voor een interview over het vrijwilligerswerk met kinderen! Vanuit Stichting Muses zijn wij onwijs benieuwd naar hoe de voorbereiding op je reis is geweest en hoe wij toekomstige vrijwilligers kunnen helpen met het stimuleren van een veilige hechting bij de kinderen waar vrijwilligers mee werken.

Hierbij stuur ik jullie een herinneringsmail voor diegene die geïnterviewd willen worden! De gesprekken die ik tot nu toe heb gehad zijn heel interessant en dat motiveert mij heel erg om ook jullie verhalen ook te horen. Zodoende kunnen wij met jouw meningen en ervaringen, de toekomstige vrijwilligers helpen met het stimuleren van een veilige hechting.

Ben jij enthousiast geworden om jouw verhaal te vertellen en wil je hier graag meer over weten? Kijk dan in de info sheet in de bijlage of neem contact met mij op via onderstaande contactgegevens. Ik kijk er zeker naar uit om met jou in gesprek te gaan!

Met vriendelijke groet,

Demi Jacobs

Afstudeerder Stichting Muses

06-21869169

demi@muses.nl

Info sheet:

“Het interview is een gesprek waarin ik jou graag vragen wil stellen hoe je bepaalde dingen hebt ervaren en hoe jij daarop terug kijkt. Jouw ervaring kan mij helpen om vrijwilligers in de toekomst beter voor te bereiden. Omdat het vooral gaat over hechting en de voorbereiding daarop, kan ik ook zeggen: jouw bijdrage kan de negatieve schade bij kinderen door toekomstige vrijwilligers verminderen! Demi studeert Toegepaste Psychologie op Saxion Hogeschool te Deventer. Deze interviews worden gebruikt voor haar afstudeeronderzoek. Uiteraard worden de interviews anoniem gehouden”.

- Wie?

Je zal in gesprek gaan met één iemand. De gesprekken worden afgenomen door Demi Jacobs. Demi doet onderzoek voor Stichting Muses naar de verdiepende training Wijzer met Kids. Jouw bijdrage is hiervoor zeer belangrijk aangezien je deze training gevolgd hebt in het afgelopen jaar.

- Waarom?

Stichting Muses heeft tot doel de schade aan kinderen te voorkomen/vermijden door vrijwilligers die in het buitenland vrijwilligerswerk gaan doen. Dit doen zij door het geven van de verdiepende training Wijzer met Kids. Uit eerder onderzoek vanuit Stichting Muses blijkt dat geen 10% van de vrijwilligers die de voorbereidingstraining volgen, de verdiepende training Wijzer met Kids niet volgen. Stichting Muses wil graag de positieve impact van vrijwilligers wereldwijd vergroten, waardoor het belangrijk is om te luisteren naar de verhalen van oud-vrijwilligers, om toekomstige vrijwilligers beter voor te bereiden.

- Waar?

Op een locatie die voor jou uitkomt. Wij bieden de mogelijkheid jou te ontvangen bij ons op het kantoor in Amsterdam, wanneer jij liever ergens anders afsprekt kan dit natuurlijk ook. Tevens is het ook mogelijk om een telefonische gesprek te houden.

- Wanneer?

Op een dag en tijdstip die jou goed uitkomt! Geïnteresseerde worden gebeld voor een afspraak.

Bijlage 5: Interviews

In deze bijlage zijn de getranscribeerde interviews te vinden. Voor elk interview geldt dat wat de interviewer zegt *cursief* is geschreven en wat de geïnterviewde zegt niet.

Interview A.

Dag A., met Demi van Stichting Muses.

Hai!

Ik bel je nu voor het interview. Schikt de tijd?

Ja hoor

Ok! Allereerst wil ik je natuurlijk bedanken voor het willen meedoen aan dit onderzoek. Zoals je al weet ben ik Demi en ben ik bij Stichting Muses aan het afstuderen. Ik doe onderzoek naar de verdiepende training Wijzer met Kids. Als het goed is heb jij deze gevolgd?

Ja, klopt!

Ja! Ik wil je voornamelijk vragen naar de ervaringen die je hebt meegemaakt in het buitenland, naar de invloed van de training hierop. Ik wil graag dit gesprek opnemen zodat ik deze kan terugluisteren en kan analyseren. Deze gegevens worden sowieso anoniem verwerkt en de opnames worden na het analyseren verwijderd. Dus dan weet je in ieder geval dat jouw naam nergens komt te staan.

Is goed!

Heb je misschien nog twee gegevens voor mij, zoals leeftijd en je hoogste afgeronde opleiding?

Ja. Ik ben 19 en vwo.

Je hebt dus vrijwilligerswerk gedaan. Waar ben je geweest?

Ik ben in Malawi geweest bij een kinderopvang voor hele leuke kinderen van 0 tot 4 jaar.

Leuk. Wel een jonge doelgroep!

Ja.

En, wat waren je taken?

Ik heb vooral in de jongste groep mee geholpen, omdat daar de meeste handen nodig waren. Het waren echt hele jonge kinderen, van anderhalf jaar.

Ja..

En ook ondersteuning van de andere huismoeders die daar waren omdat zij gewoon handen te kort kwamen. Het waren maar drie of vier huismoeders. Dus ik heb vooral ondersteund in het verzorgen van de kinderen en gespeeld met wat oudere kinderen op het speelpleintje.

Ok! Leuk. En hoe lang heb je bij dit project gewerkt?

Zes weken.

Oh, nog best wel een tijd!

Ja, klopt.

Hoe heb je het ervaren?

Ik vond het heel leuk en het heeft mij erg goed gedaan. Ik vond het een hele mooie ervaring en ik heb veel geleerd.

Snap ik! En wat heb je bijvoorbeeld geleerd?

Vooraf over mezelf geleerd heb, dingen waar ik goed in ben en dat ik mijzelf prima kan redenen. Ik heb levenservaring opgedaan zeg maar.

Leuk!! Een mooie ervaring dus. Hoe wist je dat de training Wijzer met Kids gegeven werd?

Uhm, ik vond het een hele nuttige training. Vooraf het stukje over hechting heel goed en ik weet nog dat de opdracht van de pyramide veel indruk op mij heeft gemaakt. Dan moest je stickers opplakken met de behoeftes van een kind en dan moest je een pyramide opbouwen met de belangrijkste behoeftes. Dan moest je blokjes gaan weghalen en op een gegeven moment stortte die pyramide in en dat heeft veel indruk op mij gemaakt.

Ja! Dat je een beeld erbij had wat er kan gebeuren als je een behoefte weghaalt bij een kind. Die opdracht bedoel je toch?

Ja.

Ja, ok. En hoe ben je eruit gekomen dat deze training überhaupt gegeven werd?

Vanuit de organisatie waar ik vrijwilligerswerk deed, Doing Good. De voorbereidingstraining van Muses was verplicht gesteld en toen werd er in de flyer van Doing Good gezegd dat als ik met kinderen ging werken dat zij de training Wijzer met Kids heel erg aan zouden raden. Dus daar heb ik mij meteen ook voor ingeschreven gelijk met de voorbereidingstraining.

Ok, super! Je vertelde net over de opdracht van de blokjes, dat je dat indruk op je gemaakt heeft. Heb je andere informatie die je tijdens de training Wijzer met Kids hebt gehad, ook echt kunnen gebruiken in het buitenland?

Uhm ja, het stukje hechting heb ik ook echt gebruikt in het buitenland van wat ik van de praktijk heb meegemaakt. Dus ja, dat was heel lastig want het blijft ook lastig. Ik vond het al heel fijn dat ik hier wel al over had gehad, want toen was ik in ieder geval bewust van het probleem.

Ja, snap ik heel goed

Dus dat was wel heel goed. Ik vond het wel vrij lastig om daar mee om te gaan, maar ik heb het daar gewoon besproken met de lokale begeleiding.

Over hechting of over wat anders?

Ja, over hechting. Daar was één kindje die heel erg aan mij ging hechten. Dus dat was wel even lastig ja.

Ja, is ook lastig. Hoe heb je daarop gereageerd?

In eerste instantie had ik het niet direct door. De eerste week kreeg ik natuurlijk van alle kinderen veel aandacht, omdat de kinderen het leuk vinden. Ik had allemaal kinderen die aan mij hingen en dat was dan ok. Omdat zij het allemaal doen en ik gaf ook niet één iemand specifiek aandacht daarin. Maar op den duur merkte ik dat een kindje heel erg, ja, heel erg achter mij aan bleef lopen en naar mij vroeg terwijl andere kinderen wel al aan het spelen waren. En dan kwam zij weer aan mij hangen en mijn aandacht vragen. Als ik haar eenmaal had opgetild, want ja dat was weleens nodig, als ik haar neerzette dan ging ze wel weer spelen en dan opeens ging ze liggen op de grond en ging ze huilen. Ik dacht echt "Oké, wat moet ik nu doen?". Dat vond ik wel heel heftig. Want aan de ene kant wil ik haar heel graag helpen, haar troosten maar aan de andere kant ben ik het probleem. Dus ik kan haar niet troosten. Op een gegeven moment heb ik het besproken met mijn project. Dat wordt zeg maar geleid door een aantal nonnen, dus ik ben naar een van die nonnen toegegaan en die ook de aanspreekpunt was van de vrijwilligers. Zij vertelt dat het bij iedereen gebeurde en dat ik even geen aandacht moest geven en dat het weer over ging. Dus dat heb ik gedaan en toen het is inderdaad zo gebeurd.

Ok. Dus ze waren bij je project er ook bewust van?

Ja, klopt.

Heeft dat ook geholpen?

Ja, zeker. Want ik heb haar dus inderdaad wat minder aandacht gegeven en een tijdje geen aandacht gegeven en zij ging weer normaal tegen mij doen. En niet de hele tijd zielig naar mij kijken, huilen en

aan mij zitten. Maar weer gewoon leuk spelen en toen heb ik inderdaad daar een avond gezeten zonder dat het een probleem werd.

Ok, wat fijn dat het dan zo opgelost is! Zijn er ook andere onderwerpen die je waarschijnlijk gemist hebt in deze training?

Uhm, ja. Nou, ik vond dat de training erg gericht was op de activiteiten voor oudere kinderen. En toen ik in Malawi was en dus met jongere kinderen ging werken, liep er een beetje tegen aan wat ik met ze kon doen. Dat stukje wat je met hele jongeren kinderen kan doen, wat voor activiteiten je kan doen, daar had misschien nog wat in gekund.

Ja, dat snap ik! Vooral als dat jouw doelgroep is, dan is het fijn als je daar meer informatie over hebt. Duidelijk! Ik had je nog een mailtje gestuurd met wat casussen, ik weet niet of je die gezien hebt?

Ja! Ik heb je mailtje nu voor me staan.

Oh top! Nou, dan zou ik graag willen weten welke opties jij zou kiezen. Zullen we beginnen met casus 1?

Ja, uhm. Ik zou gaan voor optie A gaan.

Ja, en waarom zou je voor optie A gaan?

Omdat het wel een leuke activiteit is, maar je wilt het niet alleen met één kindje doen.

Nee, precies.

Maar als het met een grotere groep kinderen is, dan kan het natuurlijk wel gewoon om een boekje voor te lezen.

Ja! En casus 2?

Moet ik wel even lezen hoor.

Ja tuurlijk

Ja, ook A.

Met dezelfde reden als de vorige casus of?

Ja, nou omdat eigenlijk de andere opties een beetje bot waren en ik denk dat het prima is om even met ze te gaan voetballen en dan daarna verder met zijn tweeën te laten.

Ja, helemaal goed. Ga we nu naar casus 3..

Ja. Oh ja, die vond ik heel lastig eigenlijk!

En waarom vond je die lastig?

Ja, omdat ik weet niet of ik zou zeggen dat ik het helemaal niet zou doen. Maar het lijkt mij niet zo goed idee om het elke dag te doen. Want dan krijg je natuurlijk wel erg met hechting te maken. Maar als ik het bijvoorbeeld een paar dagen doe en afwissel met iemand anders, dan zou ik zeggen antwoord C. Dat het misschien wel kan.

Ja, ok.

Maar ik vond het wel een twijfel geval.

Ja, snap ik! En de laatste..

Even kijken. Ik zou voor antwoord A gaan.

Ja, ok! De reden waarom ik deze casus heb bedacht, zijn ook daadwerkelijk dingen die voorgekomen zijn bij vrijwilligers en de antwoorden vertalen eigenlijk ook naar een hechtingsreactie.

Ja, duidelijk!

En op die manier kunnen vrijwilligers ook een hechtingspatroon stimuleren. Het is natuurlijk heel moeilijk als je met kinderen in het buitenland die al hechtingsproblemen hebben, dat jij de enige bent die een veilige hechting kan stimuleren. Maar aan de hand van de Wijzer met Kids, probeert Stichting Muses daar juist bewust van te maken.

Ja!

En ik wilde je eigenlijk vragen of je voor de training al kennis had over hechting?

Ja, wel wat op zich.

En komt dat door je opleiding of door eigen interesse?

Ja, ik studeer geneeskunde dus ik weet er wel wat van.

Oh leuk! En hoe omschrijf jij de invloed van deze training op het bewust worden van het belang van hechting?

Ja, een hele grote invloed. Vooral omdat je er erg bewust van wordt en zo'n situatie zoals met dat kindje niet meteen kan herkennen als een probleem. En toen had ik wel het wel snel door dat het een probleem was en dat ik daar wat mee moest doen.

Ja, heel goed! Dus je had een positieve invloed van de training?

Ja.

Ik wilde je eigenlijk vragen naar een voorbeeld, maar die heb je eigenlijk al gegeven. Een harstikke mooie voorbeeld. Maar nu ben ik eigenlijk wel benieuwd of je andere vrijwilligers die ook bij jouw project werkzaam waren, gedrag gezien hebt dat je tijdens de training geleerd heb dat niet adequaat was?

Nee, eigenlijk niet.

Nee? Ok! Werkte je daar ook met andere vrijwilligers?

Ja, er waren op mijn project maximaal twee vrijwilligers. Dat was voor een hele lange periode ik en een andere vrijwilliger. Dus ik heb een hele periode met die ene vrijwilliger samen gewerkt.

Heb je bij die ene vrijwilliger dan ook gedrag gezien wat juist goed was wat betreft hechting?

Ja, zij gaf erg veel aandacht aan een grote groep en was met alle andere kinderen actief. En nooit echt alleen met één kind. En dat wisselde wij met elkaar af. Als zij dan met bepaalde kinderen bezig was, ging ik met andere kinderen. Daar waren we samen wel erg mee bezig.

Wat fijn dat je iemand op je project had die er ook bewust mee bezig was! Dan ga ik nu naar de laatste vragen!

Ja, is goed.

Op basis van je eigen ervaringen, zou jij de volgende vrijwilligers aanraden om de training 'Wijzer met Kids' te volgen?

Ja, zeker.

En wat is dan de grootste reden dat je mensen zou aanraden om deze training te volgen?

Ja, vooral die bewustwording. De situaties die zich voor kunnen komen en voor zorgen dat de ervaringen van de kinderen zo positief mogelijk houdt.

Ja. En heb je ook een tip voor Stichting Muses voor het verbeteren van de training?

Misschien meer aandacht voor activiteiten met wat jongeren kinderen.

Ja, duidelijk. Als ik mij goed herinner van de training, die ik voor eigen observaties heb gevolgd, en dan begon de training over ontwikkeling, hechting en dan over activiteitenplan. Wat betreft de eerste twee onderwerpen ben je van mening dat het voldoende was. Maar wat betreft het activiteitenplan zou je aanraden om meer over activiteiten voor jongere kinderen voor te stellen?

Ja, klopt.

Ok! Fijn. Heb jij misschien nog vragen over het interview of over andere onderwerpen?

Nee, ik had nog wel een opmerking. Want er werd bij de training bij het stukje hechting ons verteld dat het de beste is als je kindjes niet eten geven, luiers verschoont en dat soort zaken. Maar ik merkte dat toen ik in Malawi was dat juist dat de activiteiten zijn waar hulp bij nodig was. Dat wordt ook erg van je verwacht dat je dat doet en dan kan je eigenlijk zeggen dat je het niet gaat doen. Dus ik heb het ook gedaan, want het is geen optie om het niet te doen. Want als je dat niet doet, dan blijft er weinig over wat je wel zou kunnen doen.

Ja, klopt. Ik heb zelf ook vrijwilligerswerk gedaan, dus ik herken precies wat je zegt. Als je daar bent dan willen ze eigenlijk alleen maar dat jij met de kinderen speelt en dat jij voor de kinderen zorgt. Terwijl wij dat in Nederland zeggen om dat niet te doen omdat goh ontwikkeling dit en ontwikkeling dat. Maar dat zij het daar juist leuk vinden als jij veel contact met de kinderen hebt.

Ja, precies.

Maar heb jij daarvoor jezelf een middenweg kunnen vinden? Van wat er in Nederland wordt verwacht en wat er in het buitenland wordt verwacht?

Hmm, ja. Ja, meestal was het ook zo dat bijvoorbeeld met luiers verschonen dat alle kinderen tegelijk verschoond werden zeg maar. En dat wij dan met vier mensen bezig waren om met alle kinderen en niet een op een.

Ja, dus je bedoelt dat je met meerdere tegelijkertijd bezig bent met meerdere kinderen en niet alleen één iemand met één kind?

Ja, precies. Maar het kwam ook eens voor dat bijvoorbeeld een kind zich helemaal vol poepte en dan kan je niet zeggen dat iemand anders het komt doen. Dus dan ga je zelf het kind oppakken en zelf doen. Je gaat ook niet zo'n kind laten zitten in zijn eigen stront haha.

Nee, dat snap ik haha. Nee. Nu zijn wij eigenlijk tot het einde van het interview gekomen. Ik wil je eigenlijk heel erg bedanken voor je tijd en beschikbaarheid.

Ja, graag gedaan!

Zoals ik al van tevoren heb aangegeven, worden de gegevens anoniem verwerkt, dus je naam komt nergens te staan. Ik zou je het eindresultaat kunnen opsturen als je dit zou willen, maar als jij dat niet wil maakt het voor mij ook niet uit!

Ik zou het wel leuk vinden.

Ok, dan zal ik dat doen! Dan wens ik je nou een hele fijne dag en succes met je tentamen morgen!

Ja, dank je wel. Jij ook een fijne dag!

Interview B.

Hallo, met B.

Hi, hi met Demi van Stichting Muses. Ben jij je bed uitgekomen? Haha

Ja, haha. Dat al wel. Ik pak even de casussen erbij. Even twee seconden, ik loop naar boven want daar is mijn laptop.

Is goed.

Wat voor afstudeeronderzoek doe je?

Ik ben eigenlijk aan het kijken naar de toegevoegde waarde van de Wijzer met Kids. Want we zijn erachter gekomen dat niet eens 10% van de vrijwilligers de Wijzer met Kids volgt. En als je dan gaat kijken naar de schade dat zij kunnen brengen aan de kinderen, is dat eigenlijk heel ernstig.

Hm, hm.

Dus eigenlijk wil ik met dit onderzoek vragen aan oud-vrijwilligers wat voor hen de toegevoegde waarde is van de training, of zij er wat aan hebben gehad en of Stichting Muses hen daarbij geholpen heeft. Eigenlijk is dat het, de toegevoegde waarde van de Wijzer met Kids in kaart brengen, omdat het een verdiepende training is van de voorbereidingstraining. Daar heb je jou natuurlijk bij nodig! Ik wil graag dit gesprek graag opnemen zodat ik het kan terugluisteren en kan analyseren. En je gegeven worden sowieso anoniem verwerkt, dus je naam komt nergens te staan. Dit gesprek verwijder zodra ik de analyses heb gedaan.

Is helemaal goed hoor.

Heb je nog een aantal gegevens voor mij? Zoals je geslacht. Oh nee, die weet ik natuurlijk al. Je leeftijd en je hoogst afgeronde opleiding.

Hm, mijn leeftijd is achttien. Ja, aanstaande woensdag word ik negentien, dus ik weet niet wat je zelf wil opschrijven. En wat was de andere vraag?

Wat je hoogste afgeronde opleiding.

Hm ja, mijn hoogste afgeronde opleiding is vwo. Ik zit nu op de uni.

Ja, ok. Wat voor studie doe je nu?

Business administration

Business administration, klinkt ingewikkeld.

Het is Engels voor bedrijfskunde, dus dat maakt het al wat minder ingewikkeld.

Haha. He, waar heb jij vrijwilligerswerk gedaan?

In Uganda.

Uganda, oh leuk!

Ja.

En wat project heb je daar gedaan?

Ik vind het heel lastig om uit te leggen, maar ik zat op een soort van hele grote boarding school met basisschool en middelbare school. Die middelbare school had ook een soort van "vocationary school", dus soort praktijkonderwijs. Dus dat vrouwen leerden om te naaien en mannen leerden techniek achtige dingen. De eerste vier jaar van het middelbare praktijkonderwijs was het zeg maar, gewoon lessen. En de laatste twee lessen waren de praktische dingen zodat zo klaar zouden zij voor de arbeidsmarkt.

Oh ok, ja!

Het was een lopend project, dus het was niet afhankelijk van vrijwilligers. Ja, die vielen gewoon in waar gaten vielen. Er waren bijvoorbeeld andere vrijwilligers en die waren bezig met een playroom en andere vrijwilligers zijn dan gaan schilderen en banken gaan schuren. Dat soort dingen.

Oh zo, ok! En hoe heet dat project, want het komt mij heel bekend voor. Ik heb ook een paar vrienden gehad die naar Uganda zijn geweest.

Kinderdorp programma van Doing Good.

Ok, zou ik even moeten uitzoeken. Klinkt in ieder geval heel bekend. Wat waren precies je taken?

Nou, van tevoren was er dus gezegd dat je gewoon zeg maar moest invallen waar nodig. Dus als docenten zeggen van goh we kunnen jouw hulp wel gebruiken met bijles voor deze kinderen dan doe je dat, en als zij ergens anders hulp bij nodig hadden deed je dat. Je moest zelf laten zien van goh ik ben er, ik kan je helpen en ik wil helpen. In mijn geval was het uiteindelijk zo dat ik wel voor de klas stond wat ik heel leuk vond. Want, wat ze daar doen. Bij mij. Bij ons was het zo dat.. Zo, mijn zinnen zijn heel onlogisch dus ik hoop dat ik het allemaal gaat terugluisteren.

Ja, haha

Bij ons op de middelbare school is het zo dat als jij Engelse les krijgt dat je dat van een Engelse leraar krijgt en als je Frans hebt, dat je dat van een Franse docent krijgt. En dat is daar ook zo, dat de basisschool, maar in plaats dat alle leerlingen van klas gaan wisselen, wisselen alle leraren.

Oh zo, ok!

En toen was dat zo dat de English teacher van de primary form met zwangerschapsverlof was. En ze gaf ook wat andere vakken, maar die waren al gecoverd door andere docenten. Alleen specifiek voor de Engelse form, voor ongeveer groep zes, daar was nog geen docent voor. De docent die daar capabel voor was, moest precies in die tijd een andere les geven.

Een andere les geven, ja.

Hm, en toen ben ik gevraagd om dat gat te vullen.

Hoe oud waren de kinderen ongeveer?

Ja, groep zes. Dus ongeveer negen, tien, elf.

Ja.

Het verschilt weleens, er zat er ook eentje bij van dertien bijvoorbeeld.

En hoe heb je dat ervaren? Want ik kan mij voorstellen dat hun Engels niet heel goed is.

Nou, eigenlijk verbaasde mij dat heel erg. Omdat hun Engels nog best wel goed is, want zij krijgen al vanaf primary one, dus dat is ongeveer groep drie, krijgen zij al, weet je wel nood mis cap. Dat krijgen zij al in het Engels. In de klas spreken zij niet hun eigen taal, maar Engels. Dus wat ik meer moest leren is dingen zoals grammatica, structuur, waarom is dit het meervoud. Dat soort dingen. Daarvoor had ik een lesboekje gekregen, met wat ik elke les moest behandelen en de opdrachten die ik moest opschrijven en zij moesten overnemen. Dat ik dat moest nakijken. Dat was in principe, zeg maar ik kon aan hen wel laten weten wat zij moesten doen enzo.

Ja! En hoe heb je vrijwilligerswerk in het algemeen ervaren? Met alles erbij?

Heel erg leerzaam. Ik heb erg geleerd dat vrijwilligerswerk niet alleen een toevoeging is voor daar, maar erg voor jezelf. Dat heb ik zoveel geleerd over andere mensen en andere culturen. Over dat onze basic manier om dingen te doen, dat die niet per se overal werkt. Dus niet per se altijd de juiste is. Ik weet niet, een soort van reflectie ofzo. Dat je heel erg, ja bijna in een andere wereld komt. Maar ook, ik heb ook erg geleerd ja het beeld van Afrika of ontwikkelingslanden dat het allemaal heel zielig is en dat mensen verhongeren. Maar dat valt heel erg mee. Tuurlijk zijn er mensen die honger hebben en

die verdrietig of arm zijn. Of niet rond kunnen komen. Die mensen zijn er echt wel. Maar het heeft ook zoveel potentie, en dat kunnen weinig mensen zien.

Ja, dat is heel mooi dat je dat zegt. Wat het klopt inderdaad. Hoe lang was je daar eigenlijk?

Vijf weken, dus niet zo heel erg lang.

Nee, je hebt natuurlijk ook vrijwilligers die één week gaan. Dus in feiten kan je in vijf weken ook meer opbouwen en meer doen dan in één week.

Ik ging dan wel via een organisatie die zei dat je minimaal vier weken moet gaan. Want anders kan je ook niet veel doen daar.

Nee, en dat was ook hun reden daarachter? Dat je ook een iets kan bijdragen?

Ja, en ik denk ook dat het is omdat het anders hen te veel moeite kost. Ik weet niet of administratiekosten het goede woord is, maar daar is zeg maar de coördinatoren van Uganda die nemen de hele middag ter beschikking om jou rond te leiden op het project, om jou voor te stellen weet ik veel, in mijn geval aan de directeur van de school en belangrijke leraren die mij zouden kunnen helpen, dat ik zou weten hoe het openbaar vervoer werkt, dat ik zou weten hoe het geld werkt enzo. Als jij dat voor iedereen moet doen die maar een weekje komt, dan blijf je maar bezig.

Ja, precies. Klopt.

Dus, ik denk dat het dan ook niet haalbaar is.

Nee, precies. En je hebt daarvoor de Wijzer met Kids gevolgd. Daar gaat het eigenlijk het interview over. Hoe wist jij dat deze training gegeven werd?

Oh, dat was verplicht. Namens mijn organisatie was het verplicht dat je deze training en de voorbereidingstraining moest volgen, tenzij je een pedagogische achtergrond. Als je bijvoorbeeld pedagogiek studeerde dan was het niet nodig, anders wel.

Ok. Ja, en wat vond je van de training?

Hm, het is al een tijdje geleden. Maar ik vond het erg leerzaam, ook omdat je zeg maar. Er zijn sommige dingen waar je niet bij nadenkt. Wat ik bijvoorbeeld heel mooi vond was dat kinderen in Afrika in algemeen al na acht maanden zindelijk zijn. En dat dat in Nederland veel langer duurt. Maar simpelweg omdat het in Afrika nodig is dat de kinderen zo snel zindelijk zijn. Ja, dat soort fun-facts maar ook een beetje zeg maar, ik denk hechting een onbekend is. Dus de essentie daarvan was voor mij niet echt nodig om aan te leren. Maar wel zeg maar de tools, hoe ga je om met een kind die jou knuffelt of hoe ga je om met een kind die jou lief vindt. Wanneer zeg je nou nee, of wanneer zeg je nou ja.

Ja, ok. En dat heb je dus in de training kunnen bijspijkeren zeg maar?

Ja.

En heb je ook andere informatie die je tijdens de training hebt gehad, ook echt kunnen gebruiken in het buitenland?

Ik heb er wel een soort van voorbeeld van. In de eerste week heb ik in de eerste klas geholpen, omdat dat super drukke kinderen zijn en daar kon je helpen met tekenen en schrijven. En dat soort dingen. Dat was in groep drie. En in groep drie was er een kindje die hoorde eigenlijk in groep één te zitten. Maar dat hadden ze daar niet op school, dus dat kindje zat in groep drie. Dat kindje kon ook niet lezen, niet schrijven, niet goed lang stil zitten. Dus de docent riepeen keer tegen mij dat ik met dat kind alleen kon gaan schrijven of iets anders. Dat is natuurlijk heel goed, want dan krijgt zo'n kind een op een begeleiding.

Hm, hm.

Daar leert hij ook van. Maar ik merkte op een gegeven moment dat hij mij niet alleen leuk vond, maar hij mij ook. Dus ik had zoiets van ja, ik ga over een tijdje gewoon weer weg. Dus wat moet ik nou doen? Dus ik heb voor mezelf besloten dat als de docent het aan mij vraagt dat ik wel hier en daar wil helpen, maar dat ik niet daarbuiten om nog heel erg met hem ging spelen ofzo. Dat ik ook gewoon met andere leerlingen ging spelen. En, ik ben kort daarna gaan helpen bij de primary four, waar ik Engelse les dus gaf. Toen, kwam ik ook minder in de klas. Dus dat was ook wel ja hoe zeg je dat? Dat het minder heeft plaatsgevonden.

Ja

En paar weken later kwamen er andere vrijwilligers en dat was een gezin met vader, moeder en drie meisjes. En al die meisjes waren onder de vijftien, of de oudste was veertien ofzo. En er was één meisje die was tien. En dat meisje ging dat jongen helpen die ik eerst had geholpen. Ik zag op een gegeven moment dat zij elke dag hem apart nam om te helpen met telen en lezen. Na vier of vijf dagen heb ik haar apart genomen en gezegd van "goh, ik heb dit en dat geleerd. Die jochie heeft geen ouders en kan daardoor zich sneller aan jou hechten. Dat is niet zo fijn voor hem, want op een gegeven moment ga jij weg en dan is hij heel verdrietig en jij ook. En dan is het misschien handiger dat je hem nog wel af en toe meeneemt om te leren maar dat je buiten in de speelruimte echt met zijn vriendjes en vriendinnetjes laat spelen. Want die blijven wel. En ondanks dat zij ook maar tien was, snapte zij wel en heeft ze ernaar geluisterd. Dat vond ik toch wel fijn ofzo.

Ja, dat je toch op een andere manier het kindje hebt geholpen met het hechten aan iemand.

Ja, want het voorbeeld dat jullie.. Of nou ja, jullie, jij geeft misschien die training niet. Maar het voorbeeld dat Muses geeft is dat een kindje die meteen naar je toe komt en meteen met je wilt spelen denk je natuurlijk meteen van "oh wat leuk", en dan hoor je achteraf dat het kindje geen ouders meer heeft en dat bijvoorbeeld de moeder van het kind gek geworden is. Dus dat zij zeg maar ook allemaal dingen heeft geroepen en gezegd, en dat heeft natuurlijk ook bij hem wat los gemaakt. Het is echt het kindje dat omschreven wordt in elke training. Dus ja, echt wel sneu. Maar ook wel mooi dat ik iets heb kunnen doen.

Ja, zeker. Vooral dat je ook een ander daarbij kan helpen. Ik kan mij voorstellen dat zij helemaal geen besef bij had.

Nee, zij is tien. Dat gezin had zeg maar. Het was een christelijk project en dat gezin had ook sponsor kindjes. Dus ik snap wel dat die organisatie ze heeft laten komen. Die hadden lang allemaal niet zo'n training hebben gedaan en dan merk je toch wel dat ik een soort van steentje voorbij had.

Omdat jij de training hebt gevolgd?

Ja, nu wil ik niet zeggen dat ik alles perfect heb gedaan.

Ik moet ook eerlijk zeggen dat ik ook vrijwilligerswerk heb gedaan en dat ik ook niet alles goed heb gedaan hoor. Ook al ben je daar heel bewust mee bezig geweest. En hoe jij omschrijft hoe je daar mee om bent gegaan, dan denk ik dat je al heel bewust bent van het probleem op zich en dat je dus daardoor er op andere manieren mee omgaat. Harstikke mooi om te horen.

Ja, ik vind het ook wel fijn dat je het zegt.

Ja, nee. Dat vind ik echt wel zo, ik spreek natuurlijk veel mensen die een situatie omschrijven en dan niet door hebben wat er speelt. En dat vind ik het mooie aan zo'n training, dat mensen toch bewust mee omgaan. Dus niet dat je het niet meer doet, maar dat je er gewoon bewust mee omgaat. Zoals jij zegt dat je iemand anders daar mee hebt kunnen helpen, is al heel wat.

Ja, ik vond het wel lastig om haar te corrigeren. Zeker omdat haar ouders zo'n tien meter verderop stonden.

Ja, snap ik. En toch niet je eigen land en niet je comfort zone.

Ja.

En zijn er andere onderwerpen die je gemist hebt tijdens de training?

Uhm, dan moet ik even goed nadenken.

Of iets wat je bijvoorbeeld in het buitenland of Uganda bent tegengekomen dat je dacht dat je daar meer over zou willen weten?

Uhm, nou. Ik weet niet of dit erg relevant is. Maar misschien bij mij was het in ieder geval zo dat er een kind was. En dat kind zat op een hoekje, en zij was denk ik iets van veertien ofzo. Niet zo'n super jong meisje. Ze zat in dat hoekje te huilen en ik vroeg aan haar: "he, waarom ben je aan het huilen?". En toen vertelde zij dat hm, dat ze kiespijn had. Maar dat zij niet naar de tandarts kon gaan omdat daar geen geld voor was. En, ik weet niet. Het raakte mij heel erg. En ik wist dat zij niet mij om geld vroeg, want ik kwam naar haar toe om te zeggen "hoe gaat met je?". Maar ik vond het wel heftig. Ik dacht echt: 'he, wat heftig. Je kan gewoon geen tandarts betalen als je kiespijn hebt'. Uiteindelijk heb ik haar niet kunnen helpen. Maar soms vraag ik mij af wat ik zou kunnen doen. Soms vraag ik mij af wat ik dan had kunnen doen, of ik haar misschien mijn paracetamol had kunnen geven of hm, ja. Dat vond ik wel lastig.

Ja, snap ik. En kon je dit soort situaties op je project daar bespreken?

Ja, dat kon wel.

Ja, dat is heel fijn. En hoe is deze situatie afgelopen?

Nou ja, met deze situatie weet ik niet precies. Want ik heb het aangegeven aan de directrice van de school. Zo van, joh zij heeft kiespijn en er was ook een kliniek in de buurt dus ik vroeg ook of zij daar heen kon. Toen zou zij het overnemen en daar heb ik het ook bij gelaten.

Ok, super. Het is op een gegeven moment niet je eigen verantwoordelijkheid natuurlijk.

Nee, en ik bedoel ik weet dat ik bewijs van spreken haar tandarts zou betalen, dan wil iedereen naar de tandarts.

Ja, dat wordt dan wel een duur grapje.

Ja, maar het is toch wel.. Ik weet dat je het niet mag doen en daarom doe ik het ook niet. Maar ik voelde zeg maar niet dat per se blij mee.

Nee, snap ik. Maar goed, het overdragen naar lokale mensen is altijd wel de goede optie. Dus wat dat betreft denk ik dat je goed hebt gehandeld in deze situatie.

En oh ja, iets anders wat mij opviel was dat.. Ik vond dat een beetje lastig, want er was een meisje en die was voor het eerst ongesteld geworden. Maar daar praten zij helemaal niet over. Ik vond het zelf dan zeg maar lastig. Want wat mij betreft zou ik liever voor groep zes ofzo voor de klas gaan staan en zeggen "dit is nou een maandverband". Maar ik weet ook niet zo goed hoe je dat moet doen of hoe ik dat moet opstellen. Dat dit meisje naar mij toe kwam en ongesteld was, was ook toen ik daar al drie

weken was. Dus ik had ook maar twee weken om iets te doen. Ik weet dat je de boel daar niet kan overnemen, maar misschien iets over hm..

Bedoel je hygiëne of iets in die zin?

Ja, zeg maar zou het mogelijk geweest zijn dat ik daar kon zeggen dat meiden rond deze leeftijd ongesteld worden en wordt dit besproken of dit of dat. Ik wil ook niet brutaal zijn. Dat vond ik lastig. Want aan de ene kant wil ik graag helpen, maar aan de andere kant wil ik, hoe zeg je dat, niet brutaal zijn.

Nee, snap ik. Nu weet ik niet hoe het precies zit in Uganda, maar je hebt natuurlijk ook landen waar het helemaal niet besproken mag worden überhaupt in het openbaar.

Nou, in Uganda had je zeg maar dormtrees. Dat waren plekken waar je zeg maar huisjes met kleine kamers waar zes bedden in stonden. Bij elk dormtree was een nanny en die zou dit soort mensen moeten helpen. Dus ik vroeg ook of haar nanny haar daarbij kon helpen of zij daar heen kon. Toen zei ze dat ze dat niet durfde. Maar dat was een soort moeder voor die kinderen, dus dat moet wel haast dacht ik. De volgende dag kwam zij naar mij toe en vertelde ze dat de nanny haar geholpen had. Maar dit is natuurlijk een probleem die vaker voorkomt, zoals zij het al heeft.

Ja, precies. Denk je ook dat er een speciale reden was geweest waarom zij jou had benaderd? Of denk je dat het puur toeval was?

Het was een meisje van groep acht en zij wist ook wel dat ik weg zou gaan. Dus als zij een fout zou maken, dan ga ik in ieder geval weg. Als zij een fout maakt bij iemand die zij elke dag ziet, is dat natuurlijk meer confronterend.

Snap ik.

Dat is de enige reden dat ik kan bedenken. Aan de andere kant respecteerde zij mij ook heel erg daar, dus ik denk niet dat zij het gevraagd zou hebben uit brutaliteit.

Nee, precies. Hartstikke mooi. Je had de casussen voor je zei je?

Ja.

Mooi. Dit zijn casussen die ook daadwerkelijk kunnen voorkomen. Ik heb vier casussen uitgekozen om te vragen hoe vrijwilligers op deze situaties zouden reageren. Heb je ze al gelezen?

Ja, ik vond het wel lastig keuzes, hoor.

Ja, dat was ook de bedoeling! Wat zou je bij casus 1 bijvoorbeeld doen?

Hm, casus 1 (lees casus voor). Ik zat zelf te twijfelen, als ik op dat moment niks aan het doen was dat ik dan voor de kinderen zou voorlezen en zou vragen of zij andere mensen daarbij zou halen. Van "goh, haal er wat mensen bij en we maken er een gezellige leesgroepje van". Maar als ik heel druk bezig was met schilderen of iets, dan zou ik gaan voor optie C en zeggen "volgende keer beter".

Ja, en casus 2?

(Leest casus 2 voor). Hm, ik zou zeggen dat zij mij niet kunnen helpen want als twee mensen mij komen helpen, dan wil iedereen mij komen helpen.

Ja, en wat voor optie zou je dan kiezen?

Wat betekent geagiteerd?

Waar lees je dat?

Bij optie D.

Oh ja, dat betekent haastig zeg maar. Dat je haastig wegloopt zeg maar.

Oh nee, ik zou ze niet wegschouwen. Ik zou aangevendat ze niet kunnen helpen, dus ik denk C of toch D. Ik zou in ieder geval aangeven dat zij niet kunnen helpen omdat ik niet wil dat iedereen komt helpen.

Nee, duidelijk. En casus 3?

(Leest casus 3 voor). Ik denk dat ik dan zou gaan voor optie C. Want uiteindelijk moet Linh wel naar huis en ik kan een aantal dagen met haar lopen, maar dan niet alle dagen zodat zij niet compleet aan mij heeft. Maar ik zou wel zoeken naar een andere oplossing, dat bijvoorbeeld dat een ander kind ook meeloopt.

En stel, je bent nu vijf weken in Uganda geweest, en zou een vraag zo komen aan het begin van deze weken. Hoeveel dagen zou jij van die vijf dagen hypothetisch gezien meelopen met haar?

Ik zou misschien de eerste twee of drie dagen met haar meelopen en dan kijken of er niet.. Ja, je loopt die route en er zijn vast andere kinderen die ook die route lopen. En als ik dan onderhandel van "goh, andere kinderen zou zien van die school. Dat ik dan zou vragen of iemand anders met haar de volgende dag zou kunnen lopen". Dat je gewoon zo snel mogelijk handelt, maar niet.. Niet echt een deadline stellen, maar zodra er iemand is die ook die route loopt dat je vraagt of diegene morgen met het kind zou willen meelopen. En anders, of er ook een andere oplossing is of met de coördinator overleggen.

Dus je zou niet die vijf weken haar naar huis brengen?

Nee, zeker niet.

Nee, ok. Harstikke goed. En de laatste casus?

(Leest casus 4 voor). Ik zou voor A kiezen, dus eerst haar troosten en dan kijken of er iemand anders is die het kan overnemen.

Harstikke goed. Dat waren eigenlijk over hechting. En dan wil ik vragen wat jij van de informatie vond dat je tijdens deze training hebt gehad?

Die vond ik wel goed, wel duidelijk.

Had je voor de training hier al kennis van?

Wel een beetje. Omdat mijn organisatie gaf een soort van hele folder die je kon doorlezen. En daar stond ook een hoofdstuk over hechting. Daardoor wist ik er al wel wat van. Maar het was toch fijn om het in de praktijk te oefenen ofzo.

Ja, en hoe omschrijf je de invloed die deze training heeft gehad op heet bewustwording van het belang van hechting?

Ik denk dat het wel een positieve invloed heeft gehad. Want tijdens de training wordt er goed voorgedaan wat hoe dingen kunnen ontstaan en dat sommige dingen kunnen gebeuren. Wat goed is om te doen en wat fout is. Ik weet niet, ik denk goed.

Heb je tijdens je vrijwilligerswerk, gedrag bij andere vrijwilligers gezien dat je tijdens de training hebt geleerd dat inadequaaf was?

Ja, dat met dat meisje.

Oh ja precies! Dat is een mooi voorbeeld.

Dat ik haar aansprak dat zij wel dat kind in zijn eigen tijd vrij moest laten, buiten laten spelen met vriendjes omdat die blijven.

Ja, precies. Dan gaan we nu eigenlijk naar de laatste twee vragen.

Alright. Die staan niet hier toch?

Nee, nee. Ik heb ik hier op mijn eigen papiertje. Op basis van je eigen ervaringen, zou jij de volgende vrijwilligers adviseren om de training 'Wijzer met Kids' te volgen?

Ja! Zeker.

Wat is de reden daarvoor?

Ja, als je het heel plat zou zeggen. Dan zou niks te verliezen hebben behalve een paar euro en een middag. En je wint daarmee een stuk bewustzijn dat je daar kan toepassen. Kijk, als je een pedagogische achtergrond hebt of al meerdere ervaringen hiermee, dan snap ik dat het niet nodig is. Maar anders zou ik toch adviseren om het te doen. Het ergste wat kan overkomen is dat je denkt dat je iets hebt geleerd wat je allang wist.

Ja, precies.

Dat is dan jammer.

Wat voor tip zou je kunnen geven voor de verbetering van deze training?

Sorry, wat?

Wat voor tip zou je kunnen geven om deze training te verbeteren?

Nou, moet ik even nadenken. Wij hebben heel wat mailtjes gekregen met morgen is de training, laten we onderzoek doen ofzo. Maar voor mij zou het fijn geweest zijn als je nog aan het einde bijvoorbeeld een flyer gekregen met dit hebben we geleerd. Wij hebben wel een boekje gekregen waar wij wat aantekeningen zouden kunnen maken. Maar zo'n ding dat je een sheet van de power-point ofzo. Een klein overzichtje dat zou wel fijn geweest zijn voor mij.

Je bedoelt eigenlijk een soort spiekbriefje, wat je mee zou kunnen nemen tijdens je vrijwilligerswerk?

Ja, precies.

Ja, dat is een hartstikke goeie tip. We zijn nu tot het einde gekomen. Ik weet niet of jij zelf nog vragen hebt of opmerkingen?

Nee, ik hoop dat het allemaal gelukt is.

Ik denk het wel, dat hoop ik. Dan wil ik je graag bedanken voor je tijd en beschikbaarheid. Vooral dat je zoveel wilde vertellen, dat vind ik persoonlijk om te horen. Niet alleen voor het onderzoek, maar ook voor mezelf.

Oh fijn, nou ik vind het alleen maar leuk om erover te praten.

Fijn! Als je interesse zou hebben, zou ik ook het eindresultaat naar je kunnen mailen. Maar kan mij ook wel voorstellen dat je hier geen interesse in zou hebben.

Oh ja, vind ik prima! Doe maar.

Is goed! Ik wens je nog een hele fijne dag.

Dank je wel! Succes met je afstudeeronderzoek.

Dank je wel! Doei.

Interview C.

Met C.

Hi hi, met Demi van Stichting Muses.

Hoi, hoi.

Ben je er klaar voor?

Ja, zeker.

Ok. Allereerste wil ik je graag bedanken voor je tijd en beschikbaarheid. Ik had je al kort verteld dat ik aan het afstuderen ben in opdracht van Stichting Muses. Ik doe onderzoek naar de verdiepende training van de voorbereidingstraining, de Wijzer met Kids.

Ja

En ik wil je voornamelijk vragen naar de ervaringen die je hebt meegemaakt, naar de voorbeelden, naar de invloed die deze training heeft gehad op je vrijwilligerswerk. Ik wil graag dat je weet dat ik dit gesprek wil opnemen zodat ik deze kan terugluisteren.

Ja, geen probleem

Zodra ik deze geanalyseerd heb, wordt de opname ook verwijderd. Je naam komt ergens te staan. Dan weet je dat!

Is helemaal goed hoor.

Heb je nog twee gegevens voor me? Zoals je leeftijd en je hoogste afgeronde opleiding?

Mijn leeftijd is 24 en ik heb de bachelor technische bedrijfskunde gedaan.

Ok, interessant!

En nu ben ik ook bezig aan het afstuderen voor mijn master. Maar het is in ieder geval in diezelfde richting.

Ja. Waar gaat je master over?

Het is met name gericht op het verbeteren van processen. Met name gericht op de logistiek van kapitaalgoederen, dus ik ben nu aan het afstuderen waarbij ik kijk naar het onderhoudsproces van vaartuigen in de haven van Rotterdam.

Ok, wow!

Dus een mond vol.

En stuur je dan ook als het goed is in juni af?

Hm, in juli ja

Oh ok! De deadline is dan al wel dichtbij. Zoals ook voor mij.

Ja, maar het schiet al wel lekker op. Dus dat is mooi.

Fijn! Je hebt dus vrijwilligerswerk gedaan, waar ben je geweest?

Ik ben in India, in Udaipur. Daar heb ik lesgegeven in twee projecten. In de ochtenden gingen wij naar een school voor kinderen die niet konden praten en niet konden horen en de middag eigenlijk was voor de buurtkinderen om na school hun Engels te kunnen oefenen. En de uitdaging daar was juist een lesprogramma verzinnen waarbij je zowel kinderen drie jaar als kinderen van dertien jaar kon vermaken.

Dus heel verschillend eigenlijk. Ook het leeftijdsverschil was heel groot.

Ja, ja

Wat waren precies je taken? Je zei al dat je les gaf, had er ook anderen taken erbij?

Ja, wij hadden ook de school voor de gehandicapten kinderen zeg maar die gaven wij ook Engelse les. Daar kregen wij het werkboekjes van een van de kinderen lenen en dan kon je elke dag een hoofdstukje uit voorbereiden en je eigen oefeningen maken. En ja, omdat communicatie best lastig was, was het altijd heel creatief bedenken hoe je dingen kunt uitbeelden en tekenen, zij hebben ons het alfabet geleerd, dus hoe je dingen kon spelen. En dat eigenlijk op zoveel mogelijke manieren te doen.

Had je ook een tolk die je daarbij hielp?

Nee.

Oh dus je moest echt alles zelf doen. Dan moet je wel heel creatief zijn

Ja, de eerste week was zeg maar voor ons een cultuur week waarin je toch een beetje kennis maakte en beetje kon acclimatiseren. En toen hebben wij ook al wat kennis gemaakt daar, toen was er ook een docent of een ouderejaars die je dan kon begeleiden. Maar dat was dan ook het enige. De dagen daarna was het echt: hier heb je dat boek, en succes! En ik vond het wel zelf heel erg leuk en ik moet eerlijk zeggen dat ik door de training van Muses hier wel op voorbereid was. Terwijl andere vrijwilligers dat helemaal niet hadden en die hadden echt zoiets van: oh nee, waar ben ik nu terecht gekomen.

Ja, snap ik. Dan denk ik dat jij je dan ook meteen goed voelt als je daarop voorbereid bent.

Ja, zeker.

Hoe lang heb je dit project gewerkt?

Ik heb daar anderhalve maand gewerkt.

Ok. En je verteld net dat je het super leuk vond, en kan je misschien meer vertellen over hoe je het hebt ervaren?

Ja, ik wilde echt naar een land waarin ik echt ondergedoken zou worden door een andere cultuur. Vandaar dat ik gekozen heb voor wat meer traditionele plekken, wat minder toeristische plekken. Toen ik ging was ik zelf geblesseerd, ik liep toen nog op krukken.

Oh, echt?

Ja. Ik ben eigenlijk zo gaan plannen wanneer ik van mijn blessure af en kan ik leuke dingen doen. En toen was ik er niet van af, maar ik ben toch gegaan.

Stoer!

Maar volgens mij was dat ook een mooie verbinding die ik kon leggen met de kinderen. Want zij spraken door te bewegen. En ik ben zelf heel ambitieus danser geweest, ja. Dat kost ook vergoed bij mij. Dus ik heb met die kinderen ontzettend, een hele bijzonder band opbouwen want wij verstonden elkaar ofzo.

Ja, snap ik!

En goed, wat ik heel mooi vond was namelijk de ochtendschool met de gehandicapten kinderen. Die hebben veel indruk op mij gemaakt. Want ik dacht: ja, ik ga anderhalve maand. Dat is niet zo heel lang, maar ik wil toch een verschil kunnen maken. Dus ik heb van tevoren allemaal geld ingezameld, en ik dacht dat ik wilde met name gaan investeren in namelijk in langer termijn dingen. Dus ook echt waar ze wat aan hebben. Dus ik heb er ook voor gezorgd dat zij van krijtborden naar whiteborden konden zodat er minder stoffig was in de lokalen. Schooluniformen gedaan zodat de kinderen warm konden blijven als de winter aankwam.

En hoe heb je dat gedaan? Heb je materialen gekocht of heb je ze geholpen om het zelf te maken?

Nee, ik ben eigenlijk met de begeleider van waar wij woonden ben ik op stap gegaan en met hem en het schoolhoofd overlegd wat is eigenlijk een mooi project om in te investeren. Waar zij ook behoefte aan hadden. Ik heb uiteindelijk alles in goederen gegeven, want ik wilde geen geld geven.

Nee, snap ik!

Dus ik ben ook zelf met de mannen naar allerlei meubelmakers geweest om bijvoorbeeld schoolbankjes te maken. Naar de naaister geweest die de kleren zou maken voor de kinderen. Ja, op zo'n manier heb ik dat gedaan.

Wat mooi!

Ja, en wat ik vond het wel belangrijk om wel contacten te maken met de kinderen. Met name hen ook speciaal te voelen. Wat mensen in China, ik bedoel India, met een handicap worden eigenlijk niet gezien als mens, als meer goederen eigenlijk en dat jij al van zover daar naartoe kwam om hen les te geven en dat je het zo bijzonder vond, ja..

Dat was natuurlijk heel bijzonder voor hen.

Ja, dus dat vond ik heel mooi.

Het klinkt ook heel mooi als je het zo verteld. Het voelt denk ik ook goed als je zo hebt kunnen helpen.

Ja

Nu wil ik eigenlijk wat vragen stellen over de Wijzer met Kids. Hoe wist je eigenlijk dat deze training gegeven werd?

Nou ja, toen ik bij Muses die voorbereidingstraining.. Trouwens, nu moet ik even denken. Want volgens mij de organisatie waar ik mee gewerkt heb verplichte deze cursus.

Verplichte die alleen de voorbereidingstraining of ook de Wijzer met Kids?

Volgens mij allebei.

Welke organisatie was dat?

Ja, dat is een hele goeie vraag. Even kijken of ik wat in mijn mail kan vinden. Daar moet ik even nog naar opzoek.

Ja, dit is prima. Het is niet heel relevant. Het is meer dat ik weet van he, sommige vrijwilligers die zijn verplicht om het te volgen en sommige volgen het omdat zij het zelf willen. Dat maakt wel het verschil voor mij. Maar als jij zegt van dat je via de organisatie verplicht de Wijzer met Kids moest volgen, dan is dat voor mij genoeg. Dan hoef je niet heel veel te zoeken.

Ja

Wat vond je van de training, was het zinvol, was het niet zinvol?

Ik vond het ongelooflijk. Oh wacht hier, travel active is de organisatie.

Oh ok!

Ik vond het super zinvol. En met name om na te denken, want ik wilde namelijk kort vrijwilligerswerk doen en ik had wel gelezen over hoeveel je goed doet. Maar waar kun je ook kapot maken, en daar wilde ik natuurlijk niet voorgaan. Dus dat vond ik heel mooi. Over dat stukje hechting. Maar ook van he, je denkt mooi ik ga vrijwilligerswerk doen. Van tevoren krijg je zo'n mooie brochure waar in staat wat je allemaal gaat doen. Maar ook in hele onverwachte situaties terecht kan komen en hoe je daarop voorbereid. Ik vond die combinatie heel sterk.

Ja. Dus je hebt de informatie die je tijdens de training hebt gekregen, ook echt kunnen gebruiken?

Ja, zeker

Heb je daar ook daar een voorbeeld van?

Hm, wat het wel schilde is dat ik niet in een weeshuis was. Het was wel duidelijk dat als je kwam, dat je ook weer naar huis ging. Dus dat was voor mij makkelijker om niet te dicht bij de kinderen te komen en geen rol van verzorgende over te nemen. Maar, even kijken.. Het lastige is zeg maar, dat wij geen directe verzorgers hadden in de buurt. Wij kregen zeg maar een klas en daar gaf je een uur les aan en dan ging je door naar de volgende klas.

Ja. Hoe oud waren de kinderen waaraan je les gaf ongeveer?

De kinderen waren ongeveer van groep drie/vier en de andere groep dus tussen de drie en dertien ongeveer.

Ja.

Waar ik wel over na heb gedacht is niet eindeloos kletsen, niet eindeloos knuffelen en niet de dikste vrienden worden met de kinderen. Dat er wel enige afstand is. Wel heel behulpzaam en iedere keer nieuwe spelletje te bedenken en nieuwe liedjes. Hen elke keer weer uit te dagen. Maar ik heb met name gekeken waar zij het meeste behoefte aan en wat kan ik voor ze doen. Ik heb ook een lesprogramma geschreven met alles wat ik heb gedaan, opschreven met als gevolg dat ze niet altijd dezelfde liedjes gingen zingen of dezelfde werkwoorden gingen leren.

Om met de volgende vrijwilligers samen iets duurzaam te doen?

Ja, precies.

Zijn er andere onderwerpen die je wellicht gemist hebt in de training?

Wat ik zelf heel indrukwekkend vond, is dat wij met blokjes een pyramide moesten maken en dat wij elke keer een blokje moesten uittrekken totdat het helemaal in elkaar ging instorten. Dat was voor mij

een hele mooie visualisatie: je denkt van oh leuk ik help en ik verzorg, maar wat voor effect heeft dat eigenlijk?

Ja

En ik ben zelf nog beeldig ingesteld, dus dat was mooi zo

Dat was voor jou dan een goede combi?

Ja, absoluut.

En zijn er ook dingen die je gemist hebt in de training? Dat je in het buitenland bijvoorbeeld bent tegengekomen en dat je dacht dat je daar wel meer over zou willen weten?

Nou, niet per se willen weten. Maar wat misschien wel een mooie thema zou zijn is.. Kijk, ik ben natuurlijk in India geweest, en daar zijn veel tegenstreden. Kijk ze sturen daar liever niet hele jonge mensen naartoe, wel mensen die wat meer hebben gezien. En ik dacht: ik kan het allemaal wel aan. Want ik was ook wel vaker in Azië geweest. Maar ik heb mij zeer vergist in toch cultuurschok. Met name de man-vrouw verhouding.

Ja, tuurlijk. India.

En ik had daar wel over nagedacht en ik dacht ik kan de hele wereld wel aan. Maar dat viel toch een beetje tegen.

Het lijkt mij toch ook wel een beetje spannend. Ik weet niet of je in je eentje ging, maar lijkt mij wel spannend als je als vrouw daar bent.

Ja.

Was dat ook zo op je project of was het eigenlijk buiten je project?

Nou ja, ik heb eigenlijk een misverstand gehad met mijn begeleider daar. De projectleider. Hij was daar tijdelijke en was ook nog erg zoekende. Maar ik was ook heel erg blij dat er nog een Belgisch meisje was. Want dan kon ik in mijn eigen taal ook praten en vragen wat ik ermee moest.

Ja, snap ik.

Ik denk niet dat het overal hoeft. Maar dit was een hele kleine locatie, je was ook maar met zijn drieën. Ik ben ook een paar weken alleen geweest. En dat zou ook misschien nog iets kunnen zijn. Maar dat is natuurlijk ook erg gebonden aan de regio waar ik naartoe ga. Dat je wel een beetje de vrijwilligers kan voorbereiden daarop.

Ja, dus je bedoelt de verhouding tussen man-vrouw of jong-oud?

Ja, want ik ook heel erg sterk vond in de training was de rollenspellen. Waar je eigenlijk niet wist wat de situatie was en dus moest improviseren. Dat was altijd wel op de kinderen gericht en daar zou ook nog een thema kunnen inzitten. Zoals, voor mij dan, met mannen en vrouwen.

Ook meer gericht op volwassenen zeg maar?

Ja, want ik had dan bijvoorbeeld ook een moeder die mij had uitgenodigd om na de les een keer te komen. En ik weet dat nee zeggen daar heel onbeleefd is. Maar een paar avonden daarvoor gingen we Diwali, dat is een lichtfestival. Daar waren een paar mannen erg dronken geweest en die werden toen heel aantastelijk. En vanaf toen was ik erg op mijn hoede dat ik dacht: ik ga nergens meer heen.

Nee.

Ik voelde mij heel erg ongemakkelijk. Dus ik had ook nee gezegd om mijzelf te beschermen, en uiteindelijk was het allemaal prima en het kwam ook allemaal goed. Maar op zich over dat stukje had ik nog wel beter op voorbereid willen zijn.

Ja, snap ik. Het doet natuurlijk ook veel met je als je daar in je eentje en dat soort dingen gebeuren. En dat je niet weet hoe je daarop zou kunnen reageren. Nee, snap ik. Duidelijk. Hm, had je die casussen nog gezien?

Ja, die zal ik er even bij pakken.

Dit zijn bijvoorbeeld ook casussen die vrijwilligers mogelijk tegengekomen zijn. Eigenlijk met de intentie om de toekomstige vrijwilligers voor te bereiden op dit soort situaties. Vandaar dat ik zo'n quizje heb met vier casussen, om aan oud-vrijwilligers hoe zij daarop zouden reageren. Aan jou dus de vraag hoe je op deze situaties zou reageren.

Ja, ik moet eerlijk zeggen dat ik sommige dingen al echt een dilemma vond. Waarschijnlijk expres. Het schoolplein en het voorlezen. In principe zou ik voor optie A kiezen, maar het ligt er ook aan wat de andere hulpverlener aan het doen is.

Ja

Want als die aan het afwassen is en als ik dan leuk met die kinderen ga bonden, lijkt het mij handiger om het andersom te doen. Maar ik zou niet zeggen van direct zeggen nee en dan weglopen.

Nee, en zou je dan bijvoorbeeld alleen willen voorlezen of vragen of die andere kinderen erbij te halen?

Nee, als er andere kinderen in de buurt zijn dan zou ik dat wel doen.

Duidelijk. En casus nummer 2?

Even kijken. Hm, ik zou ze gewoon als zij zin hebben gewoon laten mee schilderen. Maar dat is geen optie. Dan zou ik denk ik A doen.

Ok, ja! En stel dat de mogelijkheid was om de kinderen te laten helpen, dan zou je daarvoor kiezen?

Ja, zolang het om een groep kinderen gaat dat je kan begeleiden en geen scheve gezichten geeft voor andere kinderen in de buurt dan zou ik duidelijk zeggen dat "jij hebt vandaag geholpen, nu mag iemand anders". Maar dat ligt eraan of het heel hip is om je te helpen of niet.

Ja, precies. En casus nummer 3?

Ja, deze was duidelijk. Ik zou aangeven best een aantal dagen naar huis wil brengen, maar niet elke dag.

Ja, en wat is je grootste reden daarachter?

Ik wil niet dat het kindje volledig afhankelijk wordt voor mij. Ik wil wel graag helpen, maar ik wil ook wel wendbaar zijn om allerlei andere dingen te regelen. Ik weet natuurlijk hoe raar je dagen kunnen lopen, omdat dingen ook niet altijd zo gaan zoals ze gepland zijn. En ik wil ook niet in de positie staan om valse beloftes te doen. Dan denk ik dat zoiets een mooie balans kan zijn, toch helpen en toch afstand houden en wel flexibel zijn.

Nee, snap ik. Duidelijk. En de laatste casus?

Dan zou ik A kiezen. Eigenlijk ook weer te hulp schieten maar ook een beetje afstand bewaren en één lijn trekken met alle kinderen. En toch zorgen dat een hulpverlener dat werk kan doen.

Ok, duidelijk. Deze casussen gingen, zoals je waarschijnlijk al gemerkt hebt, over hechting en hoe je daarmee om kan gaan. Als we dan kijken naar specifiek het onderwerp hechting, wat vond je van de informatie die je gekregen hebt tijdens de training?

Hm, nou met name hoe je heel waardvol werk kunt doen zonder dat je kinderen daarna laat vallen. Met name het heel leuk is om met de kinderen te knuffelen, maar dat je ze daar niet mee helpt. En dat je dat wel op een andere manier wel kunt doen. Juist omdat wij uit een andere cultuur komen en creatieve ideeën hebben, toch kunt bijdragen aan toch misschien een slimmere of creatieve andere oplossingen. Andere manieren van werken dan zij gewend zijn, zodat het voor hen ook makkelijker is om het vol te houden met de weinig mensen die daar zijn.

Ja, mooi. En had je al kennis over hechting voor de training?

Hm, nou ja, ik had wel gelezen over de discussie hoe goed vrijwilligerswerk is. En mijn tante die heeft in Indonesië gewoond, daar ben ik ook veel geweest. Zij heeft daar haar eigen Nederlandse school

opgezet met een goed doel. Zoals bijvoorbeeld met de aardbeving hebben zij de boel weer opgepakt. En ik heb haar gesproken over waar de grens ligt. En dat heeft mij alleen maar meer getriggerd om mezelf nuttig te maken met alleen de positieve dingen, en niet alleen de negatieve dingen.

Ja, snap ik. En wat was de invloed van de training op de bewustwording van hechting?

Sorry, ik kon het net niet verstaan.

Oh ik vroeg hoe je de invloed omschrijft die de training heeft gehad op het onderwerp hechting.

Het heeft met name, het is heel concreet geworden. Met heel veel beelden en rollespelen. Ik weet niet precies welke training dit precies was. Maar het ging over een kind die gestraft werd voor je ogen. Wat doe je dan? Dat soort dingen, daar dacht ik dan echt over na denkt dat dit soort dingen echt kunnen gebeuren.

Ja, precies. Er kunnen heftige dingen gebeuren tijdens vrijwilligerswerk.

Ja

Heb je ook veel met andere vrijwilligers gewerkt?

Er waren uiteindelijk in mijn tijd vier gezien. Een Amerikaanse, een tweede Amerikaanse, Belgische en een Zweeds. Van er weg waren verschild voorbereid. De ene vond het heel leuk om te doen, die andere verzon elke dag wel weer wat nieuws. En de laatste vond ik shocking, die kwam eigenlijk om te feesten.

Ok, die heb je er natuurlijk ook tussen zitten.

Ja, en ik vond het namelijk interessant dat de avond van tevoren zei ze van: ik kom morgen niet. En ik had echt zoiets van: hoezo niet? Je doet toch de jongeren en ik de oudere? Ja, nee. Ze ging dus de stad bezoeken. En ik moest dus nog om negen uur's avonds dan nog een hele les in elkaar flansen. Dan had ik opeens twee groepen in plaats van één.

Nee, maar dat is niet hoe het hoort.

Nee, maar het was ook belangrijk om niet alleen te leren hoe je met de kinderen moet communiceren, maar ook met de mede-vrijwilligers.

Ja, dat is ook heel belangrijk hé. En je omschrijft net een situatie dat niet gunstig is voor vrijwilligers en ook niet voor de kinderen. Heb je ook ander gedrag gezien bij vrijwilligers dat je dacht dat het niet adequaat was?

Juist goed is of wel goed is?

Niet goed is.

Hm, ja..

Of juist goed als dat nu toevallig bij je nu naar boven schiet.

Ja, wat ik vooral bijzonder vond op die school voor gehandicapten kinderen kreeg je voordat je weg ging een bloemetje of een fotolijstje.

Hm, hm.

En toen ik weg ging is de hele school naar de binnen plein gekomen, heeft de klassen in gebarentaal een speech gegeven over wat ik betekenen heb en hebben zij voor mij een dansvoorstelling gegeven. Want ik wilde graag dansen en dat kon ik nu niet. Dus deden ze dan voor mij.

Oh wat mooi!

Dat vond ik zo bijzonder. En dat had ik niet realiseert tot dat ik thuis kwam en heb alles een plekje kunnen geven. En ik heb heel lang na zitten denken: wat heb ik nou anders gedaan dan de vrijwilligers die ik heb gezien? En dan ik ben gekomen voor de kinderen. En het is wel zo dat als ik binnen kwam, ik alleen ogen had voor de kinderen. Ik ging altijd op mijn knieën zitten zodat ik oogcontact met hun had. Zij vonden het reuze interessant om een hand te geven wat dat doen ze daar helemaal niet in die cultuur. Dus ik ging elke dag iedereen een hand geven en daar nam ik uitgebreid de tijd voor. En het grappige vind ik dat het misschien lijkt dat de kinderen te veel aan je hechten, terwijl ik aan de andere kant heel duidelijk was. Vanaf dag één gaf ik aan dat ik tijdelijk kwam, vier weken. En dan ga ik weer weg. Nou, en dan gingen we elke weg aftellen en dat was heel duidelijk.

Ja.

Maar ja, toch ook wel de kracht opgezocht.

Ja, mooi dat je tussen die twee dingen een balans hebt kunnen vinden. Dat van het aftellen bijvoorbeeld, hoor ik vrijwilligers wel vaker over. Heb je dat zelf bedacht of heb je dat ook meegekregen uit de training?

Heb ik ook meegekregen uit de training maar ik denk ook dat kinderen daar goed hebben aangeleerd dat vrijwilligers tijdelijk komen. Ook voor het project zelf.

Ja, dus dat vrijwilligers tijdelijk zijn en dat zij niet van jullie afhankelijk moeten zijn.

Ja.

Mooi! En op basis van al deze ervaringen wat je mij dan verteld, zou jij dan de toekomstige vrijwilligers adviseren om de training te volgen?

Absoluut, absoluut.

En wat is de grootste reden dan daarvoor?

Met name eigenlijk twee redenen: één ding is dat je gewoon zorgen dat je namelijk voorbereid bent en dat je niet voor onverwachte situaties komt te staan en daarnaast ook weten wat je doet. Waarom je gaat en hoe je dat goed kunt doen. En dan met name voor de kinderen daar.

Ja, en heb je ook misschien ook een tip voor Stichting Muses om deze training te verbeteren?

Hm, ja ik vind het echt wel een goede training. Het enige misschien is, minder aan de training en aan kinderen, over cultuur.

Wat je net vertelde bedoel je? Dat vind ik wel een mooie.

Ja, en het is meer hechting met mensen in het algemeen en niet per se naar kinderen.

Ja, snap ik. Duidelijk. Ben nu eigenlijk aan het einde van het interview gekomen. Ik weet niet of jij nog vragen hebt, of opmerkingen?

Hm, nou. Eigenlijk niet. Ik vind het super leuk dat ik je kan helpen. Ik heb zoveel lol gehad en het is zo'n leuke ervaring geweest.

Ja, snap ik. Ik vind het ook heel leuk om te luisteren naar al die interviews die ik dan houd, naar al die ervaringen. Dat ik soms echt denk "oh ja, ik moet een interview houden" en dat ik dan snel een vraag opzoek om te stellen. Het blijft interessant om over te praten en te discussiëren wat nou wel goed is om te doen en wat niet goed is. En dan vraag ik mijzelf altijd af van "hé, moet nagaan dat veel vrijwilligers helemaal niet voorbereid op reis gaan". Hoeveel vragen zullen zij dan wel niet hebben?

Ik was echt heel dankbaar, want ik heb zelf ook veel uitgelegd aan andere vrijwilligers. En je bent daar dan alleen en ver weg, en wat doe je dan?

Ja, snap ik.

Want heb je zelf vrijwilligerswerk gedaan?

Ja! Alleen dan helemaal niet via Stichting Muses. Het was een minor voor school. Ik doe Toegepaste Psychologie en als hoofdstroom ontwikkelingspsychologie. Dus toen heb via mijn minor dertien weken ontwikkelingshulp gaan doen in Vietnam. En toen ben ik ook dit soort dingen die jij verteld ook tegengekomen. Ik was er bewust mee bezig en alsnog weet ik dat ik zoveel meer had kunnen vermijden. Wij kunnen Nederlandse zeggen van hechting dit of hechting dat. Maar daar zien ze dat niet zo. Het is dan heel moeilijk om een middenweg te vinden in het goed en niet goed doen.

Ja.

In Vietnam doen zij bijvoorbeeld een middagdutje van 11:00 tot 14:00 uur 's middags. Ik weet nog dat op de dag dat ik weg ging, een docent expres één kind heeft wakker gemaakt om mij gedag te zeggen. Dat klinkt voor sommige mensen heel lief en dat zij dankbaar zijn. Maar bij mij gaat er een belletje rinkelen van: nee, dit is helemaal niet goed. Zoveel vrijwilligers gaan zo onvoorbereid daar naartoe en zo erg de mist in. En de kinderen hebben daar zoveel schade aan. Dus ik was nog niet klaar met dit onderwerp zeg maar. Vandaar dat ik dit als afstudeeronderzoek wilde gaan doen.

Ja!

En ik heb ook vrijwilligers meegemaakt, zoals jij omschreef dat meer voor zichzelf kwamen, feesten en voor het reizen. En dat hoort er natuurlijk ook bij! Maar je moet er natuurlijk wel een middenweg in kunnen vinden om je ook voor iemand anders gaat werken.

Ja.

Het blijft een mooi onderwerp, vind ik.

Ja, maar wel mooi dat je een onderzoek kunt maken zo.

Ja, dat mag ik hopen! Jij bent eigenlijk de vierde die ik spreek. En iedereen zegt van "goh, die training moet je echt volgen. Het is niet per se dat ik door die training dingen niet ben gaan doen, maar wel dat ik daar bewust mee ben omgegaan". Sommige dingen kan je niet vermijden of zeggen dat je dat niet gaat doen. Als je bijvoorbeeld met kinderen van 0 tot 4 gaan helpen, kan je niet zeggen dat je hun luiers niet gaan verschonen of geen eten. Als je zegt "nee", dan zijn er kinderen die niet eten.

Ja

En dat kan natuurlijk ook niet. Dus als je samen oplossingen kunt bedenken.. En dat probeert Stichting Muses en dan ben ik heel blij dat ik mij nog met dit onderwerp bezig kan houden.

Ja, leuk hoor!

Super bedankt voor je leuk verhalen, je tijd en beschikbaarheid.

Ja, graag gedaan! Jij succes met het afronden.

Ja, dank je wel! Als je interesse zou hebben, zou ik het eindresultaat naar je kunnen mailen.

Oh, dat wil ik wel hoor!

Ja? Ok! Ja, want sommige mensen willen dat helemaal niet. Dus ik vraag het maar voor de zekerheid. Dan hoop ik dat ik het ergens in Juni stuur, dat betekent dat ik het dan gehaald heb!

Ja, is goed.

Nog succes met je masterscriptie! Fijne avond.

Ja, fijne avond!

Interview D.

Hallo, met D.

Hi D., met Demi van Stichting Muses.

Hoi hoi.

Hoi hoi, ben je er klaar voor?

Ja, zeker.

Nou, ten eerste wil ik je natuurlijk heel erg bedanken dat je mee wilt doen aan dit onderzoek. Zoals je misschien al weet ben ik Demi en ben ik aan het afstuderen bij Stichting Muses. Ik doe voornamelijk onderzoek naar de Wijzer met Kids. Daarvoor heb ik jou bij nodig om te vragen naar de ervaringen die je hebt meegemaakt, naar de invloed van de training en vragen hoe je met verschillende situaties bent omgegaan. Daarbij wil ik ook graag dat je weet dat ik dit gesprek wil opnemen zodat ik het kan terugluisteren en analyseren.

Geen probleem.

De gegevens worden sowieso anoniem verwerkt en zodra ik deze geanalyseerd heb, wordt dit gesprek ook verwijderd. Dan weet je dat ook.

Ok!

Wat is je leeftijd?

Ik ben 23.

Ok. En wat is je hoogst afgeronde opleiding?

Ik heb bachelor van universiteit afgerond.

Welke richting?

Bouwkunde.

Bouwkunde, ok! Wat je was nu ook bezig met je afstudeeronderzoek, gaf je aan?

Ja, ik ben nu de master aan het afronden.

Ok, spannend! Waar gaat je onderzoek over?

Ook iets met kinderen, maar dan wel heel anders. Hm, kinderen fietsen steeds minder vaak naar de basisschool en beweging sowieso minder vaak. Wat ook niet zo goed is voor hun ontwikkeling. Dus ik

ben eigenlijk een onderzoek aan het doen welke factoren in de bebouwde omgeving daar invloed op kunnen hebben. Om op die manier eigenlijk een beetje te bedenken hoe je dat eigenlijk tegen kan gaan.

Ok, en is dat dan meer ook over hoe kinderen veilig kunnen fietsen naar school?

Ja, dus ik ga ook kijken naar de infrastructuur en wat naar ouders ervan vinden natuurlijk. Dat soort dingen allemaal.

Ok, wat interessant. Ook een hele andere manier om ook met kinderen bezig te gaan natuurlijk.

Ja.

Ja, want je hebt vrijwilligerswerk gedaan. Heb je ook echt met kinderen gewerkt?

Ja. Ik zat in een weeshuis, waar alleen maar meisjes woonden. De jongste was 11. Ik had specifiek aangegeven dat ik niet met te jonge kinderen wilde werken, omdat ik weinig ervaring had met kinderen dus dat leek mij heel ingewikkeld. En ik zat daar negen weken, ik had niet een duidelijke taak want ze waren niet zo goed ingesteld op vrijwilligers. Dus aan het begin was ik ook maar een beetje aan het bedenken wat ik kon doen. Dus dat was heel lastig.

Ok! En je was in Peru geweest toch?

Ja

En spreek je ook Spaans?

Ja, ik heb eerst Spaans geleerd. Ik had vier weken Spaanse les dus ik kon toen echt maar de basis, maar wel genoeg om een beetje te communiceren. En na die negen weken was mijn Spaans natuurlijk veel beter.

Oh, wat leuk! Wat goed van je dat je dan Spaans ben gaan leren. Je zei dat je al negen weken weg was, en hoe heb je het allemaal ervaren? Het vrijwilligerswerk en in verre land?

Ja, ik vond het echt fantastisch. Ik was trouwens wel meer dan negen weken weg, ik was negen weken op het project. Maar in totaal was ik vier maanden.

Oh wow!

Ja, nee. Ik vond het heel erg leuk. Ja, je staat er natuurlijk helemaal alleen voor. Dat leek minder moeilijk dan ik had verwacht en daar kwam ik wel allemaal uit. Ik was al wel natuurlijk 21, dus het is niet zo dat ik heel jong was. Ik had een heel leuk gastgezin, het was een makkelijke plek om andere vrijwilligers te leren kennen. Dus ja, ik vond het allemaal wel heel leuk.

Ja, leuk! En voor dat je ging heb je natuurlijk de Wijzer met Kids gevolgd. Hoe wist jij dat deze training gegeven werd?

Hm, ik had mijn reis geboekt bij travel active. En die hadden het aangeraden om daaraan mee te doen. Ik heb eerst meegedaan aan een algemene voorbereiding voor vrijwilligerswerk en toen vertelde ze daar dat ze meer cursussen hadden. En toen heb ik er nog een gedaan. Zo is dat gegaan.

Ok, dus het was niet verplicht?

Nee. Ik denk dat die andere wel verplicht was.

Ok, en wat was de reden dat je zelf hebt gekozen om de training Wijzer met Kids te volgen?

Omdat ik heel weinig ervaring had met kinderen en het leek mij heel handig om wat meer te kunnen stellen. En die vond de eerste cursus harstikke leuk dus..

Wat fijn! En wat voor je van de training Wijzer met Kids?

Ja, ik moet eerlijk zeggen dat ik er niet heel veel meer van weet. Het was wel lang geleden. Maar het was wel leuk. Wij hebben dingen geleerd zoals soort spelletjes die ze zou kunnen doen en meer geleerd over de ontwikkeling van de kinderen. Wat heel interessant was, omdat ik daar nog helemaal geen verstand van had.

Nee..

Dus dat was zeker nieuwe informatie en iedereen zat in hetzelfde schuitje zeg maar, dus je kon goed van elkaar leren en elkaar helpen.

Fijn! En heb je ervaren dat je de informatie die je tijdens de training hebt gekregen, ook echt gebruikt hebt in het buitenland?

Hm, nou voor een deel denk ik wel. Ik kan niet hele specifieke voorbeelden noemen. In ieder geval wel wat ik al naar jou had gemaild. Over de hechting, dat je dan kinderen niet moest voortrekken. En nog een ander, die ben ik wel even kwijt maar heb ik wel in de mail gezet. Daar ben ik vooral bewust mee bezig geweest, en ik had daar ook van meegekregen dingen zoals dingen die je kon voorbereiden zoals spelletjes met kinderen of iets anders. Dat heb ik dus ook van tevoren gedaan, dus toen ik daar zat en niet echt een complete taak had, dat ik daar zelf dingen kon gaan bedenken om met ze te doen toen ze klaar waren met huiswerk.

Oh ja, leuk! En wat je dan nog van de training weet, denk je dat je onderwerpen hebt gemist in de training?

Hm, nee. Dat gevoel heb ik niet. Of misschien dat puntje dat ik geen concrete taak had, toen wist ik niet zo heel goed hoe ik daar mee om moest gaan. Dus ik wist niet zo goed hoe ik initiatief moest nemen en wat ik moest doen. Terwijl als zij misschien daar tips voor hadden gegeven of zo, had ik eerder dat zelfvertrouwen gehad.

Dus je bedoelt dat als je niet weet welke taken je precies hebt, dat ze in de training bespreken hoe je dat met je project kan communiceren?

Ja! I

Ja! Ik heb zelf ook zelf vrijwilligerswerk gedaan in Vietnam en daar hadden wij ook niet een duidelijke taak. En in het begin was je meer opzoek naar iets wat je kon doen, dan daadwerkelijk iets te doen. Dus dat koste uiteindelijk heel veel tijd van je vrijwilligerswerk met het uitzoeken wat je kan doen. Terwijl je achteraf ook al dingen had kunnen doen in die weken dat je alles nog aan het uitzoeken was. Dus het is een hele goede tip van je!

Ja! Het maakt het ook lastiger dat die, de vrouwen die daar dan woonden, de nonnen, het allemaal draaide om dat geloof zeg maar. En ik hoor daar niet bij ofzo, dus ik was sowiesoal een buitenstaander en de meeste hadden ook even nodig totdat zij erachter kwamen dat zij met mij konden praten. De begeleiding zeg maar.

Ja.

Ik had het idee dat zij gewend waren dat de vrijwilligers een beetje maar met de meisjes zaten te spelen en verder niks deden. Want toen zij erachter kwamen dat ik wel initiatief nam, dan kwamen ze ook vragen of ik dit of dat wilde doen.

Oh ja, snap ik. Er zijn natuurlijk ook vrijwilligers die alleen komen om met de kinderen te spelen. En vaak hebben het project een verkeerd beeld van een vrijwilliger die eigenlijk echt iets wil gaan doen.

Ja.

Wat heb je uiteindelijk voorgesteld aan het project om te doen?

Ik had al van tevoren wat kaartjes gemaakt met Engelse woordjes. Zij kregen al Engelse les, dus daar kon ik dan een beetje mee helpen. We hebben een soort van memory spel daarvan gemaakt en zo konden we Engelse woorden leren.

Oh leuk!

Dus dat was het eerste. En later stelde de begeleiders voor dat ik in de stad wat spulletjes kon kopen om sieraden te maken. Dat was dan heel goedkoop. Nou ja, voor mij was het dan misschien goedkoop,

voor hen misschien niet. Dus ik had wat dammetjes en kraaltjes gekocht. En daar kon je dan heel makkelijk oorbelletjes mee maken.

Oh ja, leuk!

Dus toen gingen we dat steeds doen. En het heeft mij heel weinig geld gekost en zij vonden dat fantastisch.

Ja! Je vertelde ook dat zij dat achteraf mochten houden?

Ja.

Je had ook aangegeven dat dat ook te maken had met hechting en dat je daar bewust mee om was gegaan.

Ja, dat was ook het idee van de mevrouw. Het was eerlijker dat ik niet steeds aan die meisjes mee naar huis zou geven. Want sommige meisjes gingen elke dag naar school, dus die zagen mij bijna nooit. Dus die zouden dan bijna nooit wat krijgen. Dus toen had zij aan mij voorgesteld om "jij moet alles mee naar huis nemen en later verdelen over alle kinderen". En dat heb ik toen een beetje gebruikt als een manier dat zij ook konden gebruiken om uit te kijken naar de dag dat ik weg ging.

Oh, wat handig! Want ging je ook met hen praten over dat je weg ging en dat je ook dat je op een bepaalde dag weg ging?

Ja, ik liet regelmatig vallen van "oh, nog zoveel weken en dan ging ik weg". En dat ging altijd ook een beetje automatisch, want als zij die oorbellen moesten inleveren en dat vonden zij ook heel jammer. Maar toen zei ik: ja, maar je krijgt het over vijf weken terug. Want dan ga ik naar huis toen. En dat werd dan vier weken, drie weken. En daarna wisten de mensen ook van "Oh ja, je gaat over twee weken weg hé". "Ja" zei ik dan.

Dus je hebt eigenlijk iets minder leuks en iets leukers samengevoegd en daar een middenweg in gevonden.

Ja, dat ging een beetje toevallig. Had ik van tevoren niet zo bedacht, maar dat kwam wel mooi uit.

Ja, is ook een goede tip voor de toekomstige vrijwilligers. Zo kan je het ook natuurlijk brengen. En had je de casussen nog gezien die ik gestuurd had?

Ja.

Ok, dit zijn situaties die vrijwilligers ook omschrijven dat gebeurd is. En het zijn zeg maar ook moeilijke situaties om mee om te gaan omdat je natuurlijk zit met het stukje hechting en hoe ga je daar mee om.

Dus aan jou de vraag of wij samen die casus kunnen bespreken en dat je de antwoorden kan geven?
Op casus 1?

Oh ja, ik weet de casus niet uit mijn hoofd.

Oh, dan ga ik dat even voorlezen. (Lees casus 1 voor).

Ja, ik had A gekozen.

Oh je hebt wel je antwoorden?

Nou ik had het al bedacht en ik er net nog even naar gekeken. Maar ik weet niet welke optie het was. Maar ik ging bij deze casus voor optie A.

Ok! En zat daar nog een bijzondere reden achter?

Hm, nou ik verplaats me dus daarheen alsof het daar dan gebeurd was. En dan zou ik sowieso geen nee zeggen omdat ik dat wel leuk zou vinden om te doen. En dan zou ik het ook belangrijk vinden dat ik niet een-op-een met iemand. Dus dan zou ik dan ook kijken naar andere die ook klaar waren met huiswerk om erbij te komen zitten.

Ja, heel goed. Casus 2 (leest casus 2 voor en leest optie A. voor).

Ja, dat was hem.

Ok, dat is dan lekker makkelijk zoals je altijd de eerste neemt. Hoef ik maar eentje voort te lezen. Maar ok, eigenlijk om dezelfde reden of een andere?

Ja, wel ongeveer. Ik kon mij hier wat moeilijker in verplaatsen omdat ik dit niet als taak had. Het schilderen enzo, maar ik zou het belangrijker vinden dat ik ze niet afwijs dan dat ik mijn werk daar afkrijg.

Ok, duidelijk. Casus nummer 3 (leest casus nummer 3, optie A voor).

Ja! Dat was hem weer.

Kan je dat toelichten?

Ja, het zit veel te veel risico aan en die verantwoordelijkheid zou ik niet willen nemen. Ik zou het wel aan haar uitleggen. De andere optie waar je nee zei was ook dat je aan niet durft aan te kijken.

Ja! En dan had je ook de optie dat je een paar dagen zou lopen maar niet de hele week en de laatste dat je eigenlijk zou schikken en zou weg lopen.

Nee, ik zou sowieso uitleggen waarom ik het niet zou doen en dan aan het kind spreken waarom ik het niet zou doen. Ja, omdat dat eerlijk is.

Ja, nee. Snap ik! En de laatste? (Leest casus 4 voor)

Volgens mij had ik daar de derde.

(Leest optie C voor)

Ja. Dit is namelijk volgens mij met hechting in je achterhoofd niet de beste optie. Maar dit is wel vrijwel zo letterlijk gebeurd. En toen heb ik ook zo ongeveer gereageerd. Dus dat is nu wel realistisch.

Ok, en je zegt net dat als je hechting in je achterhoofd houdt dat het niet de beste optie is, maar dat je toen zo zou reageren. Hoe zou je bijvoorbeeld vandaag reageren?

Er stond ook een optie tussen dat je een dan begeleider erbij vraagt, dus dat zou dan beter zijn. Maar de reden waarom ik dat toen niet heb gedaan was omdat de begeleiders heel erg druk en ook redelijk afstandelijk, in ieder geval toen ik erbij was. Dus dat zij niet heel veel aandacht hadden voor die meisjes en die hadden natuurlijk ook heel veel kinderen daar. Dus dan dacht ik: ja, ze was nu aan het huilen dus ik kan haar troosten en vragen wat er aan de hand is.

Ja, je denkt in ieder geval al goed na over de keuzes die je zou maken. Dus dat is al heel fijn. Dat waren de casussen, en je hebt waarschijnlijk ook door dat het vooral gaat over hechting. Wat vond je van de informatie die je tijdens de training hebt gehad over hechting?

Als ik mij dat herinner was dat niet heel veel. Wat ik wel jammer vond, want het was wel heel duidelijk dat het een groot probleem was en dat je het moest voorkomen. Daar kregen wij wel een aantal tips voor. Maar het is wel belangrijk dat zij daar meer aandacht aan zouden schenken.

Ja. Wanneer had je de training ook al weer gevolgd?

Ik ging in februari 2016 weg, en ik denk dat ik rond januari dan de training gevolgd heb.

Ja, toen was het vrij recent. Maar ik snap heel goed wat je bedoelt. Had je voor de training al kennis over hechting en hoe dat in zijn werking gaat?

Nee, totaal niet.

Je gaf net ook al aan dat de informatie die je had gekregen niet heel veel was. Maar denk je dat de informatie die je wel hebt gehad, invloed hebben gehad op het bewust worden van hechting?

Ja, dat wel. Toen ik daar was vond ik sommige meisjes ook gezelliger dan andere meisjes. Maar toen had ik echt zoiets dat ik het niet moest uiten en eigenlijk ook moest negeren dat ik dat voel. Want dat was slecht.

Van dat mag niet. Ja, goed. En heb je ook veel met andere vrijwilligers gewerkt bij jouw project?

Ja, jawel. Daar was één iemand anders in de eerste weken dat ik daar nog niet zoveel deed. Dus toen was ik toen vooral. Ja, zij deden een workshop dat die meisjes toen vooral moesten beetje schilderen, ja, van dat pottery. Weet even niet het Nederlandse woord.

Ja, ja. Ik snap wat je bedoelt.

Daar zat ik gewoon bij, dus dan gingen wij gewoon samen zitten en zingen. Dus toen was er wel toen iemand. De weken dat ik sieraden ging doen was er niemand bij. En de laatste weken was er weer iemand bij die dan met mij mee deed.

Ja. En heb je met de vrijwilligers waarmee ze samen mee gewerkt hebt of opdrachten mee hebt gedaan, bij hen gedrag gezien dat jij geleerd hebt dat niet adequaat was?

Of ik iets heb gezien dat zij hebben gedaan?

Ja.

Hm, nou niet iets wat ongepast. Eén van die mensen was passief en nam gewoon geen initiatief. Daar stoort ik mij persoonlijk aan, maar daar deed zij niemand kwaad mee of zo.

En heb je gedrag gezien dat je juist goed vond bij hen?

Hm, niet specifiek volgens mij. Een beetje zoals mij, ze waren ook spontaan en probeerden iets te betekenen en Spaans te leren.

Ok. Dan ga ik nu eigenlijk naar de twee laatste vragen. Op basis van je eigen ervaringen, zou jij de volgende vrijwilligers aanraden om de training 'Wijzer met Kids' te volgen?

Ja, zeker. Je gaat zeker meer voorbereid naar zo'n training toe.

Ja, snap ik. En de volgende heb ik misschien al een antwoord op gegeven, maar heb jij misschien een tip voor Muses om deze training te verbeteren?

Hm, ja. Ik zou inderdaad meer uitleggen over hechting en hoe je dat tegen kunt gaan. Of misschien wat casussen meer voorleggen, zoals die van jou bijvoorbeeld. Kan zijn dat zij die toen ook hadden gedaan hoor, kan zijn dat ik al een deel vergeten ben. Maar vooral denk ik praktische situaties voorleggen en hoe je die situaties tegen kan gaan. Dat helpt ik denk ik heel erg.

Ja, mooi tip! Heb jij nog vragen of opmerkingen?

Nee, eigenlijk niet.

Nou, dan heb ik denk ik al mijn vragen gesteld. Dus dat was lekker vlot. Als je het zou willen, zou ik ook het eindresultaat naar je toe kunnen sturen. Maar voel je niet verplicht, het is meer dat je hebt bijgedragen dus als ze zou willen weten wat het eindresultaat is, dan kan ik dit natuurlijk naar je toe mailen.

Ja, dat vind ik wel leuk hoor.

Ok! Dat was het dan eigenlijk. Dan wil ik je bedanken dat je toch ondanks je drukke schema tijd hebt kunnen vinden om met mij te kletsen. Ik wens je heel veel succes met je onderzoek en dat wij allebei slagen.

Ja, jij ook veel succes! Ik was nog wel benieuwd, welke opleiding doe jij eigenlijk?

Toegepaste Psychologie. En mijn hoofdstroom is ontwikkelingspsychologie, dus vooral met kinderen. Een naaraanleiding van mijn vrijwilligerswerk in Vietnam, toen ik eenmaal thuis was, was ik niet gerust met het idee dat sommige vrijwilligers niet voorbereid waren voor vrijwilligerswerk. Toen wilde ik er nog even meer door gaan, dus vandaar dat ik dit onderwerp heb gekozen.

Ja, mooi!

Wens ik je nog een hele fijne avond en wie weet tot ziens!

Doei doei.

Interview E.

Hi, hi. Hallo?

Hi

Hoi hoi. Ben je er klaar voor?

Yes. Ik ben ondertussen even jouw mailtje aan het zoeken met de casussen.

Oh ja, maar vertel eens. Waar zit je in Vietnam?

In Ho Chi Min.

Oh ja, leuk! Wat voor project doe je dan daar?

Ik ben nu bezig met een voedshop, ik heb vandaag mijn eerste dag gehad. Het is eigenlijk eten, het is een restaurant voor arme mensen. Ze kunnen voor nog niet eens acht cent, kunnen zij een maaltijd kopen. Ik help met serveren, schoonmaken en dat soort dingen.

Ok, wow. Dat is een mooi doel.

Ja, het is wel gaaf inderdaad.

Ja. Ben je nu dan vrijwilligerswerk aan het doen, dat je daarvoor de trainingen hebt gevolgd?

Nee, ik ben al sinds januari nu aan het reizen.

Ok.

In januari was ik in Nepal en daar heb ik les gegeven aan monniken.

Ah ok, ja. Want ik vond je mailtje heel interessant. Omdat jij aangaf dat zij daar zich nergens aan hechten.. Dat wist ik helemaal niet

Klopt, ja. Dat is iets van het boeddhisme. Dat gaat over non-attachment, dat jij je nergens mag hechten. Want als je dat doet, dan brengt dat ja, hoe zeg je dat suffering? Ik heb al een tijdje geen Nederlands gepraat

Geef niet hoor. Ok, ik begin even bij het begin. Je weet dat ik Demi ben en dat ik bij Stichting Muses aan het afstuderen ben.

Hm, hm.

Ik doe voornamelijk onderzoek naar de 'Wijzer met Kids'. En ik wil vragen naar je ervaringen, naar de invloed die de training heeft gehad op je vrijwilligerswerk en hoe je met verschillende situaties bent

omgegaan. Vandaar ook de casussen. En zoals ik al net zei, wil ik graag het gesprek opnemen zodat ik het kan terugluisteren en kan analyseren. Daarbij wil ik ook graag dat je weet dat de gegevens anoniem verwerkt worden. Dus dat jouw naam nergens komt te staan

Hm, hm

Dan weet je dat. En heb je nog een aantal gegevens voor mij? Zoals je leeftijd en je hoogste afgeronde opleiding.

Ik ben nu bezig met Toegepaste Psychologie, op hbo.

Oh, ik ben daarvoor nu aan het afstuderen. Dus dat is wel heel toevallig!

Oh echt, wat cool

Ja

Nice! Nee, als ik terug ben ga ik afstuderen. Is in ieder geval wel de bedoeling.

Want zit je nu daar voor je studie?

Nee, ik ben even gestopt.

Ok, en in welk jaar ben je gestopt?

Ik heb nog zes maanden over, dus ik zit in het vierde jaar.

Dus je moet nog afstuderen.

Ja, ja

En hoe oud ben je?

Ik ben nu 23

Ok. Nou, ik vind het toch wel een beetje gek om het over Nepal te hebben terwijl je nu in Vietnam bent. Maar voordat je naar Nepal bent gegaan, heb je dus de training 'Wijzer met Kids' gevolgd. En dat was dus voor het project van de monniken?

Ja

En wat waren daar precies je taken?

Hm, in de ochtenden had ik, moest ik les geven aan monniken. Ik had drie klassen, eerst een kindergarden. Die zijn 5 of zo iets. Ik had ook wat oudere, kinderen van zestien en vijftien. Een beetje daartussenin. Ik moest zelf lesplannen bedenken. Het was niet de enige Engelse les, zij hadden gewoon

Engelse docent. Ik was voor de aanvulling. Dus ik kon gewoon mijn eigen les indelen en ik had ook gewoon mijn eigen klas en stond voor helemaal alleen in de.. ja het was geen lokaal, het was een slaapkamer want er was geen lokaal. Dus ja

Wow!

Ja, dat tot de middag ging ik ergens anders heen. Maar dat was niet met kinderen. Wel met monniken, maar niet met kinderen.

Nee, ok. Hoe lang heb je hier gewerkt?

Acht weken

Nog best wel een tijdje dan

Ja, zeker

En hoe heb je dat allemaal ervaren? Naar een ver land gaan, vrijwilligerswerk doen, les geven?

Super vet. In het begin vond ik het best wel een best erg moeilijk. Want in moest acht weken lang, iedere dag, drie verschillende lessen bedenken van veertig minuten. En veertig minuten is niet heel lang. Als je een uur hebt, is dat ook nog wel goed. Maar veertig minuten is toch nog best kort om iets te doen. Dus het was best moeilijk en sommige personeelsleden waren niet heel aardig. Dus dat was wel lastig, maar voor de rest was het echt super. Een hele gave ervaring.

Ja, snap ik

Ik heb nog geen heimwee gehad

Want je bent nu van Nepal naar Vietnam gegaan?

Eerst naar Sri Lanka

Oh, dat ook nog

Ja, van Nepal naar Sri Lanka en vanaf daar naar Vietnam

Oh wow! En hoe lang ben je van plan om te reizen?

Dit is nu mijn eerste week hier. En dan nog drie weken voor vrijwilligerswerk en dan twee weken echt reizen.

Ok, leuk.

En daarna ga ik gewoon weer naar huis

Oh ok, wat vet joh. Even over de training 'Wijzer met Kids', hoe wist je dat deze training gegeven werd?

Omdat ik verplicht werd om het te volgen van travel active

Ah ok, dus zij hebben het verplicht dat je de voorbereidingstraining volgde en de wijzer met kids?

Ja

En wat vond je van de wijzer met kids?

Het was wel ok, maar een beetje overbodig voor mij

Ok, en hoe komt het dat het voor jou overbodig was?

Hm, nou. Omdat.. Ik weet niet of jij ook in je opleiding.. Waar studeer jij Toegepaste Psychologie? Ook in Nijmegen of?

Nee, in Deventer

Nou, bij mij was het in ieder geval zo dat ik al veel heb geleerd over trainingen geven en dat ik ook zelf veel trainingen heb gegeven dus voor een groep staan en ik heb mijn minor in pedagogiek gedaan. Dus over hechting en dat soort onderwerpen wist ik al veel van af. Oh, wacht heel even ik.. Sorry!

Oh ok, dus het was voor jou een beetje te veel van het goeie?

Ja, het was voor mij allemaal best wel logisch en vanzelfsprekend. Ik wist eigenlijk ook niet zo goed wat ik wel kon gebruiken en wat niet, omdat ik nog niks van het project af wist.

Ja, snap ik

Ik was niet heel goed geïnformeerd hoe ik les moest geven en waar. Maar goed, dat ligt verder niet bij Muses natuurlijk. Het was fijn geweest als zij van tevoren een selectie hadden gemaakt voor mensen die al enigszins ervaring hebben en mensen die totaal nul ervaring hadden.

Ja, dus je zegt dat de partnerorganisatie het heeft verplicht, maar als die het niet verplicht had dan zou je de 'wijzer met kids' niet gaan volgen.

Nee

Nee, ok

Maar ik snap heel goed dat zij het verplichten want er waren meisjes van achttien, die net klaar waren met middelbare school en die verder nog niks gedaan hebben. Dus ik kan mij voorstellen dat zij daar misschien minder over nagedacht hebben. Maar ik ben nu drieëntwintig en ik heb veel opgepast en de

minor gevolgd. Dus het was een beetje te. Ik moest er helemaal voor naar Amsterdam en mijn treinkaartje betalen. Dus het koste ook allemaal veel geld.

Ja, snap ik.

Beetje jammer

Ja, maar ik snap het. Kijk als je het allemaal al wel weet. Maar als je iets nieuws leert dan is het anders. Maar als het toch alleen herhaling is van wat je al weet, dan snap ik dat je het vond tegenvallen. Maar zijn er misschien andere onderwerpen die je gemist hebt in de training?

Hm, dat is een goeie vraag. Dat is lang geleden. Wat ik er nog van weet is dat het vrij basic. Wat ik wel heel goed vond is dat we gingen nadenken over de werkvormen die je kon doen. Dus daar heb ik wel baat aan gehad. Het is niet zo dat ik het helemaal nutteloos vond, het was sowieso een leuke groep en leuk om in de stemming te komen. Sommige hadden een idee dat ik dacht dat ik dat ook kon doen. Dus het samenzijn met andere en ideeën delen was heel waardevol. Ja, wat ik gemist heb, ja. Niet zoveel

Nee, ok. En je zegt net wat over het samenzijn en dat andere een idee had die je kon gebruiken. Heb je ervaren dat je de informatie die je tijdens de informatie hebt gehad, ook daadwerkelijk hebt kunnen gebruiken in het buitenland?

Ja, op zich wel.

Heb je daar misschien een voorbeeld voor? Van bedoel ik

Even denken. Een van de andere vrijwilliger die er was die had bedacht dat het misschien leuk was om thema dagen te organiseren. Dan kun je bijvoorbeeld bij themadag fruit alles over fruit bedenken. Dus dat heb ik wel toegepast. Dat ik een thema koos, en dat ik dan voor de kleinere een opdracht had en voor de oudere een andere opdracht. Maar dat ik wel in dezelfde thema bleef. Dat was voor mijzelf wat makkelijker om voort te bereiden ook.

Ok, mooie! En had je de casussen nog gezien?

Ja, die heb ik ook nu voor me.

Dit zijn situaties die in het echt ook natuurlijk kunnen gebeuren. Dit zijn ook situaties die vrijwilligers aangegeven hebben dat dit gebeurd is en dat zij niet wisten wat zij moesten doen. En dan wil ik aan jou vragen hoe je op deze situaties zou reageren na het volgen van de training en terwijl je in het buitenland bent. Nu ben jij eenmaal nog in het buitenland, dus neem ik aan dat jij daar niet in moet verplaatsen

Ik ben wel uit Nepal, dus

Ja, verplaats je maar even terug. En voor casus 1, weet niet of je die al had gelezen?

Ja, ik zou voor A kiezen.

Je zou voor A kiezen, ja. En wat is je reden daarvoor?

Ja, omdat ik altijd wel in ben om te helpen vooral als een kind iets graag wil helpen. Dit wijst erop dat je de vriendjes en vriendinnetjes erbij roept en dat je niet één kind te veel aandacht kan geven. Je wilt niet te veel persoonlijke aandacht geven en favorieten maken. Dus ja, ik zou zeker willen voorlezen en hoe meer, hoe beter.

Ja, ok. Harstikke goed. En voor casus 2?

Oh ja, die vond ik wel lastig. Ik weet het niet zo goed. Ik zou misschien C doen. Als ik echt een deadline heb en veel werk moet doen, dan zou ik wel zeggen dat het lief is dat ze willen helpen. Ik zou dan zeggen dat ik hard zou gaan werken en dat zij lekker zouden gaan voetballen. Ik zou niet eerst gaan voetballen met ze en dan weg gaan. Omdat het ook niet ok is dat je een spel belooft te doen en dan halverwege weggaan. Dus ik zou aan hen uitleggen dat ik zou moeten werken maar dat zij mij daarbij niet hoeven te helpen. Zoiets

Ja, ok. Harstikke goed.

Ik zou het hen wel uitleggen

En niet wegsturen?

Nee, nee. Ik zou het uitleggen dat ik dit dan zelf moet doen

Ja, ok. Harstikke goed. En casus 3?

Ligt eraan hoe lang. Omdat ik voor acht weken bezig was, als ik acht weken dat zou moeten doen, dan denk ik niet dat ik dat zou doen. Als het bijvoorbeeld maar voor één weekje is, dan wel. Misschien zou ik dan een combinatie van A en C doen.

Ja, ok. En wat is de reden dat je het niet dan acht weken lang zou doen?

Nou, meer omdat ik geleerd heb dat als je veel een op een contact niet goed is omdat je dan een hechting kan opbouwen met het kind. Ik vind het toch heel lastig, want als wij toch dezelfde kant op moeten op hetzelfde tijd dan is het ook raar om niet samen te lopen. Maar ik zou het wel bespreekbaar maken en vragen of het wel slim is, de reden uitleggen waarom ik het niet zou doen. En vragen wat ik zou kunnen doen. Als ik bijvoorbeeld dus vertel dat ik dat niet ga doen, wat zij daar zelf van vinden

Ja, ok. Harstikke goed. En de laatste?

Oh ja, misschien A denk ik. Want ik houd gewoon van knuffelen, dus zij mogen mij sowieso knuffelen. Maar het is wel belangrijk om professioneel te blijven, dus naast je neerzetten en ik op schot zitten of wat dan ook. Toch een beetje de afstand hanteren. En het probleem, ligt er een beetje aan of er een lokale hulpverlener erbij nodig is of niet

Ja, ok. En op welk punt zou je het zelf oplossen, bijvoorbeeld?

Hm, ja misschien als zij gevallen is ofzo. Niet echt verwondingen is, als er niet iets heel ernstig aan de hand is.

Ja, ok. Je hebt dus net allemaal antwoordmogelijkheden gekregen en de casussen gaan vooral over hechting. Maar dat had je denk ik zelf ook wel door. Je zei al dat je veel wist over hechting en hoe dat in zijn werking gaat. Maar als je dan kijk naar de informatie die je tijdens de training hebt gehad, wat vond je daar dan van?

Oh, dat weet ik echt niet. Of je bedoel, oh ok.. Sorry, ik werd afgeleid. Nee, de informatie die ik daar gekregen heb was op zich wel goed. Was vooral een samenvatting van mij. Oh sorry, ik moet even van locatie wisselen want deze kamer wordt schoongemaakt. Kun je mij zo nog goed horen?

Ja, zeker.

Hm ok, informatie over hechting van Stichting Muses. Ze hebben het zeker goed uitgelegd, ze hebben mij gebruikt om het uit te leggen. Ik heb gezegd dat ik daar ervaring mee had, dus ze hebben mij gevraagd of ik daar iets wilde over vertellen. Wat ik dus wist. Ja, dus voor mij was het meer samenvattend en kennis weer ophalen.

Even informatie opfrissen, ja. En heeft die informatie ook invloed gehad op het bewust worden van hechting?

Hm ja, dat wel. Dat zeker. Ik wist het allemaal wel, maar ik had eigenlijk niet bedacht dat het zo belangrijk was. Voor mij was hechting dan niet echt aan de orde. Maar als ik dan echt op een basisschool of zoiets had gezeten terecht was gekomen, dan had ik anders gereageerd dan als ik voor de training had gedaan.

Oh ja. En heb je veel met vrijwilligers gewerkt daar?

Ja, ook

En heb je misschien bij hen gedrag gezien dat jij geleerd hebt dat niet adequaat was?

Hm, nee. Want we hadden allebei een andere klas. Oh, wij hebben trouwens wel een keer les gegeven samen. Hm, maar nee. Hij was.. Nee, ik heb niks raars gezien.

Ok, en misschien iets dat juist goed was?

Nee, niet per se op het gebied van hechting.

Nee, ok. Andere dingen.

Het was lastig om met monniken

Ja, wil je misschien dan meer over tellen? Want hoe was het dan voor jou? Want je doet een studie, je hebt de minor pedagogiek gedaan waar je alles over hechting leert. En dan ga je werken voor mensen die leren dat hechting niet mag. Nou ja, niet mag. Niet aan de orde komt.

Het mag inderdaad niet. Maar nou, in het boeddhisme geloven zij.. Zij willen gewoon gelukkig zijn en willen ze zo min mogelijk suffering. Ja, hoe zeg je dat in het Nederlands ook alweer?

Ja, het leiden misschien?

Ja, precies. Leiden

Ik snap wat je bedoelt

Zij proberen het zo makkelijk mogelijk te doen. De monniken gaan natuurlijk niet trouwen, want dat kan allemaal leiden opleveren. Zij geloven allemaal in reïncarnatie. Zij zeggen dat je tegen iedereen aardig moet zijn en van iedereen evenveel moet houden. Want ze zeggen dat jij misschien in je vorige leven, je eerste vijand je vader of moeder zijn geweest. Dat weet je niet omdat je zoveel levens hebt gehad. Dus iedereen kan je vader of moeder geweest zijn. Daarom is iedereen even belangrijk en daarom bestaat hechting niet. Iedereen staat daar gelijk dus je kan je niet meer hechten aan iemand dan aan iemand anders. Iedereen is hetzelfde. Ze geloven dat alles leegte is, emptiness noemen zij dat. Het is een lastige maar het komt erop neer dat je alles is leeg. Dus, hoe leg ik dat uit? Niks is eigenlijk belangrijk. Het enige wat belangrijk is, ben jezelf en dat je de mensheid helpt. Dus dingen en mensen zijn niet belangrijk en het enige belangrijk is dat je gelukkig bent en de buddhahood bereikt.

Ok, en dat is?

Buddhahood is zeg maar, naar de hemel gaan. Maar daar moet je wel hard voor werken.

Jeetje, wat interessant. Heel anders dan wat je hier allemaal leert.

Sorry?

Ja, heel anders dan wat je hier allemaal leert

Ja, totaal anders. Alles gaat om non-attachment en daar moet je voor gaan. Het leven staat ervoor dat je alles kwijtraakt, dus je moet je nergens aan hechten. Zo weet je zeker dat je suffering krijgt, leiden.

Ja, en heb je voor jezelf een middenweg kunnen vinden? Van wat je in Nederland allemaal geleerd hebt en wat je daar vooral moest doen?

Hm, ja. Best wel. Het is wel gaaf. Want 's ochtends moest ik dan les geven aan de jongere monniken. Maar in de middag had ik gesprekken met oudere monniken. Die waren eind twintig, dus beetje mijn leeftijd. Dus dat was super vet dat ik één uur lang met hen in gesprek ging. Ik woonde ook natuurlijk in die clouster, ik had veel contact met ze. Dus al mijn vragen kon ik bij hen kwijt. Als ik iets niet begreep over non-attachment of emptiness, dan konden zij mij daar alles over vertellen. Dat was super. Dus ik had mijn persoonlijke psychiaters

Ja, had je daar gewoon. Jeetje, wat een ervaring zeg. En is je kijk nu op hechting anders geworden?

Ja, zeker. Mijn hele kijk op hechting is anders geworden. Ik heb nu sowieso een andere kijk op hechting dan wat ik daarvoor had. Want ik mis altijd mensen of bijvoorbeeld over oude vriendinnen die ik verloren ben; daar voel ik mij nog steeds wel schuldig over. Maar dat heb ik nu niet meer. Ik had wel toen ik naar Sri Lanka ging, toen ging ik dus weg uit Nepal en ik moest afscheid nemen van iedereen. Dat was niet zo erg want dat was heel gezellig en leuk. Maar toen ik eenmaal in Sri Lanka was, begon ik ze toch wel te missen. En toen had ik geen heimwee naar huis, maar naar Nepal. En toen dacht ik ook: dit heeft helemaal geen zin en slaat helemaal nergens op. Dit heeft geen nut; dus knop om en niet te veel nadenken over wat je doet en waarom je het doet.

Ja, snap ik. Want in dit soort situaties, kan het niet geven om hechting heel erg helpen. Vooral als je heimwee heeft. Maar als je denkt dat hechting geen zin heeft, dat je dus op een andere manier omgaat en dat je dat suffering een beetje aan de kant zet.

Ja, precies

Oh wat interessant. Maar even terug naar de training, op basis van je eigen ervaringen en wat je mij allemaal vertelt, zou je de toekomstige vrijwilligers aanraden om deze training te volgen?

Ja, als zij geen ervaring hebben, dan zeker.

Als zij dus geen ervaring hebben met kinderen of met vrijwilligerswerk?

Geen ervaring in dit onderwerp. Dus geen ervaring met kinderen, hechting en ook vrijwilligerswerk

Ok, en wat is de grootste reden daarachter?

Ja, omdat het een goede training is. Het is overzichtelijk. Kort maar krachtig. Het is duidelijk en ja.

Ja, ok. En heb je ook nog een tip voor Muses voor het verbeteren van de training?

Nee, geen flauw idee. Die heb ik waarschijnlijk al op de evaluatie van de training gedaan van Muses zelf. Maar nou ja, het enige wat ik al gezegd heb is dat zij een onderscheid kunnen maken van vrijwilligers met en zonder ervaring. Maar ik vind wel dat zij mij goed gebruikt hebben. Want ze hebben er wel voor gezorgd dat ik iets nuttigs te doen had.

Ja, ok. En ik denk even hardop, want je zegt net dat zij een onderscheid kunnen maken tussen mensen het wel en mensen die het niet hebben gehad. Zou je dan misschien een idee hebben van een training die je dan wel getriggerd zou hebben of zelf te gaan? Snap je wat ik bedoel?

Ja, ik snap wat je bedoelt. Ik zat zelf te denken aan het opsturen van een mailtje als opfrissing. Maar zoiets.. Maar niet per se een training

Ja, dat is een goeie tip

Ja, in ieder geval een kort overzichtje en eventueel ideeën van wat je zou kunnen doen.

Ja, precies. Ik heb ook mensen gesproken die aangaven dat ze het fijn vonden om een soort van flyer te hebben als spiekbriefje. Voor het geval als je het even niet meer weet, wat je had kunnen doen

Ja

Ja, ok. Ik ben eigenlijk door al mijn vragen heen. Ik weet niet of jij nog vragen of opmerkingen hebt?

Nee, eigenlijk niet

En je bent nu klaar met je werkdag?

Ja, om zeven uur gaan we hier weg en het is nu drie uur. Dus ik ga zo nog even een dutje doen denk ik

Ja, snap ik. In Vietnam, waar ik dan zat, deden zij allemaal middagdutjes van 11 tot 14. Doen ze dat daar dan niet?

Nice. Nee, helemaal niet

Ja, nou ik werkte dus bij een school en al die kinderen en docenten gingen om 11 uur slapen. En in het begin heb ik geprobeerd om daarin mee te gaan, maar ik ben sowieso niet echt van de middagdutjes dus werkte voor mij helemaal niet. Dus ik werd daar juist chagrijnig van en moe. Dus ik ging met mijn duo-partner dan de stad in. Maar ook daar waren vaak de winkels en restaurantjes dicht omdat mensen aan het slapen waren. Dat was wel heel bijzonder

Ja, wow. Wel bijzonder

Ja! Nou, ik wil je in ieder geval bedanken voor je tijd. En dat je toch tijd hebt kunnen vinden om met mij te babbelen. Ik ga het zo allemaal terugluisteren en analyseren. Als je interesse zou hebben, dan zou ik het eindresultaat naar je toe kunnen sturen. Maar voel je niet verplicht, het is alleen als je interesse hebt.

Ja, dat lijkt mij wel leuk

Ja, dan zou ik dat doen. En als wij beiden geen vragen meer hebben, dan wens ik je heel veel succes met je middagdutje.

Ja, dank je. Als verder nog vragen hebt, ben ik sowieso bereikbaar.

Ah wat lief! Ja, super. Dank je wel.

Succes met je opdracht!

Fijne dag nog, doe! doe!

Interview F.

Hallo

Hallo, met F.

Hi, hi. Goedemorgen, hoe is het?

Ja, goed

Ben je er klaar voor?

Ja, zeker

Nou, allereerst wil ik je graag bedanken voor het willen meedoen aan dit onderzoek

Ja, super leuk

Zoals je misschien al weet ben ik Demi en ben ik bij Stichting Muses aan het afstuderen. Ik doe onderzoek naar de verdiepende training van de voorbereidingstraining, de 'Wijzer met Kids'". En Ik wil voornamelijk vragen naar de ervaringen die je hebt meegemaakt in het buitenland, naar de invloed van de training 'Wijzer met Kids' op je vrijwilligerswerk en vragen hoe je met verschillende situaties bent omgegaan.

Ja

En ik wil graag dat je weet dat ik dit gesprek aan het opnemen ben zodat ik deze kan terugluisteren en kan analyseren.

Ok, hm hm

Je gegevens worden sowieso verwerkt en de opnames worden na de analyses verwijderd en je naam komt nergens te staan.

Helemaal goed

Dan weet je dat

Ja, is goed

Heb je misschien nog twee gegevens voor mij? Zoals je leeftijd en je hoogste afgeronde opleiding?

Ja, ik ben 38 jaar en ik heb de opleiding pedagogiek afgerond

Ok, leuk! En je hebt natuurlijk vrijwilligerswerk gedaan in het buitenland. Waar ben je geweest?

Ik ben in Peru geweest

Oh leuk. En wat voor project heb je daar gedaan?

Ik heb daar op een middelbare school gewerkt

Leuk! Wat waren precies daar je taken?

Ik heb daar Engelse les gegeven aan leerlingen tussen 13 en 17 jaar oud. Dan mocht ik opdrachten verzinnen om te doen met die kinderen. Het fijne was dat ik zelf Spaans spreek, waardoor je ja best goed contact kon leggen met de kinderen. En dan kan je dus ook overleggen met de leerling "willen jullie het nog herhalen van gisteren of willen jullie wat nieuws leren?".

Oh. En hoe komt het dat je Spaans spreekt? Heb je het daarvoor geleerd of kon je al Spaans praten?

Ja, ik kon al Spaans. Dat heb ik vanuit huis meegekregen

Oh wat leuk! Dus eigenlijk had je al een steentje bij dat je al Spaans sprak?

Ja, dat heeft mij inderdaad erg geholpen

Ja, snap ik. En hoe lang heb je bij dit project gewerkt?

Volgens mij was het iets van zes weken, zoiets

Zes weken. Ok, en hoe heb het allemaal ervaren?

Ja, ik vond het echt fantastisch. Ik ben natuurlijk wel wat ouder dan de gemiddelde vrijwilliger

Hm, hm

Maar eigenlijk vond ik dat ook erg leuk. Omdat ik al wat ouder ben, heb ik ook wat ervaring met kinderen en met de opleiding natuurlijk. Ik voelde mij direct op mijn gemak op die school en ik woonde ook bij een gastgezin. En dat was ook erg fijn. Ja, het komt voornamelijk omdat ik al Spaans spreek, daardoor kun je makkelijker communiceren met je gastgezin maar ook met de leerlingen. Het viel mij wel erg op dat ja, heel veel mensen moeite hebben met Engels spreken

Ja, snap ik. En het vrijwilligerswerk zelf doen, hoe heb je dat ervaren?

Ja, ook echt geweldig. Je stapt toch uit je comfort zone en ja, mijn doel was eigenlijk om hen duidelijk te maken waarom het zo belangrijk is voor hen om Engels te leren en wat zij daarmee kunnen in hun toekomst. Dat is volgens mij wel goed gelukt, zij waren altijd best wel enthousiast. En ja, dat maakt je ook wel dankbaar en geeft je een fijn gevoel.

Ja, snap ik. Wat leuk joh, en sinds wanneer ben je terug?

Ik denk dat ik nu twee maanden terug ben, ja

Ok, dus allemaal nog vrij recent. Heb je het allemaal kunnen laten bezinken?

Ja, je komt zo weer in je normale Nederlandse leventje

Ja, precies. En voor dat je op reis ging, heb je natuurlijk de Wijzer met Kids gevolgd

Ja, klopt

En hoe wist jij dat deze training gegeven werd?

Ja, je moet dus de voorbereidingstraining volgen. En daar kreeg ik de tip om de Wijzer met kids te volgen als je met kinderen ging werken. Ja, dat leek mij best wel verstandig. Ik heb natuurlijk wel een

groot achtergrond in pedagogiek. Ja, je weet grotendeels al, maar het stukje omgaan met buitenland. Dat wist ik niet, ja ontwikkelingslanden eigenlijk. Maar ja

Ja, snap ik. Nou ik vind het ook mooi dat je zegt van "goh, ik heb al een achtergrond met kinderen en dat ik met kinderen werk. Maar dat je toch dan de training volgt omdat je beseft dat je toch naar een stukje onbekende wereld gaat zeg maar"

Ja, precies. Kijk hier weet ik het wel, ik heb ook veel werk ervaring. Maar in ontwikkelingslanden is het toch anders. Dus ja

Wat leuk. En wat vond je van de training? Vond je het zinvol of niet?

Ja, ik vond het echt wel zinvol. Kijk ik wist al veel dingen in het ontwikkeling, maar je merkt toch dat stukje ontwikkelingslanden. Dat heb ik gewoon gemist in mijn opleiding. Dus dat maakt het super zinvol. Sommige dingen was wel dubbelop, maar dat werkt dat ook wel als herhaling. Want het is dan ook al een tijdje geleden dat ik ben afgestudeerd.

Ja, snap ik. Heb je ervaren dat je de informatie die je tijdens de training hebt gehad, ook hebt kunnen gebruiken in het buitenland?

Ja. Even kijken, kan zo niet een concreet voorbeeld noemen. Maar gewoon, dat je bijvoorbeeld niet de hele tijd maar met één kind bezig houdt. Of dat ik de dagen ging aftellen in de les. Dat heb ik echt wel meegekregen uit de training

Ok, dus dat je echt de dagen ging aftellen zodat zijer ook naar uit konden kijken dat je vertrok?

Ja, precies. Ja

Ok, wat mooi. En dat deed je elke dag dan in de les?

Ja, ja

Ok, en begrepen de kinderen dat dan ook? Daar ben ik dan wel heel nieuwsgierig naar

Ja, ik denk het wel. Want soms vonden zij dat ook jammer, opgegeven toen ik daar maar vijf dagen zou zijn. Ik denk dat zij het wel begrepen. Maar als zij dan ook echt beseften dat ik weg ging, vind ik moeilijk om te zeggen

Ja, snap ik. En op de dag zelf dat je wegging, hoe was het afscheid nemen?

Ja, kijk je hebt toch zes weken daar les gegeven. Dus voor mijzelf is het ook moeilijk

Ja, snap ik

En in mijn achterhoofd dat je daar niet aan moet hechten. En kijk, je moet ze niet allemaal gaan knuffelen en weet ik veel. Het was dubbel aan de ene kant, ik vond het wel jammer en aan de andere kant vond ik het ook goed zo

Ja, snap ik. Je kijkt er natuurlijk ook zelf naar uit dat je weg gaat

Ja, precies

En even terug naar de training, zijn er ook onderwerpen die je tijdens deze training gemist hebt?

Ja, gemist vind ik misschien een groot woord. Maar ik zou het misschien fijn gevonden hebben als, ja, vanwege mijn achtergrond was veel informatie dubbel. Misschien dat Stichting Muses op een of andere manier iets heeft voor mensen die al een achtergrond hebben. Stel ik had ICT gedaan, ik zeg maar wat, denk ik dat zij daarin intensief getraind moeten worden. Ja, ik weet niet of het mogelijk is maar misschien daar toch een onderscheid in maken

En stel, ik denk even hardop met je mee. Maar stel er zouden twee trainingen zijn, bijvoorbeeld een wijzer met kids en een korte training met wat herhaling over hechting en misschien ook nieuwe onderwerpen voor jou dan bijvoorbeeld, omdat je zoveel motivatie hebt met kinderen. Zou je dan uit eigen motivatie daarheen gaan?

Ja, ik denk wel sneller ja.

Gewoon dat trainers beseffen dat jij al veel kennis hebt en dat je dan even wilt bijspijkeren zeg maar

Ja, precies. Kijk, want het zit al wel in me. Maar ik wil inderdaad wat bijspijkeren en weer naar boven brengen.

Ok, duidelijk. Goede tip. Had je de casussen nog gezien?

Ja, ja

Nou, fijn. Dit zijn casussen die vrijwilligers omschrijven dat echt kunnen gebeuren en dat zij niet wisten wat zij moesten doen. Omdat je het dilemma had van hechting maar ook professioneel willen zijn. En natuurlijk dan in ontwikkelingslanden met kinderen die waarschijnlijk getraumatiseerd zijn en snel aan je kunnen hechten. En om dit allemaal te voorkomen probeert Stichting Muses aan de hand van de Wijzer met Kids dit toch duidelijk te maken. Hoe zou je hierop kunnen reageren? Dus vandaar dat ik deze casus voorleg dat wij die samen kunnen bespreken.

Ja, goeie

Even kijken, casus 1. Hoe zou je daarop reageren?

Hm, even kijken ik vond deze casus vrij makkelijk. Ik vond deze vrij makkelijk. Ik zou voor optie A gaan. Ik wil graag hen helpen met te lezen. Maar één op één is niet heel erg handig. Dus dan zou ik zeggen "roep je vriendjes en vriendinnetjes maar" dan gaan we het met z'n allen doen. En stel die vriendjes en vriendinnetjes zouden niet komen dan zou ik een andere dag gaan lezen. Maar ik vind het wel belangrijk dat ik mijn belofte nakom. Dus niet dat ik zeg dat ik het ga doen en dan vervolgens toch niet.

Nee, precies. Dus als jij zegt dat je gaat lezen en dat dan niet doet, dat vind jij niet kunnen?

Nee, nee

Nee, snap ik. Harstikke goed. En casus 2?

Even kijken, ik lees eventjes door ondertussen

Ja, tuurlijk

Wat ik ook wel meegekregen heb in de training is dat je onmisbaar moet zijn voor de kinderen. Dus ik weet niet of ik ze meteen zou laten helpen.. Maar ik weet ook niet hoe ik het dan wel zou aanpakken. Deze vond ik inderdaad best lastig. Maar ik denk dat ik optie A zou kiezen, want dan help ik ze door om afstand te houden van mijn taken en dat ik met hen samenga spelen. En uiteindelijk als zij allemaal aan het spelen zijn, dan pak ik de kwast dan wel weer op.

Stel dat dit gebeurt bij jouw project, en je zei al dat je Spaans spreekt, zou je dan aandacht besteden om aan hen uit te leggen waarom zij niet met jou mee mogen schilderen?

Ja, ik zou aan hen uitleggen waarom zij kunnen voetballen en waarom ik mijn ding moet zeggen.

Ja, ok. Harstikke goed. En casus 3?

Ja ook, niet lastig maar misschien ook wel. Maar het is natuurlijk een beetje dubbel. Want het is niet de bedoeling dat ik dit meisje, dat ik mee ga lopen met dit meisje. Alleen lopen is ook geen optie. Dus ik denk dat ik dan voor optie C zou kiezen. Misschien wel verwarrend voor het kind, maar juist omdat ik Spaans spreek kan ik proberen uit te leggen dat ik niet elke dag, maar dat het nu een noodoplossing is. En dat ik dan ook ondertussen zou kijken of er eventueel andere kinderen zijn die dan ook lopen. Dus niet altijd een op een.

Nee, precies. Stel je bent daar zes weken daar dus geweest. Aan het begin van je vrijwilligerswerk krijg je dus z'n vraag. Hoeveel dagen schat je in dat je met haar naar huis zou kunnen brengen?

Hm, ja. Ik denk dat ik dat gewoon twee keer zou doen. Twee dagen elke week, dus dat is in totaal twaalf keer.

Ja, ok. Duidelijk. En de laatste casus?

Huilende kinderen is altijd mijn zwakte geweest. Ik zou voor optie A gaan, dit is ook letterlijk gebeurd in Peru. En ik kan mij ook herinneren dat dit in de training voorgekomen is. Je knuffelt even het kind, je moet het natuurlijk niet elke keer doen, dan bespreken wat er gebeurd is. Niet op je schoot laten zitten

Ja, precies

Ja, ik zou wel toestaan dat zij mij knuffelt maar daarna wel die warme afstand

Je wilt natuurlijk niet altijd afstanden houden. Je wilt ook met de kinderen communiceren he, dus dat je een warme afstand. Je denkt wel goed na over je keuzes.

Ja, ik doe mijn best

Je hebt net antwoordmogelijkheden gekozen over een casussen, en zoals je waarschijnlijk al door hebt, gaat het over hechting. En dan wil ik ook nog een paar vragen stellen naar de invloed dat de training hierop heeft gehad. Als je kijkt naar het stukje hechting, wat vond je van de informatie die je tijdens de training hebt gekregen?

Ja, ik heb het natuurlijk al gehad. Maar ik denk dat dit wel belangrijk is, om dit te bespreken tijdens de training. Maar hoe deze informatie is gegeven en hoe ik dat kan toepassen, vond ik wel dat zij goed gedaan hebben. Dat was wel prettig.

Ja, ok. En hoe omschrijf jij de invloed die deze training heeft gehad op het bewustwording van het belang van hechting?

Ja, vooral omdat ik niet erg bewust was hoe erg het kan zijn in het buitenland en hoe makkelijk je fouten kan maken. Kleine dingen dat je niet weet dat invloed heeft, dus de invloed was voor mij in ieder geval positief en goed.

Ja, en dan noem je vooral de reden dat je niet wist dat het zo in het buitenland kon zijn. Dus daarom was juist goed.

Ja, precies

En heb je ook veel met andere vrijwilligers gewerkt?

Ja, daar was ook een andere vrijwilliger. Daar heb ik voornamelijk mee gewerkt. En waren ook andere vrijwilligers hoor

Maar daar had je het meest contact mee?

Ja, precies

En heb je bij haar gedrag gezien dat je tijdens de training hebt geleerd dat niet adequaat was?

Nee, niet perse

Hm, hm

Bij haar niet. Ik had wel dat andere vrijwilligers naar mij kwamen met vragen

Oh echt?

Ja, echt. Ik niet waarom zij bij mij kwamen. Kan zijn omdat ik ouder ben of dat zij weten dat ik moeder ben. Maar het vragen bijvoorbeeld vragen zoals hoe moet je reageren op een kind die elke dag komt knuffelen

Ja, wat mooi. En heb je ze ook echt kunnen helpen?

Nou ja, het is wel met de kennis dat ik had en de ook de training, dat ik kon vertellen dat het niet handig was om elke dag te knuffelen. Dus dat was wel fijn

Ja, ok. Dus je hebt eigenlijk ook je kennis daar kunnen overdragen aan de rest?

Ja, inderdaad

Harstikke goed. Op basis van je eigen ervaringen, dus alles wat je mij verteld hebt, zou jij de volgende vrijwilligers aanraden om de training 'Wijzer met Kids' te volgen?

Ja, ik zou het zeker aanraden. Ik vind het ook best bijzonder dat sommige vrijwilligers echt onvoorbereid naar het buitenland gaan. Want er waren ook jongere meiden, dat je gewoon merkt dat juist voor hen heel belangrijk is om z'n training te volgen

Ja, snap ik. Super. En heb je misschien ook een tip voor Muses voor het verbeteren van deze training?

Hm, ja. Het was eigenlijk een beetje toevallig dat ik wist van het bestaan van deze training. Als ik dus niet verplicht was om de voorbereidingstraining te volgen, dan zou ik dus niet weten. Misschien een idee om mee reclame te maken. Ja, het is een mooie training en dat mag zeker getoond worden.

Dus je bedoelt ook dat mensen die niet via een reisorganisatie gaan, dat die ook benaderd zouden moeten worden?

Ja, die zouden hier echt wel wat aan hebben

Ja, dat is een hele goede tip. Ik heb bijvoorbeeld ook vrijwilligerswerk gedaan

Oh leuk

Ja, en ik moest deze training volgen voor mijn eigen observaties. En tijdens de training dacht ik ook "jeetje, had ik dit maar gehad, dat had mij zoveel bespaard". Dus ik kan mij voorstellen wat je bedoelt, want ik had wel voorbereiding maar dan niet per se gericht op kinderen. Dus ik snap heel goed wat je bedoelt, daar kan ik mijzelf ook in herkennen

Ja, mooi

Nu ben ik eigenlijk tot het einde van mijn interview gekomen. Ik weet niet of jij nog vragen of opmerkingen hebt?

Nee, ik ben heel benieuwd wat eruit komt

Ja, als je wil zou ik het eindresultaat naar je kunnen sturen

Ja, dat zou ik zeker willen

Ja, ik wilde net zeggen voel je niet verplicht, het is echt alleen als je interesse hebt omdat je natuurlijk hebt bijgedragen. En als we allebei geen vragen meer hebben, dan wil ik je heel graag bedanken voor je tijd en beschikbaarheid.

Ja, graag gedaan

En dan wens ik je een hele fijne dag

Ja, jij ook. Doei doei

Interview G.

Hi, met Demi van Stichting Muses.

Hallo? Oh ja, hi. Had ik al verwacht

Wat fijn dat het toch gelukt is om elkaar te spreken.

Ja, was even puzzelen maar het is inderdaad gelukt

Ja! Allereerst wil ik jou natuurlijk bedanken voor het willen meedoen aan dit onderzoek

Ja, tuurlijk

Zoals je al weet ben ik Demi. Ik ben sinds februari onderzoek aan het doen voor Stichting Muses. Ik doe onderzoek naar de verdiepende training van de voorbereidingstraining, de 'Wijzer met Kids'. Tijdens dit interview wil ik voornamelijk vragen naar de ervaringen die je hebt gehad in het buitenland en naar de invloed van de training

Dat is helemaal goed

Fijn. Daarnaast wil ik graag dat je weet dat ik dit gesprek opneem zodat ik deze kan terugluisteren en kan analyseren. Je naam wordt sowieso anoniem verwerkt net als wat je allemaal verteld tijdens dit gesprek

Oh, is goed hoor. Geen probleem

Heb je misschien nog twee gegevens voor mij? Zoals je leeftijd en je hoogste afgeronde opleiding?

Ja, tuurlijk. Ik ben 25 en ben nu aan het afstuderen voor mij master orthopedagogiek. En dat doe ik in Amsterdam

Oh echt? wat leuk! Als ik afstudeer wil ik ook die master gaan volgen

Oh echt? Wat toevallig. Ook in Amsterdam?

Nee, dan in Utrecht. Ik heb mij in Utrecht ingeschreven

Oh ja, leuk

Ja. En voordat je aan deze master begon heb je dus vrijwilligerswerk gedaan?

Ja, inderdaad

Super leuk. Waar ben je geweest?

Ja, ik ben naar Oeganda geweest

Leuk! Was je daareerder geweest?

Nee, ik was überhaupt eigenlijk nog nooit in Afrika geweest. De eerste keer

Oh, dus er ging waarschijnlijk een wereld voor je open he, als je niks kent?

Ja, precies. Vooral in het begin was het niet duidelijk hoe het wat. Ik wist van tevoren dat ik rondom de thema HIV ging werken, maar het was natuurlijk nog niet precies duidelijk hoe en wat. Je kent het natuurlijk wel in Afrika. En zo ben ik zelf ook natuurlijk helemaal niet, want ik houd ervan om een planning te hebben zodat ik mij kan voorbereiden

Nee. En kon je het ook een beetje los laten? Omdat je zegt dat je zou niet elkaar zit, maar wel zo moest doen?

Ja, eigenlijk wel. Maar goed, als je daar eenmaal bent dan is het zo een andere wereld. Toen ik aankwam was ik de paar dagen zelfs een beetje vergeten dat ik überhaupt lessen ging zou gaan geven en dat ik mij daarop moest voorbereiden. Op zich is dat een goed teken

Ja, kan ik erg goed begrijpen. Vooral omdat je dan bezig bent met hele andere dingen, zoals je nieuwe woning en het land zelf

Ja, precies. Maar goed, eenmaal op het project aangekomen wist ik nog steeds niet wat precies mijn taken waren. En in het begin durfde ik het ook niet direct te vragen

Nee, snap ik

Ik was ook bang dat het onbeleefd over zou komen. En dat wil je natuurlijk ook niet. Maar op een gegeven moment, ik denk na vier of vijf dagen zoiets, heb ik gevraagd wat ik kon gaan doen. En toen bleek dat kinderen daar niet echt kennis hadden over HIV. Ze wilde graag dat ik daar eigenlijk iets mee zou doen.. Maar wat daar mee zou doen, mocht ik zelf wel verzinnen van hen. Dus ik heb lessenplannen bedacht voor de wat oudere kinderen en wat spelletjes voor wat jongere kinderen.

Oh wat goed dat je dan initiatief neemt. Als je niet weet wat je mag doen en dat je toch vraagt van "goh, jongens wat kan ik doen?"

Ik had op een gegeven moment ook geen keuze meer

Nee, precies. Dat kan ik mij ook voorstellen. En hoe oud waren de kinderen?

De jongere kinderen die waren rond de zeven jaar zoiets en de wat oudere vanaf vijftien jaar geloof ik. Zo uit mijn hoofd.

Ah ok! Dus niet extreem jongere kinderen, geen baby's ofzo. Je verteld net dat je opdracht waren over HIV. Ik dacht al, als je hele jongere kinderen heb is het ja..

Ja, weet je. Daar is het zo normaal dat het niet eens uitmaakt hoe oud de kinderen zijn. Je hoeft geen rekening te houden hoe oud de mensen daar zijn als je het over HIV wilt hebben. Dat is wel een verschil met Nederland

Ja, dat is ook waar. Dat kan ik mij wel goed voorstellen. Als het zo een probleem is, is het juist beter dat het zo open over gesproken wordt

Ja, precies. In Nederland zou je kinderen jonger dan vijftien moeten leren wat het eigenlijk betekent, maar daar dus eigenlijk al wel veel jonger. En daar is natuurlijk veel belangrijker om te weten hoe je ermee omgaat. Dat is Nederland niet echt van toepassing.

Nee, nou in Nederland rust er misschien nog een soort van taboe als je daarover praat. Maar daar omdat het zo normaal is, is het wel bespreekbaar

Ja, inderdaad

Ja, snap ik. Duidelijk. En hoe lang heb je bij dit project gewerkt?

Ik zou eerst vijf weken gaan, maar dat werden er uiteindelijk acht

Oh, hoe komt het dat je langer bleef?

Ja, ik was daar lekker aan het werk. Op een gegeven moment had ik besloten om drie weekjes extra te werken en wat minder te reizen

Omdat zij jou nodig hadden of?

Nee, nee. Dat eigenlijk niet zo. Ik heb wel ervoor gezorgd dat ik onmisbaar voor hen kon zijn.

Oh, wat goed. Ja

Maar ik vond het leuk om nog drie weken zo'n een groep les te organiseren, zodat de docent daar zouden weten hoe zij het gegeven kan worden.

Oh ok, dus naast de lessen en de spelletjes die je al had voorbereid heb je achteraf ook een groepsles georganiseerd?

Ja, inderdaad

Ok, wat goed van je. Dus je hebt het goed kunnen overdragen?

Ja, voor mij gevoel wel.

Wat fijn. En je vertelt dit al met veel enthousiasme. Dus ik neem aan dat je het goed hebt ervaren allemaal?

Ja, super. Echt heel leuk. Gewoon eigenlijk alles bij elkaar. Ik heb echt veel plezier gehad daar en ook veel geleerd.

Ja, dat kan ik mij heel goed voorstellen. En voor dat je op reis ging, heb je natuurlijk de Wijzer met Kids gevolgd

Ja, klopt

En hoe wist jij dat deze training gegeven werd?

Hm, ik had eigenlijk mijn reis geboekt via Doing Good. En die heeft beide trainingen, dus ook de voorbereidings training, verplicht gesteld. Dus op die manier

Aha, ok. En stel de training was niet verplicht gesteld zou zijn, zou je dan de training uit eigen initiatief willen volgen?

Nou, ik denk dat ik dat niet zou doen, maar dat heeft meer te maken met mijn achtergrond qua studie. Ik heb veel op school gehad over hechting en ontwikkeling. Nu ook weer met mijn master.

Ja, precies

Dus ik denk dat ik niet zou kiezen om hem te volgen, maar achteraf wel.

Oh, en hoe komt het dat je hem nu achteraf wel zou willen volgen? Omdat je zegt dat je van tevoren de training niet zou willen volgen, maar achteraf dan toch wel?

Dat komt eigenlijk ook omdat ik heel tevreden was over de training.

Ja

Ik stond eerst er best tegenop dat ik die ook moest volgen. Ik dacht echt "Oh, dat is niet nodig" en tijdens de training was er ook veel herhaling voor mij.. Maar goed tijdens de training heb ik ook wel nieuwe dingen geleerd. Nou ja, niet per se nieuw maar wel nieuwe vormen om te werken daar met kinderen in ontwikkelingslanden. Daar heb ik mij eigenlijk nooit echt mee beziggehouden

Ja, precies. En kan je daar een voorbeeld van geven?

Ja, zeker. Hm, tijdens de training moesten wij z'n pyramide bouwen die stonden voor de behoeften voor de kinderen. En dan moest je sommige behoeften ook wegtrekken en kijken wat het effect daarvan was. Natuurlijk was het de bedoeling dat de pyramide zou vallen, maar dat was in mijn geval niet zo. Maar goed, het punt is dat het een mooie visualisatie was de invloed van het werk van vrijwilligers. Dus ja, dat is wel een voorbeeld

Ja, snap ik. Ik heb al meerdere keren gehoord dat het echt een goede oefening is om je te helpen realiseren van de invloed die je kan hebben als vrijwilliger

Ja, precies. Het maakt je bewust van je rol eigenlijk. En het is niet zo dat ik dat niet eerder had bedacht, maar die opdracht is eigenlijk in mijn geheugen gebleven, ik moest vaak er echt aan moeten terugdenken als ik daar was

Oh wat leuk dan! En je verteld net al dat je die opdracht heel goed hebt onthouden, kan je meer vertellen over hoe je de training in het algemeen vond?

Ja, ik vond de training eigenlijk wel heel goed! Kijk het was vaak echt wel dubbelop voor mij hoor. Bijvoorbeeld die pyramide van Maslow enzo. Dat weet ik eigenlijk als geen ander door mijn opleiding en achtergrond. Maar hoe zij dat hebben toegepast dat vond ik eigenlijk wel heel fijn en duidelijk. Dus ik vond het echt wel een goede training. De groep was heel leuk en we hebben bijvoorbeeld met zijn alle energizers bedacht die heb ik zelf met de kinderen in Oeganda heb gebruikt.

Ah wat leuk. Heb je ervaren dat je de informatie die je tijdens de training hebt gehad, ook hebt kunnen gebruiken in het buitenland?

Ja, eigenlijk is wat ik hiervoor zei een mooi voorbeeld. Ik heb echt dingen van de training meegenomen naar het buitenland.

Ok, heel mooi. En zijn er ook onderwerpen die je tijdens deze training gemist hebt?

Nee, niet per se. In mijn geval was het dan meer te veel van wat ik al wist. Maar nee, niet gemist of zo hoor

Fijn. Dus je vond de training zo wel compleet?

Ja, zeker

Mooi! Ik had de casussen nog naar je gestuurd. Had je ze nog gelezen?

Ja, en ik heb mijn antwoorden bij mij

Ok, top. Nou, dit zijn casussen over situaties die daadwerkelijk kunnen gebeuren. Ik weet niet of jij iets gelijks hebt meegemaakt. Dit zijn casussen waar vaak het balans tussen professioneel zijn en warme afstanden houden moeilijk te houden is. Stichting Muses probeert dus via de wijzer met kids, vrijwilligers bewust te maken over deze soort situaties. Dus vandaar dat ik jou wil vragen of je hier antwoord op wil geven. Nou ja, ik wil je vragen hoe je op deze situaties zou reageren

Ja, is goed

We beginnen bij casus 1. Hoe zou je daarop reageren?

Ik eigenlijk vond deze casus niet zo moeilijk. Ik zou sowieso voor optie A gaan. Ik zou niet kiezen om alleen met een kind te lezen. Dat lijkt mij niet verstandig idee.

Nee, precies. Dus je zou wel voorlezen aan een groepje kinderen?

Ja, minimaal drie of vier of zo

Ja ok, helemaal goed. En casus 2?

Deze casus vond ik wel ietjes lastiger. Ik zou sowieso niet schikken of negeren. Maar ik weet ook niet of het verstandig is om de kinderen te laten helpen. Als zij een keer meehelpen willen zij waarschijnlijk met andere vrijwilligers dat ook gaan doen. Maar dat is natuurlijk niet de bedoeling. Ik zou e erst zeggen C, maar ik denk toch als ik er goed over nadenk dat ik voor A zou kiezen. Dat ik eerder kies om samen een activiteit te doen met de kinderen, dan toelaten dat zij mij zouden helpen.

Ja, precies. Dus je geeft meer waarde dat je zij niet afwijst dan dat jij je taken afkrijgt.

Ja, eigenlijk wel ja

Ja, snap ik. En casus 3?

Eigenlijk een beetje als de vorige, maar dan op een andere manier. Kijk ik zou sowieso niet elke dag met haar lopen, dat is niet goed. Niet voor haar, maar eigenlijk ook niet voor mijzelf. Dus ik zou denk ik voor optie A gaan en goed uitleggen waarom het niet behoort tot mijn taken.

En bedoel je dan alleen in het project of ook aan het kind zelf?

Eigenlijk vooral aan het kind zelf. Ook aan de organisatie maar het kind moet goed weten waarom ik het niet zou doen en weten dat ik haar niet afwijst, zeg maar.

Nee, precies. Duidelijk. En de laatste casus, casus 4?

Ja, deze vond ik misschien wel de lastigste. Kijk als een kind mij omhelst, dan is mijn reactie waarschijnlijk terug omhelzen. Vooral als het kind aan het huilen is. Maar dan zie ik het meer als comfort geven en niet per se dat je een band hecht. Als ik het kind elke dag ga knuffelen, dan is het

anders. Maar om te troosten vind ik het wel kunnen. Dus ik kies voor optie A. Laten omhelzen en daarna proberen om met een lokale hulpverlener het probleem op te lossen.

Ja, ok. Harstikke goed. Ik merk wel dat je goed nadenkt over je gedrag wat je hebt tegenover de kinderen.

Ja, dat heb ik ook vanuit mijn studie natuurlijk

Ja, dat is ook heel goed te merken

En wat ik eigenlijk ook nog moet zeggen is dat met deze casussen ik ook heel erg moest nadenken over wat ik tijdens de training geleerd had.

Oh ok. Oh wat fijn dat je het als geheugensteuntje hebt kunnen gebruiken. Dus je denkt dat de training wel invloed heeft gehad op hoe je met hechting omgaat?

Ja, zeker. Vooral in ontwikkelingslanden dan. Je wordt er toch bewuster van

Ja, ok. En om terug te komen naar de training. Je gaf al aan dat je tijdens je eerdere opleidingen al kennis had opgedaan over hechting. Wat vond je van de informatie die je tijdens de training hebt gekregen over hechting?

Kijk als het voor mij een herhaling is, dan hebben zij het zeker goed gedaan. Want het is een herhaling van wat je in een pedagogische opleiding leert. Dus dat is sowieso goed. En het was heel interactief tijdens de training, zoals met de blokjes wat ik net vertelde. Dus ja, eigenlijk gewoon goede informatie

Ja, precies. En hoe omschrijf jij de invloed van deze training op het bewustwording van hechting?

Ja, nogmaals eigenlijk wel goed. Als vrijwilliger kan je echt zo de mist in gaan en fouten maken zonder dat je het überhaupt door hebt. Dus de training helpt sowieso bij het bewust worden van hechting. Het was dan voor mij vooral het bewust worden hoe erg het kan zijn in het buitenland.

Ja, ok. Dus je bent van mening dat je bewust bent omgegaan met hechting door het volgen van de training 'Wijzer met Kids'?

Ja, deels van mijn studie en deels van de wijzer met kids

Kun je een concreet voorbeeld geven dat je bewust bent omgegaan met hechting. En dan voornamelijk, door het volgen van de 'wijzer met kids'?

Ja, hm. Ik heb bijvoorbeeld bij mijn project aangegeven dat ik niet hele jongere kinderen wilde helpen. Dat heb ik dan meegekregen van de VANDAAG dat wij tijdens de training hebben geleerd.

Oh ja, dat is een ezelsbruggetje toch?

Ja, precies. En een onderdeel van dat ezelsbruggetje is dat je geen verzorgende taken uitvoert. Dus dat heb ik sowieso vanuit de training meegekregen. En ook bijvoorbeeld dat je duidelijk bent in de tijd dat

je daar werkt. Dus dat je de dagen gaat aftellen tot je vertrek. Dat heb ik ook van de training mee gekregen.

Oh wat goed! Ik merk wel dat je opleiding en de training wel een sterke combinatie was. Klopt dat?

Ja zeker, mijn pedagogische achtergrond en de training waren inderdaad een sterke combinatie. Zo heb ik het inderdaad wel ervaren

Wat fijn. En heb je ook met andere vrijwilligers gewerkt in het buitenland?

Ja, niet dan per se met mijn lessen enzo. Maar gewoon in de of met de lunch

Ja, ok. Heb je bij hen gedrag gezien dat je tijdens de training hebt geleerd dat niet adequaat was?

Nee, niet perse. Ik heb niet heel veel met ze gewerkt

Nee, ok. Duidelijk. Dan ga ik nu eigenlijk naar de laatste twee vragen.

Ok

Zou je, op basis van je eigen ervaringen, de toekomstige vrijwilligers aanraden om de training 'Wijzer met Kids' te volgen?

Ja, zeker

En wat is de grootste reden daarvoor?

Nou, het is een goede training die je voorbereid in het werken met kinderen in het buitenland, het maakt je vooral bewust van hechting en leert je ook vaardigheden en activiteiten. Dus ja, dat is mijn grootste reden

En wat betreft vrijwilligers die al een pedagogische achtergrond hebben bijvoorbeeld?

Ja, alsnog. Ik weet dat het een herhaling kan zijn, maar het is toch weer het opfrissen van kennis die je al hebt en zoals ik net ook al zei, je kan ook nieuwe dingen leren. Dat is heel waardevol voor je vrijwilligerswerk natuurlijk

Ja, precies. Mooi dat je dat zegt. En heb je misschien ook een tip voor Stichting Muses?

Hm, uh. Dat vind ik eigenlijk een lastige. Ik heb niet per se een tip, maar wat ik wel fijn vond was dat de mensen die de training gaven, ervaring hadden in vrijwilligerswerk. Ze hadden zelf ook vrijwilligers werk gedaan. Dus dat was wel heel fijn. Het was totaal niet dezelfde land of dezelfde project. Maar je voelt toch een band dan tussen voelt tussen de trainer en de groep. Dus dat vond ik opmerkelijk goed en leuk om mee te maken. Maar een tip, nee. Zou ik het eigenlijk niet weten. Sorry!

Ja, ik vind het ook leuk dat trainers ook ervaring hebben! Maar als je geen tip hebt, dan heb je gewoon geen tip hoor! Ik ben al harstikke blij met wat je vandaag allemaal verteld hebt.

Fijn

Heb jij nog verdere vragen of opmerking?

Nee. Ik was wel nieuwsgierig in welk kader je dit onderzoek doet

Ja, dat kan ik mij voorstellen. Ik studeer toegepaste psychologie, mijn hoofdstroom is ontwikkelingspsychologie

Ah ok, ik dacht inderdaad al dat het in die richting zou zijn. Kan niet anders

Ja. En dan ga ik als het goed is dezelfde master als jij nu doet.

Ja, ik vind het super leuk. Ik hoop, ik denk jij ook

Ja, hoop ik ook als ik twee jaar master ga doen. Maar goed. Nog een vraagje, want je hebt natuurlijk bijgedragen aan het onderzoek. Heb je interesse in het eindresultaat van dit onderzoek?

Ja, tuurlijk. Leuk

Voel je niet verplicht, alleen als je het echt wil.

Nee, lijkt mij juist leuk

Ok! Nou als wij allebei geen verdere vragen hebben, dan wens ik je nog een hele fijne dag

Ja, bedankt! Jij ook

Fijne dag nog, doe! doe!

Interview H.

Met H.

Hi H., met Demi van Stichting Muses

Hallo

Het is gelukt hoor

Ja, uiteindelijk komt het wel goed hoor

Ja, alvast super bedankt hoor

Tuurlijk, natuurlijk. Geen probleem hoor. Graag gedaan

Zoals je weet ben ik Demi en ben ik bij Stichting Muses aan het afstuderen. En ik doe onderzoek van de verdiepende training van de voorbereidingstraining, de wijzer met kids.

Ja

Met dit interview wil ik eigenlijk voornamelijk vragen naar je ervaringen in het buitenland, naar de invloed van de training en ook vragen hoe je met verschillende situaties zou omgaan.

Ja

En daarbij vind ik belangrijk dat je weet dat ik dit gesprek opneem zodat ik het kan terugluisteren en kan analyseren. Daarbij vind ik het ook belangrijk dat je weet dat de gegevens anoniem verwerkt worden en dat je naam nergens komt te staan.

Ja, helemaal goed

Ja. Heb je misschien nog twee gegevens voor mij? Zoals je leeftijd en je hoogste afgeronde opleiding?

Ja, ik ben 58 en mijn hoogste opleiding is Mavo

Ok, ok

Mbo bestond niet, dus ik ging automatisch van het leren naar het werken voor een bedrijf. Zo ging dat

Ja, ik vind het ook leuk eerlijk gezegd dat je ouder bent dan de gemiddelde vrijwilliger. Het geeft misschien ook nieuwe meningen en inzichten

Ja, andere kijk op dingen. Ja, leuk

Ja, waar heb je vrijwilligerswerk gedaan?

In Ghana, in Acra. In een weeshuis en een school. Het was een weeshuis waar ik ook verbleef en de school was een centrale functie, het lag allemaal net buiten de dorp. Maar van twee dorpen kwamen er ook allerlei kinderen naar de school toe. Dus niet alleen de kinderen waar ik mee ik in het weeshuis zat, maar tijdens schooldagen. Het waren 45 kinderen in totaal

Ja, ok. En wat waren precies je taken op dit project?

Ja, dacht moest ik allemaal zelf een beetje verzinnen. Er lag niet een takenpakket klaar. Dus eerst heb ik veel geholpen in de nursering. En de school die had wel moeite om de boel in het geheel onderhouden wil ik niet zeggen, maar wel vermaken van de kleintjes. Ik heb ook geholpen met koken, met de was. Het is natuurlijk sowieso een tijdrovende klus, want er was natuurlijk geen stromende water

Nee, precies

Dus ja, en voor 45 kindjes en plus de verzorgers die daar woonden. Nou ja, dan weet je het wel

Ja, en hoe oud waren de kinderen ongeveer?

Ja, vanaf vier tot zestien/zeventien. Met achttien jaar gaan ze weg

Ok, dus het is echt wel zo dat als zij achttien zijn dat ze weg moeten?

Ja, dan gaan ze op zichzelf wonen, of studeren en wat verder weg. Dus dat weet inderdaad ook met studie te maken.

Ja, ok. En hoe lang heb je hier gewerkt?

Vier weken. Nou ja, je hebt de eerste paar dagen introductie cursus. Dus eigenlijk drie en een halve week. Dus in totaal ben ik vier weken geweest.

Ok, en hoe heb je het allemaal ervaren? Hoe was het?

Ja, geweldig. Heel bijzonder. Ik denk achteraf dat ik beter langer had kunnen gaan, omdat je ja het is net zoals een beetje als vakantie he, als je daar twee weken bent en als je denk dat gesetteld bent, dan moet je alweer terug. En dat is dan ook een beetje met vier weken, ja en je hebt natuurlijk eerst paar dagen introductie, daarna ga je woensdag naar je plekje toe. Dat was ook de wegbreng dag. En ik had gewoon pech dat ik de laatste was, dus dat ik met een busje moest zitten en alles wel hebt gezien omdat iedereen afgezet moest worden. En dat was ook heel leuk hoor, daar gaat het niet om. Maar dan is dat nog een dag minder. Dan ben je maar drie en een halve week op het project. Ga je de weekenden vaak reizen, dus ja veel blijft er ook niet over aan productieve dagen. Dus ja, als ik dan een

maand langer had gekund of waarschijnlijk drie dan had je voor je gevoel meer kunnen doen en dingen echt opzetten

Ja, precies

Want ik had best leuk ideeën en dat vrouwtje na mij heeft dat opgepakt. Ze hadden een eetruimte waar zij 's avonds altijd aten, een nursery en nog een andere lokaal. Allemaal in aanbouw, maar de school die wel in gebruik was, was wel geschilderd maar helemaal kaal. Dat is dan natuurlijk hartstikke leuk om daar wat mee te doen en school gerelateerd te schilderen enz.

Ja, om daar wat mee te doen

Ja, maar daar was voor mij dan geen tijd voor

Nee, precies

Maar dat geeft ik niet hoor. Als ik het van tevoren had geweten. Maar Ghana is gewoon een geweldig land met zulke vriendelijke mensen en zo lief

Ja, dat kan ik mij goed voorstellen

Dus het was wel de goede keus

Ja, en ook fijn dat je weet dat een volgende vrijwilliger oppakt waar jij gebleven bent.

Ja, dat was ook fijn. Zeker

Ja, snap ik. Voordat je op reis bent geweest, heb je natuurlijk de wijzer met kids gevolgd

Ja

Hoe wist jij dat deze training gegeven werd?

Omdat ik eerst de introductie gedaan heb

Ja

En dat is toen ter sprake gekomen. Volgens mij is dat wel tijdens pauzes wel besproken en dan heb je er ook over

Ja, precies. En werd je verplicht om deze training te volgen, of was het uit eigen initiatief?

De wijzer met kids was helemaal vrijwilliger, ja uit eigen initiatief

Ok, en wat jou reden om deze training te volgen?

Hm, omdat ik eigenlijk geen specifieke kinderen opleiding heb. Ik werk niet op een school, ik sport niet weet je wel. Ik doe niks met kinderen. Nou ja, dat klinkt ook raar. Maar niet professioneel, dus eigenlijk geen kennis over. Dus ik dacht dat dit wel een goede aanvulling zou zijn

En was het ook een goede aanvulling?

Ja, dat was het zeker.

Ja, ok. En wat vond je van de training?

Ja, leuk. Dat vond ik sowieso. Zodra je bij Muses instapt voel jij je super welkom en he, ook gewoon op het project had je er ook nog veel aan.

Oh wat fijn. Dus je hebt ook echt ervaren dat je de informatie die je tijdens de training hebt gehad, ook echt hebt kunnen gebruiken in het buitenland?

Ja, absoluut.

Heb je daar een voorbeeld van?

Ja, bijvoorbeeld die les invulling. Ik weet niet meer precies hoe het heet, maar waarschijnlijk weet jij wat ik bedoel

Ja, ik weet precies wat jij bedoelt

Ja, en dat je gaan inventariseren van wat willen jullie weten, wat weten jullie. Dat kan natuurlijk heel breed zijn in schoolkennis maar ook verder ook buitenschool tijd om. Ja, daar waren echt heel veel dingen die echt wat aan heb gehad

Oh, wat fijn. En zijn er andere onderwerpen die je wellicht hebt gemist in de training?

Ja, maar dan of iets gemist is van de training.. Uh, net wat jij ook al vroeg: wat waren je taken? Dat wist ik niet. En dat wisten bij mijn project niet, hoe het bij andere was weet ik natuurlijk niet. Maar bij mijn project.. En het wordt allemaal wel verteld, maar het is allemaal heel erg dat je je eigen plekje met zoeken. Waar het fout loopt weet ik niet. Van tevoren krijg je van de partner wat informatie. Die schijnt voor iedereen hetzelfde te zijn. Ik was na twee weken, kwamen twee Zweedse meisjes. En we hebben het niet per se naast elkaar gelegd dat is onzin, want de ene was Nederlands en Zweeds Die wisten het ook niet. En bij mij stond dat er ook een Nederlandse langs zou komen, maar ik was echt drie weken alleen. Het idee dat iemand komt geven zij wel, en dan is het wel heel eenzaam, ook omdat je in de middle of nowhere staat en het hakt er emotioneel wel best bij in. Het is gewoon zó andere land en cultuur. En dat ervaar je pas op het moment dat je daar bent. En dan is het fijn om ter plekke met een andere vrijwilliger te kunnen delen en dat is wel iets, het alleen niet helemaal te doen.

Nee, precies. En je geeft al aan dat je niet wist wat je taken waren, denk je dat het jou had geholpen als tijdens de training had besproken wat je in dit soort situaties kan doen?

Ja, nou het wordt ook wel besproken. Maar misschien toch meer nadruk opleggen.

Ja, precies. Duidelijk. Had je nog de casussen gezien

Ja, zeker. Ik heb ze voor me

Nou, dit zijn situaties die in het buitenland kunnen gebeuren

Ja

Dit kunnen vrijwilligers ook meemaken in het buitenland. En ik wil jou graag vragen hoe je op deze situaties zou reageren na het volgen van de training en tijdens je verblijf in Ghana. Je mag je keuzes zeker toelichten hoor, het is niet zo dat als je zegt dat je A kiest, dat het klaar is. Je mag uitleggen waarom

Ja, helemaal goed

Casus 1

Casus 1.. Hm, dan ga ik voor A. Dus met vriendjes, vriendinnetjes, broertjes en zusjes of wat er is erbij betrekken. Dat merkte ik, heb ik volgens mij ook opgeschreven. Er komen gelijk kinderen naar je toe en die gaan aan je hangen. Als je hen de gelegenheid geeft, dan hangen ze drie weken aan je. Dit heb ik ook erg uit de introductie cursus gehaald en in eerste instantie ook uit de training, dat viel in de praktijk wel heel erg mee. Het is niet zo dat je boven de kinderen gaat staan alsof zij daar niet zijn. Maar ik heb dat ook echt uit de training meegekregen, gelijk naar een alternatief zoeken. Maar wel, ik wil niet lezen. Maar wel ik wil lezen dus roep je vriendjes en vriendinnetjes er maar bij.

Ja, precies

En dan voor 2. Even kijken, ik denk dat ik voor C ga.

Ja, ok

Geagiteerd wegsturen heb je niks aan, vooral niet als je in een vreemd land in je eentje zit. Niet reageren, dan zou je ook niet leuk vinden als je daar zelf staat. Je moet ook in iemands ouders schoenen staan. A vind ik ook een beetje raar, dan denk ik wel, het zijn mensen je kan wel wat tegen ze zeggen.

Ja, precies

Dus in dit geval zou ik voor C gaan, dat lijkt mij de beste optie.

Ja, ok. En even een domme vraag, wat spreken ze in Ghana?

Ja, nou ja. Dat is ook zoiets. In de nursery spreken ze Ghanees, ik heb het wel een beetje geleerd. En Engels, maar ja, de hele kleintjes spreken geen Engels dus dat kan best wel lastig zijn. De oudere spreken echt wel al goed Engels. En bij de kleintjes, ja die leren het ook snel. Dus dat was niet echt een groot probleem.

Nee, precies. Dus het was niet zo dat je drie weken lang niks kon zeggen tegen de kinderen?

Nee, nee. Gelukkig niet. De ene spreekt beter Engels dan de andere, maar dat was geen probleem

Ok, fijn. Dus je zou aan de kinderen uitleggen waarom zij niet mogen helpen of juist wel?

Ja, dat lijkt mij wel

Nee, ok. Super. En casus 3?

Even kijken. Dat vond ik wel weer een hele aparte vraag. Dat vermijden van oogcontact, daar vind ik niks aan. Ik denk dan toch C. Dit valt onder helpen en niet onder taak. Ja, ik heb daar niet zoveel problemen mee. Ik kan makkelijk vragen of meerdere mensen mee willen lopen, neem die mee en die. Dat je dan niet alleen één op één bent. Dus dat ja, maar dan nog. Ik denk dat als je daar verstandig mee om gaat en dat maar een paar keer doet, dat het kind zich niet uit zich niet uitvolkomen gaat goede, dat er geen hechting zal ontstaan.

Nee, duidelijk..

Even kijken. Daar had ik volgens mij A bij.

Ok

Ja, het knuffelen vind ik zelf ook leuk. En dat is ook niet zo dat.. En dit heb ik echt uit de training wijzer met kids gehaald, opletten dat je uitkijkt voor uitzonderingssituaties. En dan met name dat met z'n kindje die aan je komt hangen, drie weken aan je hangt en waar je alleen aandacht voor geeft. Dan heb ik echt wel een band aan het krijgen met elkaar. Maar als een kind valt of whatever, je geeft hem een knuffelen je troost hem en je gaat met hem naast je zitten en bespreken wat nu. Dat is prima. Het probleem is niet het knuffelen, dat je daarna mee omgaat. Als je het kind op schoot neemt en zo, dan is het niet goed. Maar een knuffel, troosten en kijken wat je daarna samen gaat doen, dan wel ja.

Nee, precies. Nou, heel duidelijk. Je geeft duidelijk aan waarom je dingen zou doen en het is al heel fijn dat je zo goed nadenkt. Maar goed, eigenlijk mijn volgende vraag was of je al kennis had over hechting. Maar je hebt al aangegeven dat geen pedagogische achtergrond had in de zin van een opleiding, en dat je daarom de wijzer met kids hebt gevolgd.

Ja

Maar hoe omschrijf je de invloed van de training op het bewust worden van hechting?

Ja, heel positief. Heel positief.

Ja, en ben je ook van mening dat je voornamelijk door deze training daar bewust mee om bent gegaan?

Ja, zeker. Want volgens mij wordt het wordt besproken in de introductie cursus, maar het gaat over zoveel meer dingen. En het is ook belangrijk, daar gaat het niet om. Maar de training heeft mij wel erg bewust gemaakt van hechting en de risico's die voor de kinderen aan vast zitten.

Nee, precies. En je vertelt net dat je drie weken allen was, dus ik denk niet dat je veel met andere vrijwilligers gewerkt hebt?

Nee, een weekje maar

En heb je bij die ene vrijwilliger gedrag gezien dat je tijdens de training geleerd hebt dat niet adequaat was?

Hm, nou ja. Ze pakte wel heel veel kinderen op. Dat kinderen uit zichzelf wel wegliepen. Dat deed zij best wel vaak ja

En hoe komt het dat je dit herkent als een mogelijk probleem?

Ja, door de training ja. Je moet gewoon dat soort dingen niet moet doen; niet op de foto. Het zijn gewoon kinderen, loop er niet de hele dag aan te trekken

Ja, duidelijk. Nu ga ik eigenlijk door naar mijn laatste twee vragen. Zou jij op basis van je ervaringen, en op basis wat je dus mij vandaag vertelt heb, de toekomstige vrijwilligers aanraden om deze training te volgen?

Ja, zeker. Zeker als je met kinderen gaat werken. Kijk als je een ziekenhuis gaat bouwen, dan denk ik niet dat het echt nodig zou zijn. Maar als je echt met kinderen gaat werken en je hebt geen professioneel achtergrond zoals ik

Ja, precies. Duidelijk. En heb je misschien ook een tip voor Stichting Muses?

Puh, nee. Jullie genoeg in de publiciteit en jullie zoeken de sociale media wel op. Inhoudelijk ook niet zo.

Duidelijk. Nou, dan ben ik eigenlijk klaar met mijn vragen. Ik weet niet of jij zelf nog vragen hebt?

Nee, net was ik al zeg ik ben ik van de korte lijnen en als er wat is dan bel ik gelijk. En qua informatie zoek ik eigenlijk meteen op. Dus nee, eigenlijk niet

Als je zou willen, voel je totaal niet verplicht, maar heb je interesse in het eindresultaat van dit onderzoek?

Oh ja, dat vind ik wel leuk ja

Dan zorg ik ervoor dat je die toegestuurd krijgt, omdat je natuurlijk hebt bijgedragen

Ja, leuk

Dan wil ik je natuurlijk heel erg bedanken voor je tijd en beschikbaarheid. En een hele fijne vakantie, waar ga je eigenlijk naartoe?

Ik ga naar Bosnië, wat dichterbij. Daar schijnt een hele pyramides te zijn, iets met energie. Dus ik ben heel benieuwd

Oh, wat leuk. Ja

Dank je wel. Jij nog succes met je onderzoek en je studie. Ik ziet het eindresultaat wel tegenmoet. En nog veel succes

Heel erg bedankt en fijne dag nog!

Interview I.

(Gesprek is opgenomen vanaf het moment dat de geïnterviewde aan tafel zat en gevraagd werd of het gesprek opgenomen mocht worden).

Je mag ook je zeggen hoor

Oh ja, dat gaat heel automatisch hoor. Sorry

Nee snap ik, geeft niet

Ik ben ook een paar dagen geleden in België geweest, dus toen moest ik iedereen wel met u aanspreken. Het is er een beetje in blijven hangen

Ja, snap ik

Nou, allereerste natuurlijk heel erg bedankt dat je hier bent überhaupt. Je bent mijn eerste live-interview. Ik heb iedereen telefonisch gesproken, dus ik vind het harstikke leuk dat ik iemand persoonlijk spreek. Zoals je weet ben ik Demi en ben ik dus bij Stichting Muses aan het afstuderen. Er zijn ook meerdere afstudeerders en L. die je net ontmoet hebt is de hoofdonderzoeker. Die begeleidt ons ook een beetje. En ik doe onderzoek naar de wijzer met kids, dus de verdiepende training van de voorbereidingstraining. Wat ik voornamelijk wil vragen is naar de ervaring die je hebt gehad, naar de invloed van de training hierop en vragen hoe je met verschillende situaties bent omgegaan. Ik vroeg net al of ik het gesprek mocht opnemen en dat ik eigenlijk alleen voor mijn eigen analyses en de gegevens worden allemaal ook anoniem verwerkt en je naam komt nergens te staan. Heeft u, heb je? Oh, daar ging ik weer

Nee, dat maakt niet uit

Heb je voor mij een aantal gegevens, zoals je leeftijd en je hoogste afgeronde opleiding?

Ik heb HBO opleiding gedaan, pedagogische academie gedaan. Ik ben nu 67

En hoe oud was je toen je vrijwilligerswerk ging doen?

66, vorige jaar heb ik voor het eerst gedaan. We hadden al jaren dat we dachten: als we gepensioneerd zijn, dan gaan we vrijwilligerswerk doen.

Oh wat leuk. Met je vrouw bedoel je?

Ja, met mijn vrouw. We zijn samen geweest. En zij werkt nog dit jaar, ze kon van haar werk, ze zit in het onderwijs, ze werkt niet fulltime, kon ze die twee/drie maanden extra verlof opnemen. Dan moet ze nu de uren of dagen inhalen. Maar dat schiet al aardig op

Ja, precies. Wat leuk. En jullie zijn in Ghana geweest?

Ja, in Ghana geweest

Leuk. En hoe komt het dat jullie voor dat land hebben gekozen?

We wilden naar Afrika. We hebben het over Azië gehad, we waren een keer in Indonesië geweest en daar zagen wij dat hulp wel nodig was, dat hulp welkom was op scholen zeker. Zuid-Afrika hebben wij ook gezien dat we eigenlijk op scholen kwamen. In wat armere omgevingen waar zij weinig middelen hadden. Toen zeiden we van: wij willen vrijwilligers, huis voor meervoudige gehandicapten. We willen naar het buitenland in Afrika, we hebben gezocht naar een stichting die dat kon begeleiden en waar het geld niet uit de pannen vloog.

Nee, wat betaalbare was

Ja, precies. Wat in ieder geval betaalbaar was. Dus we kwamen bij Travel Active terecht en aanvankelijk zeiden wij: wij willen naar Tanzania. Waarom weten wij ook niet. Het was ook een klein beetje omdat onze zoon en dochter, allebei dertig, zeiden van: als jullie gaan dan komen wij jullie opzoeken. Maar zorg ervoor dat je een land kiest waar ook iets te zien is. Want we willen ook..

Want we willen niet alleen met jullie kletsen

Nee, precies. Wij willen ook wat van het land zien

Ja, leuk

En toen waren wij bij Muses en toen vroeg zij eigenlijk waarom Tanzania en ik zei geen idee. We gaan er eigenlijk heen om hulp te bieden en om wat te doen. En niet zo zeer om vakantie te houden of te reizen. Nou, toen zeiden ze dat in Ghana, een rustiger land en wat goedkoper land ook, en makkelijker om te reizen. Daar hebben wij project waar jullie goed terecht zouden kunnen. Toen zeiden wij we gaan ruim drie maanden. Wij wilden ook twee projecten doen, voor het geval dat eentje niet beviel. We zijn eerst naar Noord-Ghana gedaan en aanvankelijk zeiden we van ja, waarom niet Zuid. Maar door omstandigheden was dat primitiever en basic. Maar dat vonden wij prima. En wij wilden ook bij mensen thuis.

Oh, leuk. Naar een gastgezin bedoel je?

Ja, naar een gastgezin. Dus we zijn naar Noord-Ghana gegaan, wij zouden eerst zes weken en dan zouden we naar het zuiden gaan. Om daar twee weken, en daarna tien dagen met onze zoon en dochter zouden gaan reizen. En daarna weer terug. Maar in het noorden, waren wij eigenlijk bezig om een school op te knappen. Met schilderen. Dat was nog niet helemaal klaar dus zij vroeg of wij niet langer willen blijven. Omdat in het zuiden wat meer vrijwilligers kwamen, hier komt helemaal niemand. Dus we zeiden ja is goed, dus we bleven tot we met onze zoon en dochter gingen reizen. Want wij

wilden niet dat zij naar het noorden moesten reizen, wij gingen liever daarheen. Anders moesten zij via Acra reizen. Dat zien wij niet zo zitten, wij gaan naar het zuiden en kunnen vanaf daar reizen. Dus daarna hadden wij nog vier weken in zuid-Ghana.

Jeetje, wat leuk

Daar op het project gezeten. Eerst zaten wij bij een gastgezin en moesten wel elke ochtend zeven of acht kilometer fietsen om bij het dorpje te komen. Bij het kindertehuis en de school daarnaast. De kinderen gingen daar naar school, maar er kwamen ook kinderen

van andere dorpen?

Ja, van de omgeving, dorpen eigenlijk. Er waren niet zoveel. Een tweede daar was ook een kindertehuis met een wat grotere school waar meerdere kinderen uit andere dorpen kwamen, ook met bussen enzo. Daar sliepen wij ook op een kamer, in het tehuis.

Had je dan ook taken bij het kindertehuis of alleen bij de school?

Wij zochten altijd meerdere taken, wat wij wilden daar veel toen. Dus we zeiden ook "zeg maar wat wij kunnen doen". Ik denk dat zij een beetje bang waren om te overvragen, dat ze dachten van ja "zij zijn niet zo jong meer". Kunnen ze dit wel aan? Terwijl, in Noord-Ghana, vertelde wij ook elke keer, dan wij iedere ochtend gingfietsen en dat wij dan elke dag bezig waren en we kwamen pas om vijf uur, half zes weer terug. En de hele dag waren wij bezig

Met alles en nog wat

Ja, met alles en nog wat inderdaad. Gewoon aan het werk. Nou, dus ja ja maar jullie kunnen ook met de school bezig. Maar dat was viel een beetje tegen want ik wil geen onderwijs geven, maar wel ondersteunen

Oh wat goed

Kijk, als zij hulp nodig hebben kunnen we ook kinderen apart nemen om te ondersteunen. Maar lessen overnemen kunnen wij niet. Wij zaten bij zo'n en daar ondersteunende daar een beetje

De docent ondersteunde je

Ja. En soms vroegen zij of wij de les wilden geven. Rekenen lessen en Nederlands lukten wel. Maar kennis en natuur ging niet. Je weet niet wat voor dieren er allemaal leven en je moest de verschillen tussen mais weten. Maar dat was niet zo verstandig als wij dat zouden geven

Nee, precies

Nee, levensbeschouwing of cultuur dat ging dan niet

Nee, iemand die daar woont, een lokale, kan dat dan beter gaan doen

Ja, die kan dat dan wel. En werd les gegeven in het Engels, maar de jongste kinderen spraken nauwelijks Engels. Als je wat ging uitleggen, dan snapten zij het vaak niet. Met sommetje maken probeerde je zo eenvoudig in het Engels. Maar dat lukte gewoon niet

Want krijgen de kinderen daar sinds kleins af aan Engelse les?

Ja, maar alsnog spraken de jongste dat niet. Zij spraken in hun streek taal. Als je iets wilt uitleggen en zij begrijpen het niet, dan moet je het in hun streek taal uitleggen. Van “dat moet je doen”.

Ja, precies. Dus er zitten toch culturele barrières tussen

Ja, daar hebben wij ook gezegd dat wij op daar opknop werk wilden doen. En wat hadden ook best veel geld bij ons, wij hadden sponsor geld. Dus we zeiden: wij kunnen, wij betalen de verf. De materialen bekostigen wij, zeg maar wat er moet gebeuren. We gaan het niet over de balk heen smijten, het moet wel duurzaam zijn.

Het is niet zo dat iedereen geld krijgt

Nee, nee. Dat deden wij niet. Daar hebben wij ook schilderen. De deuren van de badkamers gingen niet eens dicht. We hebben van alles geschilderd, van buiten ook

Dus alles weer mooi gemaakt. Ik merk wel dat je goed nadenkt wat je wel als vrijwilliger wel kan doen en niet.

Op die school hebben wij ook aangegeven dat wij dingen doen, en zat dan ons in bij dingen die..

Wij kunnen doen

Ja, de zwakke leerlingen snappen de basis niet. Met rekenen bijvoorbeeld, dat ging allemaal door. En als je dat niet bijspijkerde, ja, dan ging dat niet goed.

Nee, precies. En voor dat je op reis ging, heb je natuurlijk de wijzer met kids gevolgd, jullie

Ja, ja

Hoe wist je dat deze training gegeven werd?

Dat werd door Travel Active voorgesteld, dat zij alle vrijwilligers dat zouden aanbevelen

En hebben zij het verplicht gesteld, of aanbevolen?

Nou, ze hebben het verplichtend aanbevolen. Je kunt altijd nee zeggen, maar zij zeiden ook dat de cursus door hen betaald wordt. Dus we willen dat jullie het volgen, het is nuttig

En vond je het ook nuttig? Wat vond je van de training?

Ja, daar waren natuurlijk nuttige dingen. Ook dingen dat je van het onderwijs wel weet

Ja, precies. Want je gaf net ook aan dat je een pedagogisch achtergrond hebt en je vrouw werkt in het onderwijs. Je zou denken dat je het allemaal wel weet, maar toch heb je nieuwe dingen geleerd in de training?

Nou ja, er worden natuurlijk over gewoonte in een land. Dat heeft te maken met hoe je daar mee omgaat. Het is natuurlijk ook anders als je een jaar voor de klas staat, hoe je daar een band mee opbouwt. Of als je een bepaalde tijd, bijna twee maanden is toch een beperkte tijd. Dat je toch bewust bent van hun situatie

Ja

Dus dat was wel goed, en ook hoe ga je om met volwassenen. Andere wijze van benaderen, wat doe je wel of niet. Hoe je op bepaalde situaties aan moet pakken

Ja, dat wordt besproken in de training?

Ja, zeker. Je hoort natuurlijk ook van andere mensen

Ja, precies. En heb je ervaren dat je de informatie die je tijdens de training hebt gekregen, ook echt hebt kunnen gebruiken in het buitenland?

Ja, jawel. Er zijn toch dingen, dat als je het overkomt, dat je denkt dat zij tijdens de training daarop hebben op gewezen

Ja, heb je daar misschien een concreet voorbeeld van?

Ja, een concreet voorbeeld.. Hm, natuurlijk dingen met financiën. Eerst hadden wij daar niet zoveel last van. Wij hadden gezegd dat wij het ene of andere wilde doen. En op een gegeven moment gaven zij aan dat zij een plafond in het magazijntje zouden willen hebben. En een andere lokaaltje dat wij voor zorgde dat bekostigd werd; maar de timmerman betaalde wij en de mensen daar. Dat de bouw niet stil kwam te liggen. Maar om een plafond in een magazijn te zetten, daar geven wij geen geld voor geven. Ook al denk je zelf dat je dat ook zelf zou willen. Nou, in het tweede project kwamen kinderen naar mij toe om te vragen of ik geld had om een kaartje te kopen voor de telefoon. En dat ik ging vragen waarom en hoe zij dat anders zouden doen. Zij zeiden dat zij een telefoon hadden en dat was makkelijker. Dus ik heb aangegeven dat ik het ging overleggen met de begeleider. En op die manier

wist ik al dat de vragen kwamen, en hoe ga je ervoor dat je goed met onverwachte situaties omgaat? Er was ook een meisje waarvan haar slipper kapot was, dus zij had geen schoenen. Maar ik heb ook uitgelegd dat als ik voor haar slippers koop, dat iedereen dat dan wil. En het is niet dat ik het haar niet gun of niet kan betalen, maar het was niet verstandig om te doen. Uiteindelijk heb ik haar mijn slippers gegeven

Toen had jij geen slippers meer

Nou, ik had van die goedkope platslippers en dan kan jij in ieder daar op lopen tot dat er een andere oplossing

Dus eigenlijk een alternatief zoeken voor hun vragen

Ja, ja. En op straat gebeurde dan ook. En in de cursus wordt je daar ook op aangewezen, dat deze onverwachte situaties kunnen gebeuren

Ja, precies. Er zijn er ook dingen die je gemist hebt in de training?

Nee, maar het was niet specifiek over Ghana. En nu gaan we naar Zambia

Oh lekker, van het ene naar het andere

Ja. En daar kregen wij een folder en daarin stond dat je op moest passen dat jij wat over je ondergoed heen hing als je de was ging ophangen. Op die binnen plaatsen, hing je daar je was op. Het was ons wel opgevallen dat we geen ondergoed zagen, maar door onze onnozel dachten wij niet dat daar een reden voor was. Dus wij hingen gewoon onze ondergoed, maar

Dat vonden ze niet beledigend?

Nee. Kijk wij zagen wel dat zij was over elkaar heen hingen, maar wij wisten niet dat dat kwam omdat je je ondergoed niet mag laten zien. Ik heb dat ook aan travel active aangegeven, zorg ervoor dat je dat ook in jullie folder zetten, over Ghana. Maar dat het mogelijk is

Dus het zou ook een idee zijn, als in de training ook informatie over het land naar voren komt?

Ja, precies. En misschien geldt het wel voor veel Afrikaanse landen, dat weet ik niet. Nou, dat zijn van die kleine dingetjes

Ja, maar je kan er wel heel makkelijk de mist in gaan

Ja precies

En nu was het zo dat ze het bij jullie niet beledigend vonden, maar voor hetzelfde geld vinden zij dat wel beledigend

Ja, precies.

Ja, helder. Ik heb hier een aantal casussen die vrijwilligers ook omschrijven dat kunnen gebeuren. Zoals bijvoorbeeld wat je net zei, dat kinderen om geld komen vragen. En dan wil ik vragen hoe je daarmee omgaat. Nou, je kan antwoord geven door een van de mogelijkheden te kiezen en je mag je keuze natuurlijk toelichten. Het is niet dat je dat als je één optie kiest, dat het dan die optie is. Je mag rustig je mening geven. Ik ben heel benieuwd wat je zou doen in deze situaties

Dan moet je even het geluid uit zetten, dan ga ik even mijn bril ophalen. Anders kan ik het niet lezen. Als zij vragen of ik wil lezen, dan doe ik dat. En dan zou ik inderdaad ook zeggen dat andere kinderen bij mogen roepen

Zou je ook bijvoorbeeld met een kind alleen lezen?

Ja, ook met het kind alleen. Wij hadden ook spelletjes meegenomen die wij daar konden laten. Memory en dat soort dingen. En vooral bij de eerste hadden de kleuters helemaal niks, en zij zaten de hele dag op de grond te zitten en liedjes te zingen. Dus wij hebben voorgesteld om spelletjes te doen en dat deden wij. Ook met een kind alleen. Dat vond zij heel leuk en dat wij andere kinderen erbij riepen en samen doen. Dat hadden wij ook in het gastgezin. Daar woonden ook een dochter van de herdershuis en zij twee kinderen. En zij had dan nog twee dochters. En ze werden beschouwd als broertjes en zusjes. Daar deden wij ook veel spelletjes, en daar mocht iedere en aan mee doen

Ja, met zijn allen

Ja. Hm. Ik had slechte ervaringen met dat kinderen bij het schilderen waren. Dat die zaten onder de verf. Nou ja, dan zou ik inderdaad de eerste doen, A, dus hen helpen met iets anders.

Ja, precies. Ok

Ik zou het kind rustig iedere dag het kind naar huis brengen, dat zou mij niks uitmaken. Wel nog tegen het kind zeggen dat ik het vervelend vind voor d'r en of zij het goed vindt dat ik haar naar huis breng

Ja, ok

Hm, kinderen in tranen zou ik inderdaad toelaten dat zij mij knuffelt en dan de situatie met iemand anders het probleem oplossen.

Ja, duidelijk. Deze situaties gaan over, en dat heb je waarschijnlijk ook al door, over hechting en hoe je daarmee omgaat.

Ja

En als je dan terug denkt aan de training, wat vond je van de informatie die je specifiek over hechting heb gehad?

Dat vond ik goed. Misschien waren wij ons daar al bewust van tevoren, dat je weet dat je ermee op moet passen en met lievelingetjes. Dat heb ik natuurlijk ook van mijn beroep

Ja, tuurlijk. Dat heb je al meegekregen uit je achtergrond

Ja, en inderdaad dat kinderen aanhankelijker zijn en die meer aandacht vragen. Dat kan best, maar je moet oppassen dat het te duidelijk wordt en dat het initiatief vanuit jou komt. Wij stonden best toe dat kinderen bij je kwamen en bij jou wilde zitten, spelletje kwamen doen, aandacht geven. Maar niet constant

Nee, met mate dus

Ja. Er was ook een andere vrijwilliger en die liep de hele dag met een kind in haar armen. Ze vond het zo schattig en zielig. En ze vond het dit.. En ik heb toen ook tegen haar gezegd dat zij daar mee moest oppassen. Ik zei ook: over een week of twee ben jij weg, je mag haar best troosten en vragen of er iets aan de hand is. Dus overdrijf niet, dat was niet zo goed

Ja, precies. Maar wat goed dat je er dan wat van zegt

Ja, weet je. Mensen hebben het niet echt in de gaten. Toen wij weg gingen, vinden de kinderen dat natuurlijk niet leuk en gaan ze aan je hangen. En het duurde ook een beetje lang voordat wij opgehaald werden. Maar op het moment dat wij naar het taxi busje lopen, dan komt een andere vrijwilliger uit het busje en die word met evenveel liefde ontvangen. Ons zien ze dan niet meer

Nee, snap ik

Nee, maar dat vind ik goed. Dat besef je ook wel

Hoe was het voor jullie om afscheid te nemen van de kinderen?

Je weet dat het tijdelijk is, we doen ons best, je kan ervoor zorgen dat zij het leuk hebben en dat ze het naar hun zin hebben. Maar ja, wij weten ook dat je ze niet meer terug ziet

Ja, precies. Je weet van tevoren dat je over een paar weken weg gaat

Ja. Wat wij wel hebben gehad is dat kinderen ziek waren. Er was weinig begeleiding, wij gingen ook om vijf uur half vijf weg. Wij zagen nooit wat er in de kindertehuis gebeurde. Daar was een dame die dan voor iedereen kookte en dan gingen ze slapen. En 's ochtends als wij daar kwamen, waren zij ook aan het spelen. In de tijd dat het vakantie was, toen wij aan het schilderen waren, waren de kinderen ook in het te huis. Soms kwamen kinderen langs, ook toen wij aan het lunchen waren ofzo. Je maakte

nog even dolletje met ze, maar afscheid niet zo moeilijk. In het tweede project, was ik daar wel dag en nacht. We hebben een paar keer gehad dat een kind ziek was, daar was één persoon die les gaf en in het tehuis woonden, die had zorgen over haar eigen kind natuurlijk. Dus wij hadden wel dat wij met z'n kind zaten om te kijken hoe het met het kind ging. Maar niet dat daar een stukje hechting bij kwam

Nee precies, het was meer troosten.

Ja, een kind heeft meer behoefte daar aan dan een andere. Soms ging je met ze spelen en soms ook even niet, want dan gingen wij zelf lezen of zo en dat ook tijd namen voor onszelf

Ja, dat is ook belangrijk

Dat de kinderen weten dat wij niet alleen voor dat kind er zijn. De kinderen vinden het ook leuk als je hun aandacht geeft natuurlijk.

Ja, precies. En je geeft ook aan dat je voor de training ook al bewust was van hechting, wat voor invloed heeft de training voor jou daarop gehad?

Ja, meer bewust making. Dat je ook weet dat je moet oppassen, je bent toch alerter. Het komt ook omdat ik wat ouder ben

Ja, je hebt waarschijnlijk ook meer levenservaring

Ja, maar ook dat ik meer afstand kan nemen. Dat je gewoon weet dat je kinderen hun eigen ding laten doen. En ook opletten dat je niet het ene kind makkelijker iets toestopt dan een ander..

Ja

Als je snoepjes over had, dan kreeg niet een kind wat extra. Dit zijn de dingen ook zelf aan denkt. De kinderen deelden alles

Nee, precies. Dus dat was niet het probleem

Nee, maar wel het idee. Dat je niet

Kinderen voortrok

Nee, dat als je bijvoorbeeld naar het dorp liep, maar de kinderen mee liepen, dat je hen niet iets extra gaf. Als je iets lekker koopt, koop je het voor allemaal. Dat zijn dingen waar je bewuster mee omgaat

Ja, precies. Harstikke mooi. Op basis van je eigen ervaringen en op basis van wat jij mij allemaal verteld, zou je de toekomstige vrijwilligers adviseren om deze training te volgen?

Ja, ja

En ook als zij ook een pedagogische achtergrond hebben?

Ja. Ik heb ook de andere training gehad.

Ja, we hebben de voorbereidingstraining, wijzer met kids en de terugkomsttraining

Ja, die terugkomst heb ik niet gevolgd. Er zou nog iemand contact met ons opnemen. Dat is nooit meer gebeurd. We zaten er wel op te wachten

Meestal verplichten de partnerorganisaties de voorbereidinstraining

Ja, die heb ik ook gedaan en zelf gekozen om de wijzer met kids te volgen

Ja, ok. En heb je ook een tip voor Muses voor de verbetering van de training?

Hm, nee. Niet echt

Nee, prima. Dan ben ik tot het einde van mijn vragen gekomen. Ik weet niet of je zelf nog vragen of opmerking hebt?

Nee hoor

Nee? Ok. Dan wil ik je natuurlijk heel erg bedanken voor je tijd en beschikbaarheid. Als je interesse zou hebben, zou ik het eindresultaat naar je toe kunnen sturen. Maar voel je niet verplicht, het is alleen als je daar interesse in hebt.

Ja, vind ik wel leuk

Ja? Dan zal ik dat doen. Heel erg bedankt voor alle verhalen en het komen als enige van het hele onderzoek. Nou ja, dan wens ik je nog een fijne dag

Ja, jij ook

Interview J.

Hi I., met Demi van Stichting Muses

Hi, hi. Wacht even hoor, ik loop naar een rustig plekje

Ja, natuurlijk

Zo. Hi

Hi, hoe is het? Hoe ging je tentamen?

Goed! Ja, mijn tentamen ging wel wat minder. Maar ik hoop dat ik hem gehaald heb

Ja, dat hoop ik ook voor je. Ben je klaar om te beginnen met het interview?

Ja, zeker.

Nou, allereerst wil ik je graag bedanken voor het willen meedoen aan dit onderzoek en dat je tijdens je toets-periode toch tijd hebt kunnen maken voor dit gesprek.

Ja natuurlijk. Voor mij is het ook een soort pauze hoor, dus geen probleem

Nou, fijn! Zoals je misschien al weet ben ik Demi en ben ik bij Stichting Muses aan het afstuderen sinds februari. Ik doe onderzoek naar de verdiepende training van de voorbereidingstraining, de wijzer met kids

Hm, hm

En met dit gesprek wil ik voornamelijk vragen naar de ervaringen die je hebt meegemaakt, naar de invloed van de training hierop en vragen hoe je met verschillende situaties bent omgegaan tijdens je vrijwilligerswerk. Daarbij vind ik het belangrijk dat je weet dat ik dit gesprek aan het opnemen ben zodat ik deze kan terugluisteren en kan analyseren. Daarbij vind ik het nog belangrijker dat je weet dat de gegevens anoniem verwerkt worden en dat je naam nergens komt te staan.

Oh, is geen probleem hoor

Fijn. Heb je nog een aantal gegevens voor mij? Zoals je leeftijd en je hoogste afgeronde opleiding?

Ja, ik ben 23 en ik studeer nu verpleegkunde op Hbo-niveau. En hiervoor heb ik havo gedaan

Oh, wat leuk!

Ja, vind ik ook

En je bent sinds kort geleden in het buitenland geweest voor vrijwilligerswerk?

Ja, precies. Ik heb even mijn studie stop gezet. Ik wilde dit eigenlijk heel lang en ik zat in een moeilijk fase tijdens mijn studie. Dus toen heb ik besloten om vrijwilligerswerk te doen. Ik had dan toch het gevoel dat ik wat goeds deed en dat mijn tijd niet verspilde. Maar ik ben dus gestopt, en dat is dan ook de reden waarom ik nu extra toetsen hebt.

Nee, ok. Duidelijk. Fijn voor jezelf dat je een oplossing hebt kunnen vinden als het niet zo lekker liep.

Ja, precies

En waar ben je geweest?

Ik ben in Nepal geweest, vijf weken ofzo. Iets in die richting

Oh wat leuk! Een andere afstudeerstudent hier bij Muses is ook in Nepal geweest, dus ik heb er al veel van meegekregen.

Oh ja, wat leuk. Het is echt een prachtig land hoor

Kan ik mij heel goed voorstellen. En wat heb je precies bij het project gedaan?

Nou, het was een schooltje voor kinderen tussende vier en tien jaar, rond die leeftijd. En ik mocht zelf bedenken wat ik wilde doen. Dus na een paar dagen observatie, heb ik eigenlijk besloten om de docenten soort van lessen te geven over hygiëne, ehbo gerelateerde onderwerpen. Dus ik gaf eigenlijk lessen. Bijvoorbeeld hoe je je handen wast, tanden poets en wat zij moeten doen als een kind korst heeft.

Oh wat leuk! Dus je hebt voornamelijk lessen gegeven aan docenten?

Ja, precies. Zij hadden nog eigenlijk helemaal geen kennis over verpleegkunde zeg maar. Dus ik had genoeg te vertellen

Ja, dat kan ik mij goed voorstellen! En hoe heb je het allemaal ervaren?

Ja, supertof. Echt. Nepal is een geweldig land en ik heb mij daar zo vermaakt. En ik heb eigenlijk ook zo genoten van het geven van die lessen. Het was gewoon heel grappig. Het eerste wat zij bijvoorbeeld aan mij vroegen, wat je met korts moet doen of wat voor medicijnen of planten of wat dan ook je daarvoor moet gebruiken

Oh echt? Wat grappig!

Ja, hier in Nederland zou je dat natuurlijk nooit als vraag krijgen. Maar daar dus wel

Ja, wat grappig he die cultuurverschillen

Ja

Maar je hebt je voornamelijk bezig gehouden met de docenten?

Nee. Nou ja, zij vroegen ook of ik kinderen in de klas wilde helpen.. Dus dat heb ik ook gedaan, dat was meestal of de middag of de ochtend van een dag en daarvoor of daarna dus die lessen

Ah, ok! Dus het was een beetje 50-50?

Ja, precies.

En hoe vond je dat? Vrijwilligerswerk en werken in een ver land?

Ja, ook geweldig. Echt. Je leert zoveel dingen die je in Nederland niet zo snel zou leren. Ik heb bijvoorbeeld geleerd hoe ik flexibel kon zijn. Ik wist pas de dag zelf hoe laat en aan wie ik les moest geven bijvoorbeeld

Ja, daar moet je dan wel heel flexibel voor zijn

Ja, precies

En voordat je op reis ging, heb je natuurlijk de Wijzer met Kids gevolgd

Ja, klopt en de voorbereidingstraining

Ja, precies. En hoe wist jij dat deze training gegeven werd?

Hm, ik moest verplicht de voorbereidingstraining volgen van de organisatie waar ik mee reisde. Als ik mij goed herinner, was dat Vrijwilliger Wereldwijd. Zoiets. En tijdens deze training werd.. Nee, tijdens de pauze vertelde een vrijwilliger dat zij de wijzer met kids ging volgen. En dat leek mij toen ook een goed idee. Ik wist naar ik naar een school ging, dus dat ik ongetwijfeld met kinderen ging werken. Dus ik vond het verstandig om deze training te volgen

Ja ok. En wat was de grootste reden om de wijzer met kids te volgen?

Nou, wat ik dus net als zei. Maar ik hoopte ook dat het mij meer zelfvertrouwen zou brengen in het contact maken met kinderen. En dat ik dan goed contact zou maken

Ja, precies. Wat goed. En wat vond je van de training, vond je de training nuttig?

Ja, absoluut.

Ok, fijn. En hoe komt dat?

Nou, ik heb echt het gevoel dat ik sinds de training bewust ben van hoe je met kinderen kan omgaan zonder hen teleur te stellen. Dus eigenlijk dat je waardevol werk doet

Ja, precies. En heb je ervaren dat je de informatie die je tijdens de training hebt gehad, ook daadwerkelijk hebt kunnen gebruiken in het buitenland?

Ja. Kijk, als ik door had dan een kind veel mijn aandacht vroeg, dan moest ik wel vaak aan de training denken. Omdat je daar leert hoe je met dit soort situaties omgaat en dat je weet hoe je verantwoordelijk contact maakt met de kinderen

Ja, precies. Dus het heeft je geholpen om verantwoordelijk met de kinderen om te gaan?

Ja, en dat zij niet afhankelijk van mij werden. Wat ik ook heb meegekregen uit de training was bijvoorbeeld dat je niet continu niet met één kind bezig bent. En omdat ik dat heb meegekregen van de training, heb ik ook besloten om verschillende klassen te helpen. Dus niet steeds één klas, maar meerdere.

En hoe komt het dat je liever verschillende klassen had dan de groep kinderen in één klas?

De klassen daar waren héél klein. Soms had je op een dag maar vijf kinderen in een klas. Dus ik vond het fijner voelen als ik meerdere contacten had met meerdere klassen

Ja, precies. Dus niet dat een klas afhankelijk van jou is?

Nee, precies.

En heb je ook onderwerpen gemist in de training?

Hm, niet per se op de dag zelf hoor. Maar toen ik eenmaal in Nepal was, besepte ik wel dat ik het fijn zou vinden als ik meerdere handvatten of zo geleerd had, als je geenduidelijk taak hebt op het project.

Ik wist niet precies wat mijn taak was, en vond het lastig om hier mee om te gaan. Dus dat had ik wel fijn gevonden. Maar dan moet ik bij de organisatie zijn en niet bij Muses denk ik

Nou ja, de organisatie bepaald dan wel waar je heen gaat volgens mij. Maar alsnog is het wel goed dat tijdens de training besproken wordt wat je in deze situaties kunt doen of hoe je het kan aanpakken. Dus ik vind het wel een mooie aanvulling dat je het zegt

Ja, ok. Maar echt gemist niet hoor, ik vond de training wel volledig

Ok, fijn. Had je de casussen nog gekregen die ik gestuurd had?

Ja, zeker

Ok. Nou, deze situaties kunnen mogelijk in het buitenland gebeuren. En ik zou je willen vragen hoe je op deze situaties zou reageren na het volgen van de training en tijdens je verblijf in het buitenland.

Ja, is goed

Zullen we beginnen bij casus 1?

Ja, is goed. Ik vond deze een beetje dubbel. Want het liefst zou ik natuurlijk willen voorlezen; maar niet met het kind alleen. Dus als het kind echt alleen wilt lezen, dan zou ik vragen of het kind een lokale hulpverlener wilt vragen. Maar als het mogelijk is om met meerdere kinderen tegelijk te lezen, dan zou ik sowieso voor optie A gaan.

Nee, ok. Dus je bedoelt eigenlijk dat je niet alleen met het kind zou lezen?

Misschien één keertje, maar niet elke ochtend ofzo. En alsnog proberen om meerdere kinderen erbij te betrekken

Precies. Nee, duidelijk. En casus 2?

Ik vond deze wel wat lastiger om mij in te verplaatsen omdat ik niet geschilderd heb. Maar ik probeer het dan te verplaatsen naar mijn project, en als ik bijvoorbeeld aan het opruimen was en er kwam een kind die graag wilde helpen, dan zou ik zeggen dat het niet mogelijk is. Dus dat het mijn taak is en dan

zou ik denk ik wel het kind helpen om iets anders te bedenken, dus voetballen bijvoorbeeld. Dus weer optie A

Ok, super duidelijk. Casus 3?

Mijn eerste reactie zou natuurlijk zijn om het kind elke dag naar huis te brengen. Dat arme kind. Maar als je professioneel wilt blijven en geen echte band wilt opbouwen met de kinderen, dan is het verstandiger om te zeggen dat het niet behoort tot mijn taken. Dus mijn hart zegt eigenlijk C, maar als ik verstandig doe, dan kies ik uiteraard A. Ik kijk wel helpen om een alternatief te vinden bijvoorbeeld

Ja, precies. Dus je zou het liefst C doen, maar als je er bewust mee omgaat, dan kies je A

Ja, precies.

Aha, ok. En dan gaan we naar de laatste casus, casus 4

Huilende kinderen zijn mijn zwak hoor. Dus ik laat het sowieso toe dat zij mij knuffelt. Maar wel bespreken wat er gebeurd is en wat wij eraan kunnen doen. En als ik inderdaad niks kan betekenen of als de situatie niet onder mijn rol als vrijwilliger vallen, dan ga ik zeker naar een hulpverlener. Een lokale hulpverlener is sowieso altijd de beste optie

Ja, precies. Wat goed van je dat je dat zo zegt

Ja, ik vind het ook belangrijk dat vrijwilligers, vrijwilligers blijven. Dus dat zij niet de boel gaan overnemen daar.

Ja, precies! Nou, deze casus ging natuurlijk over hechting, dat had je waarschijnlijk al wel door. Wat vond je van de informatie die je hebt gekregen over hechting tijdens deze training?

Heel sterk, ja. Ik had er wel wat kennis over, vooral omdat ik ook stage heb gelopen met wat jongere kinderen. Maar ik vond het echt dat zij het goed hebben uitgelegd in de training

Oh, fijn. Dus je had al wat kennis over hechting en hoe dat in zijn werk gaat?

Ja, nu moet ik wel eerlijk zeggen dat ik het ook wel een beetje vergeten was hoor. Maar het was een soort opfrissen van de kennis die ik al had

Ja, precies. En hoe omschrijf jij de invloed van de training heeft gehad op het bewust worden van hechting?

Ja goed. Ik wist niet dat er zulke grote hechtingsproblematieken kunnen ontstaan door vrijwilliger. Dus de training heeft mij zeker bewust gemaakt.

Ok, wat fijn. Dat is denk ik ook wel de bedoeling van de training

Ja, dat kan ik mij voorstellen

Ben je ook van mening dat je juist door de training bewust bent omgegaan met hechting?

Ja, bijvoorbeeld die casus die je hebt voorgelegd over het knuffelen. Wat mij betreft zou ik de hele dag knuffelen met de kinderen. Dat lijkt alsof jij ze liefde geeft en aandacht. Maar uiteindelijk brengt het alleen maar schade. Dus dat soort situaties die je eerst niet als een probleem herkent, kan je goed herkennen na het volgen van z'n training

Ja, precies. En heb je ook bij jou op het project samengewerkt met andere vrijwilligers?

Nee. Ik was de enige vrijwilliger daar. Het was best een kleine school

Ah, ok. Nee, is goed. Dan geldt de volgende vraag niet voor jou.

Oh ok.

Maar dat is geen probleem. Nu ga ik eigenlijk naar de laatste twee vragen. Zou jij op basis van je ervaringen de toekomstige vrijwilligers aanraden om de wijzer met kids te volgen?

Ja, echt wel. Je leert zoveel eigenlijk. Het is gewoon zonde om de training niet te volgen. Vooral als je met kinderen gaat werken. Maar ook voor mij, uiteindelijk heb ik mij niet de hele tijd met kinderen bezig gehouden, maar toen ik in de klas aan het helpen was ben ik echt bewust met de kinderen bezig geweest dankzij de training

Ja, wat mooi dat je dat zo zegt. En heb je misschien een tip voor Stichting Muses?

Uh, dat is een lastige. Nee, denk het niet. Ik ben heel tevreden

Ok, fijn. Nu ben ik aan het einde van mijn interview gekomen, ik weet niet of jij nog vragen of opmerkingen hebt?

Nee, niet per se. Ik vraag mij af wat meerdere vrijwilligers over de training gezegd hebben

Als je wilt, voel je niet verplicht, maar als je wil kan ik het eindresultaat na je toe sturen. Zo weet je dan ook bijvoorbeeld wat andere oud-vrijwilligers vonden van de training

Oh, dat vind ik wel interessant. Heb je mijn e-mail?

Ja, die heb je toen gegeven bij de aanmelding voor interview

Oh ja, klopt. Was ik al helemaal vergeten

Geeft niet hoor. Nou, als wij allebei geen vragen meer hebben. Dan wens ik je nog een hele fijne dag!

Ja, jij ook

Succes nog met je tentamens!

Ja, dank je wel. Jij met je onderzoek

Ja, dank je. Doei

Codebook

Codes.mx18

13-5-2018

Code System

1 Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding	15
2 Project in het buitenland	17
2.1 Taken en duur	23
3 Redenen voor het volgen van WMK	18
4 Bijdragen van wmk aan ervaring	26
4.1 Voorbeeld bijdrage training	18
4.2 Gemiste onderwerpen in de training	15
5 Hechtingsreactie	0
5.1 Goed hechtingsgedrag van andere vrijwilligers	6
5.2 Kennis over hechting	10
5.3 Antwoord casus 1	17
5.4 Antwoord casus 2	17
5.5 Antwoord casus 3	21
5.6 Antwoord casus 4	16
6 Invloed van training op hechting	27
6.1 Voorbeeld	11
7 Evaluatie wmk	12
7.1 Aanbeveling training	18
7.2 Tip voor Muses	16

1 Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding

Ik ben 23 en ik studeer nu verpleegkunde op Hbo-niveau. En hiervoor heb ik havo gedaan

Code: ● Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding Weight score: 0

Interview J. Position: 1: 1408 - 1: 1493

66, vorige jaar heb ik voor het eerst gedaan. We hadden al jaren dat we dachten: als we gepensioneerd zijn, dan gaan we vrijwilligerswerk doen.

Code: ● Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 1: 1567 - 1: 1712

Ik heb HBO opleiding gedaan, pedagogische academie gedaan. Ik ben nu 67

Code: ● Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 1: 1438 - 1: 1509

Ik ben 58 en mijn hoogste opleiding is Mavo

Code: ● Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 1: 950 - 1: 993

Ik ben 25 en ben nu aan het afstuderen voor mij master orthopedagogiek. En dat doe ik in Amsterdam

Code: ● Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 1: 1010 - 1: 1109

Ik ben 38 jaar en ik heb de opleiding pedagogiek afgerond

Code: ● Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 2: 4 - 2: 60

Ik ben nu bezig met Toegepaste Psychologie, op hbo

Code: ● Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 1: 1890 - 1: 1939

Ik ben nu 23

Code: ● Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 2: 306 - 2: 317

Ik ben 23

Code: ● Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 1: 830 - 1: 838

Ik heb bachelor van universiteit afgerond

Code: ● Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 1: 888 - 1: 928

Bouwkunde.

Code: ● Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 1: 950 - 1: 959

Mijn leeftijd is 24 en ik heb de bachelor technische bedrijfskunde gedaan.

Code: ● Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 1: 870 - 1: 943

mijn leeftijd is achttien

Code: ● Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 1: 1365 - 1: 1389

mijn hoogste afgeronde opleiding is vwo

Code: ● Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 1: 1556 - 1: 1594

Ik ben 19 en vwo

Code: ● Leeftijd en hoogste afgeronde opleiding Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 1: 892 - 1: 907

2 Project in het buitenland

2.1 Project in het buitenland\Taken en duur

Zij vroegen ook of ik kinderen in de klas wilde helpen.. Dus dat heb ik ook gedaan, dat was meestal of de middag of de ochtend van een dag en daarvoor of daarna dus die lessen

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview J. Position: 3: 270 - 3: 447

Ik ben in Nepal geweest

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview J. Position: 2: 609 - 2: 631

Vijf weken

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview J. Position: 2: 634 - 2: 644

Het was een schoolje voor kinderen tussen de vier en tien jaar, rond die leeftijd. En ik mocht zelf bedenken wat ik wilde doen. Dus na een paar dagen observatie, heb ik eigenlijk besloten om de docenten soort van lessente geven over hygiëne, EHBO gerelateerde onderwerpen. Dus ik gaf eigenlijk lessen. Bijvoorbeeld hoe je je handen wast, tanden poets en wat zij moeten doen als een kind korst heeft

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview J. Position: 2: 935 - 2: 1342

Ghana

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 2: 64 - 2: 68

Dus we zijn naar Noord-Ghana gegaan, wij zouden eerst zes weken en dan zouden we naar het zuiden gaan. Om daar twee weken, en daarna tien dagen met onze zoon en dochter zouden gaan reizen. En daarna weer terug. Maar in het noorden, waren wij eigenlijk bezig om een school op te knappen. Met schilderen. Dat was nog niet helemaal klaar dus zij vroeg of wij niet langer willen blijven. Omdat in het zuiden wat meer vrijwilligers kwamen, hier komt helemaal niemand. Dus we zeiden ja is goed, dus we bleven tot we met onze zoon en dochter gingen reizen. Want wij wilden niet dat zij naar het noorden moesten reizen, wij gingen liever daarheen. Anders moesten zij via Acra reizen. Dat zien wij niet zo zitten, wij gaan naar het zuiden en kunnen vanaf daar reizen. Dus daarna hadden wij nog vier weken in zuid-Ghana.

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 2: 1997 - 3: 458

Maar dat was viel een beetje tegen want ik wil geen onderwijs geven, maar wel ondersteunen

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 3: 1693 - 3: 1785

En soms vroegen zij of wij de les wilden geven. Rekenen lessen en Nederlands lukten wel

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 3: 2018 - 3: 2104

In Ghana, in Acra. In een weeshuis en een school. Het was een weeshuis waar ik ook verbleef en de school was een centrale functie, het lag allemaal net buiten de dorp. Maar van twee dorpen kwamen er ook allerlei kinderen naar de school toe. Dus niet alleen de kinderen waar ik mee ik in het weeshuis zat, maar tijdens schooldagen. Het waren 45 kinderen in totaal

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 2: 80 - 2: 448

Moest ik allemaal zelf een beetje verzinnen.

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 2: 515 - 2: 558

Vier weken.

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 2: 1368 - 2: 1378

Ik ben naar Oegandageweest

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 2: 53 - 2: 79

Dus ik heb lessenplannen bedacht voor de wat oudere kinderen en wat spelletjes voor wat jongeren kinderen.

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 2: 1714 - 2: 1821

Ik zou eerst vijf weken gaan, maar dat werden er uiteindelijk acht

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 3: 1330 - 3: 1395

Ik ben in Peru geweest

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 2: 161 - 2: 182

Ik heb daar Engelse les gegeven aan leerlingen tussen 13 en 17 jaar oud. Dan mocht ik opdrachten verzinnen om te doen met die kinderen. Het fijne was dat ik zelf Spaans spreek, waardoor je ja best goed contact kon leggen met de kinderen. En dan kan je dus ook overleggen met de leerling "willen jullie het nog herhalen van gisteren of willen jullie wat nieuws leren?".

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 2: 321 - 2: 696

Zes weken

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 2: 1085 - 2: 1093

Hm, in de ochtenden had ik, moest ik les geven aan monniken. Ik had drie klassen, eerst een kindergarden. Die zij 5 of zoiets. Ik had ook wat oudere, kinderen van zestien en vijftien. Een beetje daartussenin. Ik moest zelf lesplannen bedenken. Het was niet de enige Engelse les, zij hadden gewoon

Engelse docent. Ik was voor de aanvulling. Dus ik kon gewoon mijn eigen les indelen en ik had ook gewoon mijn eigen klas en stond voor helemaal alleen in de.. ja het was geen lokaal, het was een slaapkamer want er was geen lokaal.

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 2: 609 - 2: 1146

Acht weken

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 2: 1328 - 2: 1337

Ik zat in een weeshuis, waar alleen maar meisjes woonden. De jongste was 11. Ik had specifiek aangegeven dat ik niet met te jonge kinderen wilde werken, omdat ik weinig ervaring had met kinderen dus dat leek mij heel ingewikkeld.

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 2: 792 - 2: 1024

En ik zat daar negen weken, ik had niet een duidelijke taak want ze waren niet zo goed ingesteld op vrijwilligers.

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 2: 1026 - 2: 1141

Ik had niet een duidelijke taak want ze waren niet zo goed ingesteld op vrijwilligers

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 2: 1053 - 2: 1140

Peru

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 2: 1267 - 2: 1270

Ik ben in India, in Udaipur

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 2: 320 - 2: 346

In de ochtenden gingen wij naar een school voor kinderen die niet konden praten en niet konden horen en de middag eigenlijk was voor de buurtkinderen om na school hun Engels te kunnen oefenen. En de uitdaging daar was juist een lesprogramma verzinnen waarbij je zowel kinderen drie jaar als kinderen van dertien jaar kon vermaken.

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 2: 391 - 2: 730

Daar kregen wij het werkboekjes van een van de kinderen lenen en dan kon je elke dag een hoofdstukje uit voorbereiden en je eigen oefeningen maken.

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 2: 1005 - 2: 1152

Ik heb daar anderhalve maand gewerkt.

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 3: 758 - 3: 794

Uganda

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 2: 181 - 2: 186

Grote boarding school met basisschool en middelbare school.

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 2: 327 - 2: 386

Dus soort praktijkonderwijs

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 2: 458 - 2: 484

Het was een lopend project, dus het was niet afhankelijk van vrijwilligers

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 2: 777 - 2: 850

Kinderdorp programma van Doing Good

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 2: 1213 - 2: 1246

In mijn geval was het uiteindelijk zo dat ik wel voor de klas stond wat ik heel leuk vond.

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 2: 1692 - 2: 1783

En toen was dat zo dat de English teacher van de primary form met zwangerschapsverlof was. En ze gaf ook wat andere vakken, maar die waren al gecoverd door andere docenten. Alleen specifiek voor de Engelse form, voor ongeveer groepzes, daar was nog geen docent voor. De docent die daar capabel voor was, moest precies in die tijd een andere les geven.

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 3: 404 - 3: 762

Groepzes. Dus ongeveer negen, tien, elf

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 3: 884 - 3: 923

Vijf weken

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 4: 776 - 4: 785

En ook ondersteuning van de andere huismoeders die daar waren omdat zij gewoon handen te kort kwamen. Het waren maar drie of vier huismoeders. Dus ik heb vooral ondersteund in het verzorgen van de kinderen en gespeeld met wat oudere kinderen op het speelpleintje

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 1: 1281 - 2: 169

Ik ben in Malawi geweest bij een kinderopvang voor hele leuke kinderen van 0 tot 4 jaar.

Code: ● Project in het buitenland Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 1: 972 - 1: 1061

Ik heb vooral in de jongste groep mee geholpen, omdat daar de meeste handen nodig waren. Het waren echt hele jonge kinderen, van anderhalf jaar.

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 1: 1126 - 1: 1273

Zes weken

Code: ● Project in het buitenland\Taken en duur Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 2: 230 - 2: 238

3 Redenen voor het volgen van WMK

Maar ik hoopte ook dat het mij meer zelfvertrouwen zou brengen in het contact maken met kinderen. En dat ik dan goed contact zou maken

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview J. Position: 4: 255 - 4: 390

Ik moest verplicht de voorbereidingstraining volgen van de organisatie waar ik mee reisde. Als ik mij goed herinner, was dat Vrijwilliger Wereldwijd. Zo iets. En tijdens deze training werd.. Nee, tijdens de pauze vertelde een vrijwilliger dat zij de wijzer met kids ging volgen. En dat leek mij toen ook een goed idee. Ik wist naar ik naar een school ging, dus dat ik ongetwijfeld met kinderen ging werken. Dus ik vond het verstandig om deze training te volgen.

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview J. Position: 3: 1038 - 4: 154

Dat werd door Travel Active voorgesteld, dat zij alle vrijwilligers dat zouden aanbevelen

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 4: 1803 - 4: 1891

Ze hebben het verplichtend aanbevolen

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 5: 58 - 5: 94

Omdat ik eerst de introductie gedaan heb

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 3: 1582 - 3: 1621

En dat is toen ter sprake gekomen. Volgens mij is dat wel tijdens pauzes wel besproken en dan heb je er ook over

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 4: 4 - 4: 118

De wijzer met kids was helemaal vrijwilliger, ja uit eigen initiatief

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 4: 216 - 4: 284

Omdat ik eigenlijk geen specifieke kinderen opleiding heb. Ik werk niet op een school, ik sport niet weet je wel. Ik doe niks met kinderen. Nou ja, dat klinkt ook raar. Maar niet professioneel, dus eigenlijk geen kennis over. Dus ik dacht dat dit wel een goede aanvulling zou zijn

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 4: 341 - 4: 624

Ik had eigenlijk mijn reis geboekt via Doing Good. En die heeft beide trainingen, dus ook de voorbereidingstraining, verplicht gesteld. Dus op die manier

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 4: 800 - 4: 955

Je moet dus de voorbereidingstraining volgen. En daar kreeg ik de tip om de Wijzer met kids te volgen als je met kinderen ging werken. Ja, dat leek mij best wel verstandig. Ik heb natuurlijk wel een groot achtergrond in pedagogiek. Ja, je weet grotendeels al, maar het stukje omgaan met buitenland. Dat wist ik niet, ja ontwikkelingslanden eigenlijk

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 3: 1107 - 3: 1463

Omdat ik verplicht werd om het te volgen van travel active

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 3: 497 - 3: 554

Ik had mijn reis geboekt bij travel active. En die hadden het aangeraden om daaraan mee te doen.

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 3: 523 - 3: 622

Omdat ik heel weinig ervaring had met kinderen en het leek mij heel handig om wat meer te kunnen stellen. En die vond de eerste cursus harstikke leuk dus..

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 3: 982 - 3: 1138

Wacht, volgens mij de organisatie waar ik mee gewerkt heb verplichte deze cursus.

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 4: 1818 - 4: 1898

Dat was verplicht

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 4: 1979 - 4: 1995

Namens mijn organisatie was het verplicht dat je deze training en de voorbereidingstraining moest volgen, tenzij je een pedagogische achtergrond

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 4: 1998 - 4: 2143

De voorbereidingstraining van Muses was verplichtgesteld en toen werd er in de flyer van Doing Good gezegd dat als ik met kinderen ging werken dat zij de training Wijzer met Kids heel erg aan zouden raden. Dus daar heb ik mij meteen ook voor ingeschreven gelijk met de voorbereidingstraining

Code: ● Redenen voor het volgen van WMK Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 2: 1628 - 2: 1714

4 Bijdragen van wmk aan ervaring

Ik heb echt het gevoel dat ik sinds de training bewust ben van hoe je met kinderen kan omgaan zonder hen teleur te stellen. Dus eigenlijk dat je waardevol werk doet

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview J. Position: 4: 528 - 4: 692

Ja, daar waren natuurlijk nuttige dingen. Ook dingen dat je van het onderwijs wel weet

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 5: 293 - 5: 378

Dat heeft te maken met hoe je daar mee omgaat.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 5: 655 - 5: 702

Leuk.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 4: 735 - 4: 739

Ik heb echt dingen van de training meegenomen naar het buitenland.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 6: 586 - 6: 653

Ik vond het echt wel zinvol

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 4: 99 - 4: 125

Dat stukje ontwikkelingslanden. Dat heb ik gewoon gemist in mijn opleiding

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 4: 197 - 4: 272

Sommige dingen was wel dubbelop, maar dat werkt dat ook wel als herhaling.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 4: 308 - 4: 382

Het was wel ok, maar een beetje overbodig voor mij

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 3: 701 - 3: 750

Het was fijn geweest als zij van tevoren een selectie hadden gemaakt voor mensen die al enigszins ervaring hebben en mensen die totaal nul ervaring hadden

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 3: 1642 - 3: 1797

Wat ik wel heel goed vond is dat we gingen nadenken over de werkvormen die je kon doen.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 4: 886 - 4: 973

Een leuke groep en leuk om in de stemming te komen. Sommige hadden een idee dat ik dacht dat ik dat ook kon doen. Dus het samenzijn met andere en ideeën delen was heel waardevol

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 4: 1079 - 4: 1260

Maar het was wel leuk. Wij hebben dingen geleerd zoals soort spelletjes die ze zou kunnen doen en meer geleerd over de ontwikkeling van de kinderen. Wat heel interessant was, omdat ik daar nog helemaal geen verstand van had.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 3: 1293 - 3: 1524

Dus dat was zeker nieuwe informatie en iedereen zat in hetzelfde schuitje zeg maar, dus je kon goed van elkaar leren en elkaar helpen.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 3: 1533 - 3: 1669

Ik vond het ongelooflijk.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 5: 700 - 5: 724

Ik vond het super zinvol. En met name om na te denken

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 5: 784 - 5: 836

Dus dat vond ik heel mooi. Over dat stukje hechting

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 5: 1021 - 5: 1071

Maar ook in hele onverwachte situaties terecht kan komen en hoe je daarop voorbereid. Ik vond die combinatie heel sterk.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 5: 1221 - 5: 1342

Ik vond het erg leerzaam

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 5: 80 - 5: 103

Wat ik bijvoorbeeld heel mooi vond was dat kinderen in Afrika in algemeen al na acht maanden zindelijk zijn. Soort fun-facts

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 5: 429 - 5: 443

Ik denk hechting een onbekend is

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 5: 477 - 5: 508

Maar wel zeg maar de tools

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 5: 583 - 5: 608

Die hadden lang allemaal niet zo'n training hebben gedaan en dan merk je toch wel dat ik een soort van steentje voorbij had

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 6: 2010 - 6: 2135

Het stukje hechting heb ik ook echt gebruikt in het buitenland van wat ik van de praktijk heb meegemaakt.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 3: 237 - 3: 344

Was ik in ieder geval bewust van het probleem.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 3: 473 - 3: 518

4.1 Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training

Niet per se op de dag zelf hoor. Maar toen ik eenmaal in Nepal was, besepte ik wel dat ik het fijn zou vinden als ik meerdere handvatten ofzo geleerd had, als je geen duidelijk taak hebt op het project. Ik wist niet precies wat mijn taak was, en vond het lastig om hier mee om te gaan. Dus dat had ik wel fijn gevonden. Maar dan moet ik bij de organisatie zijn en niet bij Muses denk ik

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Gemiste onderwerpen in de training Weight score: 0

Interview J. Position: 5: 130 - 5: 521

Als ik door had dat een kind veel mijn aandacht vroeg, dan moest ik wel vaak aan de training denken. Omdat je daar leert hoe je met dit soort situaties omgaat en dat je weet hoe je verantwoordelijk contact maakt met de kinderen

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview J. Position: 4: 858 - 4: 1088

Wat ik ook heb meegekregen uit de training was bijvoorbeeld dat je niet continu niet met één kind bezig bent. En omdat ik dat heb meegekregen van de training, heb ik ook besloten om verschillende klassen te helpen. Dus niet steeds één klas, maar meerdere.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview J. Position: 4: 1227 - 4: 1488

Dus dat was wel goed, en ook hoe ga je om met volwassenen. Andere wijze van benaderen, wat doe je wel of niet. Hoe je op bepaalde situaties aan moet pakken

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 5: 927 - 5: 1083

Ja, jawel. Er zijn toch dingen, dat als je het overkomt, dat je denkt dat zij tijdens de training daarop hebben op gewezen

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 5: 1328 - 5: 1452

Nou, in het tweede project kwamen kinderen naar mij toe om te vragen of ik geld had om een kaartje te kopen voor de telefoon. En dat ik ging vragen waarom en hoe zij dat anders zouden doen. Zij zeiden dat zij een telefoon hadden en dat was makkelijker. Dus ik heb aangegeven dat ik het ging overleggen met de begeleider. En op die manier wist ik al dat de vragen kwamen, en hoe ga je ervoor dat je goed met onverwachte situaties omgaat

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 5: 2073 - 6: 290

Ja, bijvoorbeeld die les invulling. Ik weet niet meer precies hoe het heet, maar waarschijnlijk weet jij wat ik bedoel

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 4: 1080 - 4: 1199

En dat je gaan inventariseren van wat willen jullie weten, wat weten jullie. Dat kan natuurlijk heel breed zijn in schoolkennis maar ook verder ook buitenschool tijd om. Ja, daar waren echt heel veel dingen die echt wat aan heb gehad

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 4: 1243 - 4: 1479

De groep was heel leuken we hebben bijvoorbeeld met zijn alle energizers bedacht die heb ik zelf met de kinderen in Oeganda heb gebruikt

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 6: 249 - 6: 387

Dat je bijvoorbeeld niet de hele tijd maar met één kind bezig houdt. Of dat ik de dagen ging aftellen in de les. Dat heb ik echt wel meegekregen uit de training

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 4: 665 - 4: 829

Een van de andere vrijwilliger die er was die had bedacht dat het misschien leuk was om thema dagen te organiseren. Dan kun je bijvoorbeeld bij themadag fruit alles over fruit bedenken. Dus dat heb ik wel toegepast. Dat ik een thema koos, en dat ik dan voor de kleinere een opdracht had en voor de oudere een andere opdracht. Maar dat ik wel in dezelfde thema bleef. Dat was voor mijzelf wat makkelijker om voor te bereiden ook

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 4: 1631 - 4: 2065

Over de hechting, dat je dan kinderen niet moest voorttrekken

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 4: 36 - 4: 95

Ik had daar ook van meegekregen dingen zoals dingen die je kon voorbereiden zoals spelletjes met kinderen of iets anders. Dat heb ik dus ook van tevoren gedaan, dus toen ik daar zat en niet echt een complete taak had, dat ik daar zelf dingen kon gaan bedenken om met ze te doen toen ze klaar waren met huiswerk.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 4: 228 - 4: 544

En dat heb ik toen een beetje gebruikt als een manier dat zij ook konden gebruiken om uit te kijken naar de dag dat ik weg ging.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 5: 1414 - 5: 1545

Waar ik wel over na heb gedacht is niet eindeloos kletsen, niet eindeloos knuffelen en niet de dikste vrienden worden met de kinderen.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 6: 227 - 6: 362

Dus de docent riep een keer tegen mij dat ik met dat kind alleen kon gaan schrijven of iets anders. Maar ik merkte op een gegeven moment dat hij mij niet alleen leuk vond, maar hij mij ook. Dus ik had zoiets van ja, ik ga over een tijdje gewoon weer weg. Dus wat moet ik nou doen? Dus ik heb voor mezelf besloten dat als de docent het aan mij vraagt dat ik wel hier en daar wil helpen, maar dat ik niet daarbuiten om nog heel erg met hem ging spelen ofzo. Dat ik ook gewoon met andere leerlingen ging spelen.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 5: 1632 - 5: 2049

Ik zag op een gegeven moment dat zij elke dag hem apart nam om te helpen met telen en lezen. Na vier of vijf dagen heb ik haar apart genomen en gezegd van "goh, ik heb dit en dat geleerd. Die jodie heeft geen ouders en kan daardoor zich sneller aan jou hechten. Dat is niet zo fijn voor hem, want op een gegeven moment ga jij weg en dan is hij heel verdrietig en jij ook. En dan is het misschien handiger dat je hem nog wel af en toe meeneemt om te leren maar dat je buiten in de speelruimte echt met zijn vriendjes en vriendinnetjes laat spelen. Want die blijven wel. En ondanks dat zij ook maar tien was, snapte zij wel en heeft ze ernaar geluisterd. Dat vond ik toch wel fijn ofzo.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 6: 286 - 6: 985

Maar het voorbeeld dat Muses geeft is dat een kindje die meteen naar je toe komt en meteen met je wilt spelen denk je natuurlijk meteen van "oh wat leuk", en dan hoor je achteraf dat het kindje geen ouders meer heeft en dat bijvoorbeeld de moeder van het kind gek geworden is.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Voorbeeld bijdrage training Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 6: 1172 - 6: 1457

4.2 Bijdragen van wmk aan ervaring\Gemiste onderwerpen in de training

(Als in de training ook informatie over het land naar voren komt?)

Ja, precies

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Gemiste onderwerpen in de training Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 6: 1848 - 6: 1925

Ja, maar dan of iets gemist is van de training.. Uh, net wat jij ook al vroeg: wat waren je taken?

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Gemiste onderwerpen in de training Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 5: 89 - 5: 186

En dat wisten bij mijn project niet, hoe het bij andere was weet ik natuurlijk niet. Maar bij mijn project.. En het wordt allemaal wel verteld, maar het is allemaal heel erg dat je je eigen plekje met zoeken.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Gemiste onderwerpen in de training Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 5: 206 - 5: 418

Misschien dat Stichting Muses op een of andere manier iets heeft voor mensen die al een achtergrond hebben. Stel ik had ICT gedaan, ik zeg maar wat, denk ik dat zij daarin intensief getraind moeten worden. Ja, ik weet niet of het mogelijk is maar misschien daar toch een onderscheid in maken

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Gemiste onderwerpen in de training Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 5: 571 - 5: 868

Ja, wat ik gemist heb, ja. Niet zoveel

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Gemiste onderwerpen in de training Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 4: 1263 - 4: 1303

Of misschien dat puntje dat ik geen concrete taak had, toen wist ik niet zo heel goed hoe ik daar mee om moest gaan

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Gemiste onderwerpen in de training Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 4: 690 - 4: 806

Terwijl als zij misschien daar tips voor hadden gegeven of zo, had ik eerder dat zelfvertrouwen gehad.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Gemiste onderwerpen in de training Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 4: 888 - 4: 991

Met name de man-vrouw verhouding.

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Gemiste onderwerpen in de training Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 7: 193 - 7: 228

Uiteindelijk heb ik haar niet kunnen helpen. Maar soms vraag ik mij af wat ik zou kunnen doen. Soms vraag ik mij af wat ik dan had kunnen doen, of ik haar misschien mijn paracetamol had kunnen geven of hm

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Gemiste onderwerpen in de training Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 7: 1566 - 7: 1772

Ik vond dat een beetje lastig, want er was een meisje en die was voor het eerst ongesteld geworden. Maar daar praten zij helemaal niet over. Ik vond het zelf dan zeg maar lastig. Want wat mij betreft zou ik liever voor groep zes ofzo voor de klas gaan staan en zeggen "dit is nou een maandverband". Maar ik weet ook niet zo goed hoe je dat moet doen of hoe ik dat moet opstellen. Dat dit meisje naar mij toe kwam en ongesteld was, was ook toen ik daar al drie weken was. Dus ik had ook maar twee weken om iets te doen. Ik weet dat je de boel daar niet kan overnemen, maar misschien iets over hm..

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Gemiste onderwerpen in de training Weight score:

0

Interview B. 30-04 Position: 8: 784 - 8: 1393

Ja, zeg maar zou het mogelijk geweest zijn dat ik daar kon zeggen dat meiden rond deze leeftijd ongesteld worden en wordt dit besproken of dit of dat

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Gemiste onderwerpen in de training Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 8: 1435 - 8: 1585

Dat stukje wat je met hele jongeren kinderen kan doen, wat voor activiteiten je kan doen

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Gemiste onderwerpen in de training Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 4: 709 - 4: 797

Maar nee, niet gemist of zo hoor

Code: ● Bijdragen van wmk aan ervaring\Gemiste onderwerpen in de training Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 6: 818 - 6: 852

5 Hechttingsreactie

5.1 Hechttingsreactie\Goed hechttingsgedrag van andere vrijwilligers

Ik niet waarom zij bij mij kwamen. Kan zijn omdat ik ouder ben of dat zij weten dat ik moeder ben. Maar het vragen bijvoorbeeld vragen zoals hoe moet je reageren op een kind die elke dag komt knuffelen

Code: ● Hechttingsreactie\Goed hechttingsgedrag van andere vrijwilligers Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 9: 10 - 9: 214

Het is wel met de kennis dat ik had en de ook de training, dat ik kon vertellen dat het niet handig was om elke dag te knuffelen. Dus dat was wel fijn

Code: ● Hechttingsreactie\Goed hechttingsgedrag van andere vrijwilligers Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 9: 277 - 9: 429

Heb ik ook meegekregen uit de training maar ik denk ook dat kinderen daar goed hebben aangeleerd dat vrijwilligers tijdelijk komen

Code: ● Hechttingsreactie\Goed hechttingsgedrag van andere vrijwilligers Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 11: 1740 - 12: 32

Dus ik ging elke dag iedereen een hand geven en daar nam ik uitgebreid de tijd voor. En het grappige vind ik dat het misschien lijkt dat de kinderen te veel aan je hechten, terwijl ik aan de andere kant heel duidelijk was. Vanaf dag één gaf ik aan dat ik tijdelijk kwam, vier weken.

Code: ● Hechttingsreactie\Goed hechttingsgedrag van andere vrijwilligers Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 11: 1090 - 11: 1377

En dan ga ik weer weg. Nou, en dan gingen we elke weg aftellen en dat was heel duidelijk

Code: ● Hechttingsreactie\Goed hechttingsgedrag van andere vrijwilligers Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 11: 1380 - 11: 1468

Hij gaf erg veel aandacht aan een grote groep en was met alle andere kinderen actief

Code: ● Hechttingsreactie\Goed hechttingsgedrag van andere vrijwilligers Weight score: 0

5.2 Hechtingsreactie\Kennis over hechting

Ik had er wel wat kennis over, vooral omdat ik ook stage heb gelopen met wat jongere kinderen.

Code: ● Hechtingsreactie\Kennis over hechting Weight score: 0

Interview J. Position: 7: 208 - 7: 302

Pedagogische academie

Code: ● Hechtingsreactie\Kennis over hechting Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 1: 1466 - 1: 1487

Want het is een herhaling van wat je in een pedagogische opleiding leert. Dus dat is sowieso goed.

Code: ● Hechtingsreactie\Kennis over hechting Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 8: 959 - 8: 1058

Ik heb het natuurlijk al gehad

Code: ● Hechtingsreactie\Kennis over hechting Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 8: 2 - 8: 33

Nee, totaal niet.

Code: ● Hechtingsreactie\Kennis over hechting Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 8: 934 - 8: 950

Ik had wel gelezen over de f hoe goed vrijwilligerswerk is

Code: ● Hechtingsreactie\Kennis over hechting Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 9: 1944 - 9: 2010

Wel een beetje

Code: ● Hechtingsreactie\Kennis over hechting Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 11: 83 - 11: 96

Daardoor wist ik er al wel wat van. Maar het was toch fijn om het in de praktijk te oefenen ofzo.

Code: ● Hechtingsreactie\Kennis over hechting Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 11: 223 - 11: 321

Ja, wel wat op zich

Code: ● Hechtingsreactie\Kennis over hechting Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 6: 0 - 6: 18

Ik studeer geneeskunde dus ik weet er wel wat van

Code: ● Hechtingsreactie\Kennis over hechting Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 6: 80 - 6: 130

5.3 Hechtingsreactie\Antwoord casus 1

Want het liefst zou ik natuurlijk willen voorlezen; maar niet met het kind alleen. Dus als het kind echt alleen wilt lezen, dan zou ik vragen of het kind een lokale hulpverlener wilt vragen. Maar als het mogelijk is om met meerdere kinderen tegelijk te lezen, dan zou ik sowieso voor optie A gaan.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview J. Position: 5: 1232 - 5: 1536

Als zij vragen of ik wil lezen, dan doe ik dat. En dan zou ik inderdaad ook zeggen dat andere kinderen bij mogen roepen

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 7: 732 - 7: 853

Ook met het kind alleen

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 7: 911 - 7: 933

Dus wij hebben voorgesteld om spelletjes te doen en dat deden wij. Ook met een kind alleen.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 7: 1159 - 7: 1251

Hm, dan ga ik voor A. Dus met vriendjes, vriendinnetjes, broertjes en zusjes of wat er is erbij betrekken. Dat merkte ik, heb ik volgens mij ook opgeschreven. Er komen gelijk kinderen naar je toe en die gaan aan je hangen. Als je hen de gelegenheid geeft, dan hangen ze drie weken aan je. Dit heb ik ook erg uit de introductie cursus gehaald en in eerste instantie ook uit de training, dat viel in de praktijk wel heel erg mee. Het is niet zo dat je boven de kinderen gaat staan alsof zij daar niet zijn. Maar ik heb dat ook echt uit de training meegekregen, gelijk naar een alternatief zoeken. Maar wel, ik wil niet lezen. Maar wel ik wil lezen dus roep je vriendjes en vriendinnetjes er maar bij

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 5: 2000 - 6: 610

Ik zou sowieso voor optie A gaan.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 6: 1636 - 6: 1666

Ik zou voor optie A gaan. Ik wil graag hen helpen met te lezen. Maar één op één is niet heel erg handig. Dus dan zou ik zeggen "roep je vriendjes en vriendinnetjes maar" dan gaan we het met z'n allen doen. En stel die vriendjes en vriendinnetjes zouden niet komen dan zou ik een andere dag gaan lezen. Maar ik vind het wel belangrijk dat ik mijn belofte nakom. Dus niet dat ik zeg dat ik het ga doen en dan vervolgens toch niet.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 6: 406 - 6: 844

Ik zou voor A kiezen

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 4: 2696 - 4: 2715

Omdat ik altijd wel in ben om te helpen vooral als een kind iets graag wil helpen. Dit wijst erop dat je de vriendjes en vriendinnetjes erbij roept en dat je niet één kind te veel aandacht kan geven. Je wilt niet te veel persoonlijke aandacht geven en favorieten maken. Dus ja, ik zou zeker willen voorlezen en hoe meer, hoe beter.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 5: 4 - 5: 341

Ik had A gekozen

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 6: 1138 - 6: 1153

En dan zou ik sowieso geen nee zeggen omdat ik dat wel leuk zou vinden om te doen. En dan zou ik het ook belangrijk vinden dat ik niet een-op-een met iemand. Dus dan zou ik dan ook kijken naar

andere die ook klaar waren met huiswerk om erbij te komen zitten.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 6: 1452 - 6: 1719

In principe zou ik voor optie A kiezen

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 8: 995 - 8: 1034

Maar het ligt er ook aan wat de andere hulpverlener aan het doen is.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 8: 1037 - 8: 1108

Want als die aan het afwassen is en als ik dan leuk met die kinderen ga bonden, lijkt het mij handiger om het andersom te doen. Maar ik zou niet zeggen van direct zeggen nee en dan weglopen.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 8: 1114 - 8: 1307

Als ik op dat moment niks aan het doen was dat ik dan voor de kinderen zou voorlezen en zou vragen of zij andere mensen daarbij zou halen. Van "goh, haal er wat mensen bij en we maken er een gezellige leesgroepje van". Maar als ik heel druk bezig was met schilderen of iets, dan zou ik gaan voor optie C en zeggen "volgende keer beter

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 9: 1159 - 9: 1501

Ik zou gaan voor optie A gaan. Omdat het wel een leuke activiteit is, maar je wilt het niet alleen met één kindje doen

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 1 Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 4: 1279 - 4: 1365

5.4 Hechtingsreactie\Antwoord casus 2

Maar ik probeer het dan te verplaatsen naar mijn project, en als ik bijvoorbeeld aan het opruimen was en er kwam een kind die graag wilde helpen, dan zou ik zeggen dat het niet mogelijk is. Dus dat het mijn taak is en dan zou ik denk ik wel het kind helpen om iets anders te bedenken, dus voetballen bijvoorbeeld. Dus weer optie A

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview J. Position: 6: 238 - 6: 575

Ik had slechte ervaringen met dat kinderen bij het schilderen waren. Dat die zaten onder de verf. Nou ja, dan zou ik inderdaad de eerste doen, A, dus hen helpen met iets anders

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 7: 1629 - 7: 1806

Dus in dit geval zou ik voor C gaan, dat lijkt mij de beste optie.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 6: 1019 - 6: 1083

Geagiteerd wegsturen heb je niks aan, vooral niet als je in een vreemd land in je eentje zit. Niet reageren, dan zou je ook niet leuk vinden als je daar zelf staat. Je moet ook in iemands ouders schoenen staan. A vind ik ook een beetje raar, dan denk ik wel, het zijn mensen je kan wel wat tegen ze zeggen.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 6: 690 - 6: 1003

Ik zou eerst zeggen C, maar ik denk toch als ik er goed over nadenk dat ik voor A zou kiezen. Dat ik eerder kies om samen een activiteit te doen met de kinderen, dan toelaten dat zij mij zouden helpen.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 7: 501 - 7: 704

Wat ik ook wel meegekregen heb in de training is dat je onmisbaar moet zijn voor de kinderen. Dus ik weet niet of ik ze meteen zou laten helpen.. Maar ik weet ook niet hoe ik het dan wel zou aanpakken. Deze vond ik inderdaad best lastig. Maar ik denk dat ik optie A zou kiezen, want dan help ik ze door om afstand te houden van mijn taken en dat ik met hen samenga spelen. En uiteindelijk als zij allemaal aan het spelen zijn, dan pak ik de kwast dan wel weer op.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 6: 1061 - 6: 1533

Ik zou aan hen uitleggen waarom zij kunnen voetballen en waarom ik mijn ding moet zeggen

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 6: 1717 - 6: 1804

Ik zou misschien C doen

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 5: 442 - 5: 464

Ik zou dan zeggen dat ik hard zou gaan werken en dat zij lekker zouden gaan voetballen. Ik zou niet eerst gaan voetballen met ze en dan weg gaan. Omdat het ook niet ok is dat je een spel belooft te doen en dan halverwege weg gaan. Dus ik zou aan hen uitleggen dat ik zou moeten werken maar dat zij mij daarbij niet hoeven te helpen. Zo iets

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 5: 583 - 5: 929

Ik zou het uitleggen dat ik dit dan zelf moet doen

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 5: 1016 - 5: 1065

Maar ik zou het belangrijker vinden dat ik ze niet afwijs dan dat ik mijn werk daar afkrijg.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 7: 293 - 7: 388

Ja, zolang het om een groep kinderen gaat dat je kan begeleiden en geen scheve gezichten geeft voor andere kinderen in de buurt dan zou ik duidelijk zeggen dat "jij hebt vandaag geholpen, nu mag iemand anders". Maar dat ligt eraan of het heel hip is om je te helpen of niet.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 8: 1756 - 9: 178

Hm, ik zou ze gewoon als zij zin hebben gewoon laten mee schilderen. Maar dat is geen optie. Dan zou ik denk ik A doen.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 8: 1532 - 8: 1652

Ik zou zeggen dat zij mij niet kunnen helpen want als twee mensen mij komen helpen, dan wil iedereen mij komen helpen.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 9: 1550 - 9: 1669

Dus ik denk C of toch D. Ik zou in ieder geval aangeven dat zij niet kunnen helpen omdat ik niet wil dat

iedereen komt helpen.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 10: 186 - 10: 316

Ook A

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 5: 4 - 5: 8

Andere opties een beetje bot waren en ik denk dat het prima is om even met ze te gaan voetballen en dan daarna verder met zijn tweeën te laten.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 2 Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 5: 84 - 5: 228

5.5 Hechtingsreactie\Antwoord casus 3

Dus je zou het liefst C doen, maar als je er bewust mee omgaat, dan kies je A

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview J. Position: 6: 1038 - 6: 1115

Mijn eerste reactie zou natuurlijk zijn om het kind elke dag naar huis te brengen. Dat arme kind. Maar als je professioneel wilt blijven en geen echte band wilt opbouwen met de kinderen, dan is het verstandiger om te zeggen dat het niet behoort tot mijn taken. Dus mijn hart zegt eigenlijk C, maar als ik verstandig doe, dan kies ik uiteraard A. Ik kijk wel helpen om een alternatief te vinden bijvoorbeeld

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview J. Position: 6: 609 - 6: 1022

Ik zou het kind rustig iedere dag het kind naar huis brengen, dat zou mij niks uitmaken. Wel nog tegen het kind zeggen dat ik het vervelend vind voor d'r en of zij het goed vindt dat ik haar naar huis breng

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 7: 1827 - 7: 2035

Ik denk dan toch C. Dit valt onder helpen en niet onder taak. Ja, ik heb daar niet zoveel problemen mee. Ik kan makkelijk vragen of meerdere mensen mee willen lopen, neem die mee en die. Dat je dan niet alleen één op één bent. Dus dat ja, maar dan nog. Ik denk dat als je daar verstandig mee om gaat en dat maar een paar keer doet, dat het kind zich niet uit zich niet uitvolkomen gaat goede, dat er geen hechting zal ontstaan.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 7: 10 - 7: 444

Dus ik zou denk ik voor optie A gaan en goed uitleggen waarom het niet behoort tot mijn taken

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 7: 1042 - 7: 1136

Het is natuurlijk een beetje dubbel. Want het is niet de bedoeling dat ik dit meisje, dat ik mee ga lopen met dit meisje. Alleen lopen is ook geen optie. Dus ik denk dat ik dan voor optie C zou kiezen. Misschien wel verwarrend voor het kind, maar juist omdat ik Spaans spreek kan ik proberen uit te leggen dat ik niet elke dag, maar dat het nu een noodoplossing is. En dat ik dan ook ondertussen zou kijken of er eventueel andere kinderen zijn die dan ook lopen. Dus niet altijd een op een.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 7: 86 - 7: 587

Ligt eraan hoe lang. Omdat ik voor acht weken bezig was, als ik acht weken dat zou moeten doen, dan denk ik niet dat ik dat zou doen. Als het bijvoorbeeld maar voor één week is, dan wel. Misschien zou

ik dan een combinatie van A en C doen

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 5: 1106 - 5: 1349

Meer omdat ik geleerd heb dat als je veel een op een contact niet goed is omdat je dan een hechting kan opbouwen met het kind.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 5: 1433 - 5: 1560

Maar ik zou het wel bespreekbaar maken en vragen of het wel slim is, de reden uitleggen waarom ik het niet zou doen. En vragen wat ik zou kunnen doen. Als ik bijvoorbeeld dus vertel dat ik dat niet ga doen, wat zij daar zelf van vinden

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 5: 1698 - 5: 1938

Optie A

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 7: 443 - 7: 449

Ja, het zit veel te veel risico aan en die verantwoordelijkheid zou ik niet willen nemen. Ik zou het wel aan haar uitleggen

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 7: 507 - 7: 631

Nee, ik zou sowieso uitleggen waarom ik het niet zou doen en dan aan het kind spreken waarom ik het niet zou doen

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 7: 864 - 7: 978

Ik zou aangeven best een aantal dagen naar huis wil brengen, maar niet elke dag.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 9: 237 - 9: 319

Ik wil wel graag helpen, maar ik wil ook wel wendbaar zijn om allerlei andere dingen te regelen.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 9: 430 - 9: 526

Dan denk ik dat zo iets een mooie balans kan zijn, toch helpen en toch afstand houden en wel flexibel zijn.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 9: 709 - 9: 816

Ik denk dat ik dan zou gaan voor optie C.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 10: 369 - 10: 409

Maar ik zou wel zoeken naar een andere oplossing, dat bijvoorbeeld dat een ander kind ook meeloopt

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 10: 564 - 10: 663

Ik zou misschien de eerste twee of drie dagen met haar meelopen en dan kijken of er niet.. Ja, je loopt

die route en er zijn vast andere kinderen die ook die route lopen

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 10: 857 - 10: 1026

En anders, of er ook een andere oplossing is of met de coördinator overleggen.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 10: 1395 - 10: 1476

Ik weet niet of ik zou zeggen dat ik het helemaal niet zou doen

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 5: 363 - 5: 425

Want dan krijg je natuurlijk wel erg met hechting te maken. Maar als ik het bijvoorbeeld een paar dagen doe en afwissel met iemand anders, dan zou ik zeggen antwoord C.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 3 Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 5: 493 - 5: 665

5.6 Hechtingsreactie\Antwoord casus 4

Dus ik laat het sowieso toe dat zij mij knuffelt. Maar wel bespreken wat er gebeurd is en wat wij eraan kunnen doen. En als ik inderdaad niks kan betekenen of als de situatie niet onder mijn rol als vrijwilliger vallen, dan ga ik zeker naar een hulpverlener. Een lokale hulpverlener is sowieso altijd de beste optie

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview J. Position: 6: 1226 - 6: 1547

Hm, kinderen in tranen zou ik inderdaad toelaten dat zij mij knuffelt en dan de situatie met iemand anders het probleem oplossen.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 7: 2045 - 7: 2176

Daar had ik volgens mij A bij.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 7: 479 - 7: 510

Ja, het knuffelen vind ik zelf ook leuk. En dat is ook niet zo dat.. En dit heb ik echt uit de training wijzer met kids gehaald, opletten dat je uitkijkt voor uitzonderingssituaties. En dan met name dat met z'n kindje die aan je komt hangen, drie weken aan je hangt en waar je alleen aandacht voor geeft. Dan heb ik echt wel een band aan het krijgen met elkaar. Maar als een kind valt of whatever, je geeft hem een knuffel en je troost hem en je gaat met hem naast je zitten en bespreken wat nu. Dat is prima. Het probleem is niet het knuffelen, dat je daarna mee omgaat. Als je het kind op schoot neemt en zo, dan is het niet goed. Maar een knuffel, troosten en kijken wat je daarna samen gaat doen, dan wel ja.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 7: 516 - 7: 1241

Dus ik kies voor optie A. Laten omhelzen en daarna proberen om met een lokale hulpverlener het probleem op te lossen.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 7: 1782 - 8: 74

Ik zou voor optie A gaan, dit is ook letterlijk gebeurd in Peru. En ik kan mij ook herinneren dat dit in de training voorgekomen is. Je knuffelt even het kind, je moet het natuurlijk niet elke keer doen, dan bespreken wat er gebeurd is. Niet op je schoot laten zitten

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 7: 989 - 7: 1263

Misschien A denk ik

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 5: 1988 - 5: 2006

Het is wel belangrijk om professioneel te blijven, dus naast je neerzetten en ik op schot zitten of wat dan ook. Toch een beetje de afstand hanteren

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 5: 2088 - 5: 2237

De derde

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 7: 1087 - 7: 1094

Optie C

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 7: 1106 - 7: 1112

Dit is namelijk volgens mij met hechting in je achterhoofd niet de beste optie. Maar dit is wel vrijwel zo letterlijk gebeurd. En toen heb ik ook zo ongeveer gereageerd. Dus dat is nu wel realistisch.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 7: 1125 - 7: 1327

Er stond ook een optie tussen dat je een dan begeleider erbij vraagt, dus dat zou dan beter zijn.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 7: 1504 - 7: 1599

Dan zou ik A kiezen.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 9: 866 - 9: 886

Eigenlijk ook weer te hulp schieten maar ook een beetje afstand bewaren en één lijn trekken met alle kinderen. En toch zorgen dat een hulpverlener dat werk kan doen

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 9: 888 - 9: 1052

Ik zou voor A kiezen, dus eerst haar troosten en dan kijken of er iemand anders is die het kan overnemen.

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 10: 1623 - 10: 1731

Ik zou voor antwoord A gaan

Code: ● Hechtingsreactie\Antwoord casus 4 Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 5: 786 - 5: 812

6 Invloed van training op hechting

Maar ik vond het echt dat zij het goed hebben uitgelegd in de training

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview J. Position: 7: 304 - 7: 373

Maar het was een soort opfrissen van de kennis die ik al had

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview J. Position: 7: 539 - 7: 601

Ja goed. Ik wist niet dat er zulke grote hechtingsproblematieken kunnen ontstaan door vrijwilliger. Dus de training heeft mij zeker bewust gemaakt.

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview J. Position: 7: 715 - 7: 864

Heel sterk

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview J. Position: 7: 191 - 7: 201

Dat vond ik goed. Misschien waren wij ons daar al bewust van tevoren, dat je weet dat je ermee op moet passen en met lievelingetjes. Dat heb ik natuurlijk ook van mijn beroep

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 8: 122 - 8: 297

Ja, heel positief. Heel positief.

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 7: 1696 - 7: 1728

De training heeft mij wel erg bewust gemaakt van hechting en de risico's die voor de kinderen aan vast zitten.

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 7: 2009 - 7: 2120

Ja, nogmaals eigenlijk wel goed. Als vrijwilliger kan je echt zo de mist in gaan en fouten maken zonder dat je het überhaupt door hebt. Dus de training helpt sowieso bij het bewust worden van hechting. Het was dan voor mij vooral het bewust worden hoe erg het kan zijn in het buitenland.

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 8: 1298 - 8: 1587

Wat ik eigenlijk ook nog moet zeggen is dat met deze casussen ik ook heel erg moest nadenken over wat ik tijdens de training geleerd had.

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 8: 274 - 8: 412

Je wordt er toch bewuster van

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 8: 622 - 8: 650

Maar ik denk dat dit wel belangrijk is, om dit te bespreken tijdens de training. Maar hoe deze informatie is gegeven en hoe ik dat kan toepassen, vond ik wel dat zij goed gedaan hebben. Dat was wel prettig.

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 8: 36 - 8: 247

Ja, vooral omdat ik niet erg bewust was hoe erg het kan zijn in het buitenland en hoe makkelijk je fouten kan maken. Kleine dingen dat je niet weet dat invloed heeft, dus de invloed was voor mij in ieder geval positief en goed

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 8: 372 - 8: 601

De informatie die ik daar gekregen heb was op zich wel goed. Was vooral een samenvatting van mij.

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 6: 79 - 6: 177

Ze hebben het zeker goed uitgelegd, ze hebben mij gebruikt om het uit te leggen. Ik heb gezegd dat ik

daar ervaring mee had, dus ze hebben mij gevraagd of ik daar iets wilde over vertellen. Wat ik dus wist. Ja, dus voor mij was het meer samenvattend en kennis weer ophalen.

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 6: 358 - 6: 636

Ik wist het allemaal wel, maar ik had eigenlijk niet bedacht dat het zo belangrijk was.

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 6: 776 - 6: 866

Ja, dat wel.

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 8: 1146 - 8: 1157

Nou met name hoe je heel waardvol werk kunt doen zonder dat je kinderen daarna laat vallen

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 9: 1317 - 9: 1406

En dat je dat wel op een andere manier wel kunt doen

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 9: 1505 - 9: 1559

Andere manieren van werken dan zij gewend zijn, zodat het voor hen ook makkelijker is om het vol te houden met de weinig mensen die daar zijn.

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 9: 1724 - 9: 1867

Het is heel concreet geworden

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 10: 334 - 10: 362

Met heel veel beelden en rollenspelen

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 10: 365 - 10: 400

Daar dacht ik dan echt over na denkt dat dit soort dingen echt kunnen gebeuren.

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 10: 555 - 10: 635

ik vind het echt wel een goede training

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 12: 753 - 12: 791

Ik denk dat het wel een positieve invloed heeft gehad

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 11: 444 - 11: 496

Want tijdens de training wordt er goed voorgedaan wat hoe dingen kunnen ontstaan en dat sommige dingen kunnen gebeuren. Wat goed is om te doen en wat fout is.

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 11: 500 - 11: 660

Een hele grote invloed

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 6: 250 - 6: 271

Vooral omdat je er erg bewust van wordt en zo'n situatie zoals met dat kindje niet meteen kan herkennen als een probleem

Code: ● Invloed van training op hechting Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 6: 274 - 6: 394

6.1 Invloed van training op hechting\Voorbeeld

Ja, bijvoorbeeld die casus die je hebt voorgelegd over het knuffelen. Wat mij betreft zou ik de hele dag knuffelen met de kinderen. Dat lijkt alsof jij ze liefde geeft en aandacht. Maar uiteindelijk brengt het alleen maar schade. Dus dat soort situaties die je eerst niet als een probleem herkent, kan je goed herkennen na het volgen van z'n training

Code: ● Invloed van training op hechting\Voorbeeld Weight score: 0

Interview J. Position: 7: 1054 - 7: 1410

En inderdaad dat kinderen aanhankelijker zijn en die meer aandacht vragen. Dat kan best, maar je moet oppassen dat het te duidelijk wordt en dat het initiatief vanuit jou komt. Wij stonden best toe dat kinderen bij je kwamen en bij jou wilde zitten, spelletje kwamen doen, aandacht geven. Maar niet constant

Code: ● Invloed van training op hechting\Voorbeeld Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 8: 364 - 8: 677

Er was ook een andere vrijwilliger en die liep de hele dag met een kind in haar armen. Ze vond het zo schattig en zielig. En ze vond het dit.. En ik heb toen ook tegen haar gezegd dat zij daar mee moest oppassen. Ik zei ook: over een week of twee ben jij weg, je mag haar best troosten en vragen of er iets aan de hand is. Dus overdrijf niet, dat was niet zo goed

Code: ● Invloed van training op hechting\Voorbeeld Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 8: 702 - 8: 1070

Ja, meer bewust making. Dat je ook weet dat je moet oppassen, je bent toch alerter. Het komt ook omdat ik wat ouder ben

Code: ● Invloed van training op hechting\Voorbeeld Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 9: 1153 - 9: 1274

Ja, door de training ja. Je moet gewoon dat soort dingen niet moet doen; niet op de foto. Het zijn gewoon kinderen, loop er niet de hele dag aan te trekken

Code: ● Invloed van training op hechting\Voorbeeld Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 8: 456 - 8: 613

En ook bijvoorbeeld dat je duidelijk bent in de tijd dat je daar werkt. Dus dat je de dagen gaat aftellen tot je vertrek. Dat heb ik ook van de training mee gekregen.

Code: ● Invloed van training op hechting\Voorbeeld Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 9: 590 - 9: 760

Ik heb bijvoorbeeld bij mijn project aangegeven dat ik niet hele jongere kinderen wilde helpen. Dat heb ik dan meegekregen van de VANDAAG dat wij tijdens de training hebben geleerd

Code: ● Invloed van training op hechting\Voorbeeld Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 9: 211 - 9: 392

Tijdens de training moesten wij z'n pyramide bouwen die stonden voor de behoeften voor de kinderen. En dan moest je sommige behoeften ook wegtrekken en kijken wat het effect daarvan was. Natuurlijk was het de bedoeling dat de pyramide zou vallen, maar dat was in mijn geval niet zo. Maar goed, het punt is dat het een mooie visualisatie was de invloed van het werk van vrijwilligers

Code: ● Invloed van training op hechting\Voorbeeld Weight score:0

Interview G 15-05 Position: 5: 790 - 5: 1179

Het maakt je bewust van je rol eigenlijk

Code: ● Invloed van training op hechting\Voorbeeld Weight score:0

Interview G 15-05 Position: 5: 1390 - 5: 1429

Toen ik daar was vond ik sommige meisjes ook gezelliger dan andere meisjes. Maar toen had ik echt zoiets dat ik het niet moest uiten en eigenlijk ook moest negeren dat ik dat voel. Want dat was slecht.

Code: ● Invloed van training op hechting\Voorbeeld Weight score:0

Interview D. 1-05 Position: 8: 1159 - 8: 1364

Dat ik haar aansprak dat zij wel dat kind in zijn eigen tijd vrij moest laten, buiten laten spelen met vriendjes omdat die blijven.

Code: ● Invloed van training op hechting\Voorbeeld Weight score:0

Interview B. 30-04 Position: 11: 898 - 11: 1030

7 Evaluatie wmk

Ik vond de training wel volledig

Code: ● Evaluatie wmk Weight score:0

Interview J. Position: 5: 824 - 5: 856

Mijn pedagogische achtergrond en de training waren inderdaad een sterke combinatie. Zo heb ik het inderdaad wel ervaren

Code: ● Evaluatie wmk Weight score:0

Interview G 15-05 Position: 9: 873 - 9: 993

Ik vond de training eigenlijk wel heel goed! Kijk het was vaak echt wel dubbelop voor mij hoor

Code: ● Evaluatie wmk Weight score:0

Interview G 15-05 Position: 5: 1769 - 5: 1861

Omdat ik heel tevreden was over de training.

Code: ● Evaluatie wmk Weight score:0

Interview G 15-05 Position: 5: 276 - 5: 320

Maar goed tijdens de training heb ik ook wel nieuwe dingen geleerd. Nou ja, niet per se nieuw maar wel nieuwe vormen om te werken daar met kinderen in ontwikkelingslanden. Daar heb ik mij eigenlijk nooit echt mee bezig gehouden

Code: ● Evaluatie wmk Weight score:0

Interview G 15-05 Position: 5: 488 - 5: 718

Het is een mooie training en dat mag zeker getoond worden

Code: ● Evaluatie wmk Weight score:0

Interview F. 9-05 Position: 9: 1304 - 9: 1360

Ik moet eerlijk zeggen dat ik door de training van Muses hier wel op voorbereid was. Terwijl andere vrijwilligers dat helemaal niet hadden en die hadden echt zoiets van: oh nee, waar ben ik nu terecht gekomen.

Code: ● Evaluatie wmk Weight score:0

Interview C. 30-04 Position: 3: 394 - 3: 608

Wat ik zelf heel indrukwekkend vond, is dat wij met blokjes een pyramide moesten maken. Dat was voor mij een hele mooie visualisatie: je denkt van oh leuk ik help en ik verzorg, maar wat voor effect heeft dat eigenlijk?

Code: ● Evaluatie wmk Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 6: 1126 - 6: 1260

Ik vond het een hele nuttige training

Code: ● Evaluatie wmk Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 2: 710 - 2: 747

Stukje over hechting heel goed

Code: ● Evaluatie wmk Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 2: 761 - 2: 790

Opdracht van de pyramide veel indruk op mij heeft gemaakt

Code: ● Evaluatie wmk Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 2: 816 - 2: 872

7.1 Evaluatie wmk\Aanbeveling training

Ja, echt wel. Je leert zoveel eigenlijk. Het is gewoon zonde om de training niet te volgen. Vooral als je met kinderen gaat werken. Maar ook voor mij, uiteindelijk heb ik mij niet de hele tijd met kinderen bezig gehouden, maar toen ik in de klas aan het helpen was ben ik echt bewust met de kinderen bezig geweest dankzij de training

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview J. Position: 8: 184 - 8: 523

Ja, ja

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 10: 0 - 10: 6

Ja, zeker. Zeker als je met kinderen gaat werken. Kijk als je een ziekenhuis gaat bouwen, dan denk ik niet dat het echt nodig zou zijn. Maar als je echt met kinderen gaat werken en je hebt geen professioneel achtergrond zoals ik

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 8: 840 - 8: 1071

Ja, alsnog. Ik weet dat het een herhaling kan zijn, maar het is toch weer het opfrissen van kennis die je al hebt en zoals ik net ook al zei, je kan ook nieuwe dingen leren. Dat is heel waardevol voor je vrijwilligerswerk natuurlijk

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 10: 358 - 10: 593

Nou, het is een goede training die je voorbereid in het werken met kinderen in het buitenland, het maakt je vooral bewust van hechting en leert je ook vaardigheden en activiteiten. Dus ja, dat is mijn grootste reden

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 10: 50 - 10: 268

Ja, zeker

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 10: 0 - 10: 9

Ja, ik zou het zeker aanraden. Ik vind het ook best bijzonder dat sommige vrijwilligers echt onvoorbereid naar het buitenland gaan. Want er waren ook jongere meiden, dat je gewoon merkt dat juist voor hen heel belangrijk is om z'n training te volgen

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 9: 703 - 9: 956

Ja, als zij geen ervaring hebben, dan zeker.

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 7: 2825 - 7: 2869

Omdat het een goede training is. Het is overzichtelijk. Kort maar krachtig. Het is duidelijk

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 8: 4 - 8: 95

Ja, zeker. Je gaat zeker meer voorbereid

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 9: 671 - 9: 710

Absoluut, absoluut.

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 12: 308 - 12: 326

Eén ding is dat je gewoon zorgen dat je namelijk voorbereid bent en dat je niet voor onverwachte situaties komt te staan en daarnaast ook weten wat je doet.

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 12: 406 - 12: 562

Kijk, als je een pedagogische achtergrond hebt of al meerdere ervaringen hiermee, dan snap ik dat het niet nodig is. Maar anders zou ik toch adviseren om het te doen. Het ergste wat kan overkomen is dat je denkt dat je iets hebt geleerd wat je allang wist.

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 11: 1528 - 12: 39

Ja! Zeker.

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 11: 1314 - 11: 1324

Dan zou niks te verliezen hebben behalve een paar euro en een middag.

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 11: 1391 - 11: 1460

En je wilt daarmee een stuk bewustzijn dat je daar kan toepassen.

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 11: 1462 - 11: 1526

Ja, zeker

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 7: 149 - 7: 157

Ja, vooral die bewustwording. De situaties die zich voor kunnen komen en voor zorgen dat de ervaringen van de kinderen zo positief mogelijk houdt

Code: ● Evaluatie wmk\Aanbeveling training Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 7: 251 - 7: 396

7.2 Evaluatie wmk\Tip voor Muses

Nee, denk het niet.

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview J. Position: 8: 633 - 8: 651

Hm, nee. Niet echt

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview I. 17-05 Position: 10: 557 - 10: 574

Nee. Jullie genoeg in de publiciteit en jullie zoeken de sociale media wel op. Inhoudelijk ook niet zo.

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview H 16-05 Position: 8: 1158 - 8: 1263

Ik heb niet per se een tip, maar wat ik wel fijn vond was dat de mensen die de training gaven, ervaring hadden in vrijwilligerswerk. Ze hadden zelf ook vrijwilligers werk gedaan. Dus dat was wel heel fijn. Het was totaal niet dezelfde land of dezelfde project. Maar je voelt toch een band dan tussen voelt tussen de trainer en de groep.

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview G 15-05 Position: 10: 729 - 10: 1070

Het was eigenlijk een beetje toevallig dat ik wist van het bestaan van deze training. Als ik dus niet verplicht was om de voorbereidingstraining te volgen, dan zou ik dus niet weten. Misschien een idee om mee reclame te maken.

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview F. 9-05 Position: 9: 1069 - 9: 1298

Het enige wat ik al gezegd heb is dat zij een onderscheid kunnen maken van vrijwilligers met en zonder ervaring. Maar ik vind wel dat zij mij goed gebruikt hebben. Want ze hebben er wel voor gezorgd dat ik iets nuttigs te doen had.

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 8: 309 - 8: 544

Ik zat zelf te denken aan het opsturen van een mailtje als opfrissing. Maar zoiets.. Maar niet per se een training

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 8: 855 - 8: 971

Kort overzichtje en eventueel ideeën van wat je zou kunnen doen

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview E. 04-05 Position: 8: 1022 - 8: 1084

Ik zou inderdaad meer uitleggen over hechting en hoe je dat tegen kunt gaan. Of misschien wat casussen meer voorleggen

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview D. 1-05 Position: 9: 896 - 9: 1015

Niet alleen te leren hoe je met de kinderen moet communiceren, maar ook met de mede-vrijwilligers

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview C. 30-04 Position: 10: 1560 - 10: 1658

Maar voor mij zou het fijn geweest zijn als je nog aan het einde bijvoorbeeld een flyer gekregen met dit hebben we geleerd

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 12: 354 - 12: 477

Een klein overzichtje dat zou wel fijn geweest zijn voor mij.

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview B. 30-04 Position: 12: 625 - 12: 684

Misschien meer aandacht voor activiteiten met wat jongeren kinderen.

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 7: 485 - 7: 552

Want er werd bij de training bij het stukje hechting ons verteld dat het de beste is als je kindjes niet eten geven, luiers verschoont en dat soort zaken. Maar ik merkte dat toen ik in Malawi was dat juist dat de activiteiten zijn waar hulp bij nodig was. Dat wordt ook erg van je verwacht dat je dat doet en dan kan je eigenlijk zeggen dat je het niet gaat doen. Dus ik heb het ook gedaan, want het is geen optie om het niet te doen. Want als je dat niet doet, dan blijft er weinig over wat je wel zou kunnen doen.

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 7: 1080 - 7: 1606

Ja, meestal was het ook zo dat bijvoorbeeld met luiers verschoonen dat alle kinderen tegelijk verschoond werden zeg maar

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 8: 462 - 8: 582

En dat wij dan met vier mensen bezig waren om met alle kinderen en niet een op een

Code: ● Evaluatie wmk\Tip voor Muses Weight score: 0

Interview A. 25-04 Position: 8: 585 - 8: 668

Bijlage 7: Toelatingscriteria voor partnerorganisaties

Dag vrijwilliger!

Binnenkort ga jij op reis naar het buitenland om vrijwilligerswerk te gaan doen. De kans is groot dat je op een sociaal project gaat werken en dus met kinderen in aanraking komt (of: met kinderen gaat werken) Maar wist jij dat jouw rol als vrijwilliger veel schade kan brengen aan de kinderen? Door de korte hulpverlening van vrijwilligers is de kans groot dat hechtings- en vertrouwensproblematieken bij kinderen ontstaan; mits je hier bewust mee bezig bent.

Vanuit deze organisatie ben je verplicht om de voorbereidingstraining van Stichting Muses te volgen. Stichting Muses heeft ook een training die vrijwilligers voorbereid op het werken met kinderen; met nadruk op hechting. Dit is de "Wijzer met Kids" training. Om te beoordelen of jij als vrijwilliger in aanmerking komt voor het volgen van deze training, willen wij jou vragen om de volgende vragen te beantwoorden:

1. Wat is je opleiding?
2. Heb jij een pedagogisch gerelateerde opleiding gevolgd?
3. Heb jij in het verleden theorie geleerd over hechting en de negatieve gevolgen daarvan?
4. Heb je ervaring in het werken met kinderen? Zo ja, wat voor werk heb je met kinderen gedaan?

Deze volgende casussen zijn situaties die vrijwilligers tegen zijn gekomen in het buitenland. Dit zijn risico situaties die de kans vergroten op een onveilige hechting, wanneer vrijwilligers niet bewust zijn in het omgaan met kinderen. Wij willen je vragen of jij één van de antwoordmogelijkheden bij elke casus wilt kiezen.

Casus 1:

Je staat op het schoolplein en er komt een kind naar je toe. Zij heeft een boek in haar handen en vraagt of je wilt voorlezen. Hoe reageer je hierop?

- E. Ja, dat wil ik wel! Roep je vriendjes en vriendinnetjes maar, dan gaan we samen lezen!
- F. Ik wijs een lokale hulpverlener aan zodat zij hem/haar kan vragen en loop weg.
- G. Ik weet niet hoe ik hierop moet reageren en besluit verder te gaan waar ik mee bezig was. De volgende keer dat ze het vraagt, lees ik wel voor!
- H. Ik zeg duidelijk "Nee!" en ga verder met mijn overige werkzaamheden.

Casus 2:

Je bent het laatste lokaal van de school waar je werkt nog aan het schilderen voordat je morgen verder op reis gaat! Er komen twee kinderen die langslopen en vragen of zij jou kunnen helpen. Hoe reageer je hierop?

- E. Ik leg mijn kwast neer en vraag of zij samen willen voetballen. Als zij lekker aan het voetballen zijn, ga ik weer verder met schilderen.
- F. Ik probeer niet te reageren. Ik heb een deadline te halen en dat zeg ik tegen hen.
- G. Omdat zij gisteren al hebben geholpen, geef ik nu aan dat zij vandaag niet kunnen helpen.
- H. Ik wil niet dat de kinderen aanwezig zijn bij het schilderen en stuur ze geagiteerd weg.

Casus 3:

Jij loopt elke dag na schooltijd naar huis. Vandaag vroeg de directrice of jij elke dag Linh wil brengen naar huis omdat de moeder van Linh haar been heeft gebroken en het toch op de weg is naar jouw woning. Linh stond naast de directrice toen zij dit vroeg. Hoe reageer je hierop?

- E. Ik geef aan dat dit niet behoort tot mijn taken, dat ik dit niet ga doen en probeer dit aan Linh uit te leggen.
- F. Ik zeg "Nee" en vermijd oogcontact met Linh zodat zij kan zien dat ik het meen. Daarna ga ik door met mijn werk.
- G. Ik geef aan dat ik haar best een aantal dagen naar huis wil brengen, maar de hele week lukt niet.
- H. Ik schrik van de vraag en zeg dat ik erover na moet denken. Dan loop ik snel weg.

Casus 4:

Tijdens het spelen komt er een huilend kind naar je toe. Ze omhelst jou in tranen. Hoe zou je op deze situatie reageren?

- E. Ik laat het toe dat zij mij knuffelt en laat haar dan naast mij zitten om te bespreken wat er gebeurd is. Daarna probeer ik samen met een lokale hulpverlener de situatie op te lossen zodat hij/zij het kan overnemen.
- F. Ik duw haar zachtjes weg, omdat ik een tijdelijke hulpverlener ben. Ik geef aan dat zij beter een lokale hulpverlener kan opzoeken.
- G. Ik sta toe dat zij mij even knuffelt, maar duw haar snel weer weg. Als zij klaar is met het vertellen van de gebeurtenis, geef ik haar troost door haar weer een knuffel te geven.
- H. Ik vind het geen goed idee dat zij mij knuffelt, dus duw ik haar weg.

Bedankt voor het invullen van deze vragenlijst. Binnenkort krijg jij van een medewerker van de partnerorganisatie te horen of voor jou de training 'Wijzer met Kids' verplicht wordt gesteld of aanbevolen wordt.

Spiekbrief voor partnerorganisaties

Verplicht	Aanbevolen	Aangeboden
- Vrijwilliger heeft geen opleiding gevolgd waar pedagogische kwaliteiten worden vereist. - Vrijwilliger heeft geen theorie geleerd over hechting en de negatieve gevolgen daarvan; - Vrijwilliger heeft nooit met kinderen gewerkt. - Vrijwilliger heeft geen tot één keer optie A gekozen bij de casussen.	- Vrijwilliger heeft geen opleiding gevolgd waar pedagogische eisen worden vereist; - Vrijwilliger beweert theorie geleerd te hebben over hechting en de negatieve gevolgen daarvan. - Vrijwilliger heeft in het verleden met kinderen gewerkt. - Vrijwilliger heeft twee tot drie keer optie A gekozen bij de casussen.	- Vrijwilliger heeft een pedagogisch achtergrond; - Vrijwilliger beweert theorie geleerd te hebben over hechting en de negatieve gevolgen daarvan. - Vrijwilliger heeft intensief met kinderen gewerkt. - Vrijwilliger heeft bij alle casussen optie A gekozen.

Bijlage 8: Eigen werkverklaring

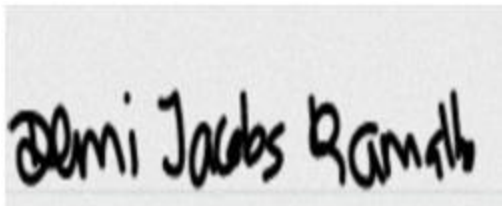
Ondergetekende: *Demi Jacobs (401396)* verklaart ondubbelzinnig dat:

- 1) dit werkstuk eigen werk is en daarom geen inbreuk maakt op het auteursrecht van een ander,
- 2) alle gebruikte bronnen (waaronder internetpagina's) zijn voorzien van bronvermelding,
- 3) het verslag voor niet meer dan 5 % aan overgenomen passages uit 'werk van anderen' bevat.
- 4) dit verslag ook digitaal is ingeleverd via Safe Assign (Blackboard).

Plaats: *Deventer*

Datum: *4 juni 2018*

Handtekening:

A black and white photograph of a handwritten signature in black ink on a light-colored background. The signature reads 'Demi Jacobs Ramelb' in a cursive, slightly slanted script.